

יצחק ביגור

העובד

האנהל

המועל

והפקיד

ההולל

סודות
המעילה
בדיסקונט
חיבה

ק/א ירי

בשבוע שעבר פירסמה העיתונות היומית את הידיעה, שגל קחה מן השבועון הגרמני דר שפיגל, בדבר הימצאותה של פצצה אטומית בידי ישראל.

הפירסום הראשון על נושא זה הופיע ביום רביעי בצהריים, בי ידיעות אחרונות ובמעריב. למחרת בבוקר הביאו אותו גם ה יומונים.

אבל עוד בטרם ראתה אור בעיתונות היומית, הובאה אותה ידי עה סנסציונית בראש מדור תשקיף של העולם הזה, ביום שלישי בערב. בכך הקדמנו שוב את כל העיתונות הישראלית.

שידור מרדיו ביירות

זה לקח איתו חמדי כנעאן, ראש עיריית שכם המתפטר, כאשר יצא לפני שבועות מספר לסיור בארצות-ערב? כמובן, מספר רב של גיליונות הוא אל-עאלם, המהדורה הערבית של העולם הזה. וכך סיפר, בשבוע לשכם, לכתב העולם הזה:

„ברגע שהחלו ויכוחים ביני לבין מדינאים באותן ארצות, שלא האמינו באפשרות של שלום עם ישראל, הייתי מגיש להם את מאמרי הדא אל-עאלם, כהוכחה לאפשרות של שלום כזה. בכלל, התברר לי ששם מכירים אתכם היטב, ורבים שאלו מה סיכויי רשימת העולם הזה — כוח חדש בבחירות הבאות. אפילו בכוחית יודעים הרבה על העולם הזה. מצאתי אצל אנשים חשובים מאוד שם — כמו בלבנון ובירדן — גיליונות של הדא אל-עאלם.“

ואילו רדיו ביירות, ששידור תוכנית מיוחדת על המפלגות בישר אל, הקדיש סקירה מיוחדת על דרכו של השבועון העולם הזה, ועל לידת הכוח החדש. סיכום השידור: „אם יקום פעם גשר לי שלום ערבי-ישראלי, הרי בצד הישראלי יעשו זאת אנשים כמו העיתונאי אורי אבנרי.“

יחס זה לא נולד במיקרה. אין כימעט אי-שכיח פוליטי בעולם הערבי, שלא שמע על העולם הזה ודעותיו, או שלא קרא גיליון כלשהו של הדא אל-עאלם. בחוברת-הסברה רשמית של ממשלת ישראל, שיצאה לאור לא מזמן, מוגדרים הדא אל-עאלם והעולם הזה כעיתונים הפועלים למען השגת שלום ישראלי-ערבי, והנא בקים למען הקמת מדינה פלסטינית, כדרך לפיתרון.

בורר שדעה זו אינה פופולרית בכל חלקי העולם הערבי. הנה, למשל, ימים ספורים אחרי אותו שידור מביירות, פירסם השבועון הירדני אל-אסבוע התקפה קשה על העולם הזה. „עמדת אורי אבי גרי בכנסת“, פסק אל-אסבוע, „היא רק הסוואה ציונית, שבאה לבלבל את המחתה הערבי, המלוכד סביב מלכו האמיק.“

הכוונה למלך חוסיין, המממן את השבועון ושאינו מתלהב במיוחד מן הרעיון של הקמת מדינה פלסטינית.

אורח אצל עארף

אחר הכותבים במהדורה הערבית שלנו הוא ההיסטוריון הערבי הנודע עארף אל-עארף. לא פעם אנו גם נעזרים באוצר הרב של ידיעות ופירסומים שיש ברשותו, בכל הנוגע לתולדות ארץ ישראל.

השבוע ביקר בביתו כאל-בירה כתב העולם הזה לעניינים ערי ביים, נעים גילעדי, כדי לקבל ממנו חומר על הבדחים בישראל. בהיותו שם, התקבל לראיון עיתונאי הולנדי של העיתון די פולקס ראט. הוא הציג את עצמו כיאן ליאוסין, וביקש לשמוע את דעתו של אל-עארף על המתרחש באזור, ועל סיכויי השלום בין ישראל לשכנותיה.

אל-עארף היה פסימי למדי, חיווה את דעתו השלילית על ממשלת ישראל („כל המפלגות השותפות בה שוחרות סיפוח!“), והביע את ההשש שבמקום התיקנות שנולדו לפני שנתיים — תשחרש השניאה, ליאוסין הפסיק אותו: „אבל יש בישראל אנשים בעלי ידיעות מתונות, ושוחריי-שלום. קראתי את ספרו של אורי אבנרי, ואומי רים לי שאנשי העולם הזה נמצאים בכל מקום בארץ.“

אל-עארף, שעד לאותו רגע לא הציג את נעים גילעדי בפני אורחו, חיך עתה לעבר איש העולם הזה והשיב להולנדי: „כן, הם נמצאים בכל מקום. אפילו אצלי, ברגע זה, יש אחד מהם.“

ליאוסין סיפר לגילעדי כי קנה את ספרו של אבנרי בחנות ספרים בעמאן. הוא נתקל גם במנהיגים ערביים שקראו את הספר — שהופיע תחילה בארצות-הברית ובבריטניה, והעומד להופיע בקרוב בארץ בעברית, וכן בצרפת ובגרמניה.

„אני עברי לאומי!“

מכירתו של ספר זה ברחבי העולם הערבי היא בעלת מאז מעות רבה. שכן ספר זה מוקדש כולו להחדרת הרעיון של שות פות ישראלית-פלסטינית, תוך הבטחת זכויותיהם של שני העמים.

בפרק הסיכום של ספרו, מדגיש אבנרי, בין השאר:

אני עברי לאומי, ואני רוצה לפעול עם ערבים לאומיים. אני רוצה לומר להם: חמישים השנים האחרונות הוכיחו, שלא אתם ולא אנחנו נוכל להגשים את שאיפותינו הלאומיות כל עוד אנו נלחמים זה בזה. שתי התנועות הלאומיות הגדולות שלנו יכולות לנסול זו את זו, או שהן יכולות להתלכד לתנועת שיחרור וקידמה של המרחב כולו. זהו פירוש הרעיון השמי.

...אני רוצה לדבר ברורות בעניין זה. נכתבו שטויות רבות על פיתרונות, שאינם מכירים בקיומה של ישראל כמדינה ריבונית. שום ישראלי — ובוודאי לא אני — לא יסכים לעולם לפתרון כזה. קיומה של ישראל כמדינה ריבונית היא נקודת-המוצא לכל פיתרון. בדיוק כמו זכויותיהם ושאפותיהם של האומה הפלסטינית ושל כל עם ערבי אחר.

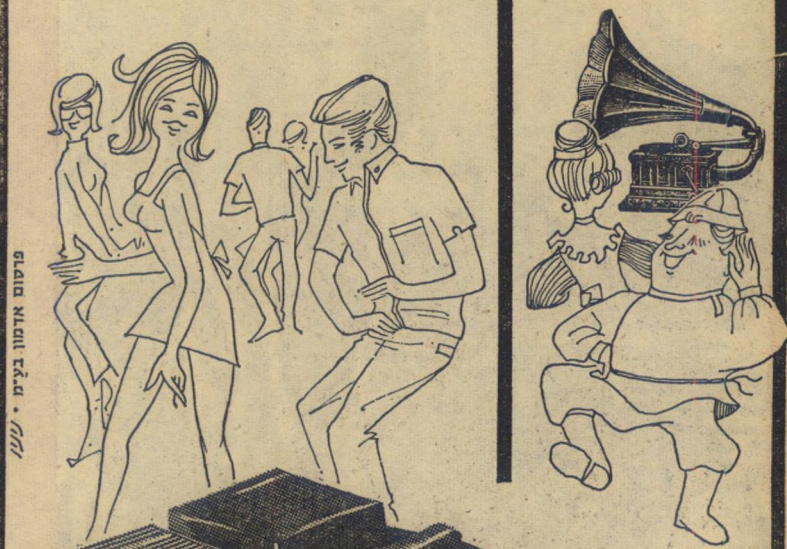
קטע זה מובא על עטיפת הספר האנגלי — עטיפה המונחת עתה בחלונות הראחה בחנויות הספרים ברחבי העולם הערבי, כשם שהיא מונחת בחלונות הראחה בישראל.

איש כפר

אינו הנוער שכל

היום

הנוער של אז

פרסום אדמונד בעל-שעו

טייפ-טרנזיסטור
4000

- ★ איכות צליל מצויינת וחזקה
- ★ תוספת חיים: נרתיק מיקרופון עם רגלית, קסטה וכבל חיבור.

להשיג בחנויות החשמל המובחרות
הסוכנים: אלקטרו ויסטה בע"מ, ת"א

TELEFUNKEN

חשוב למנהלי משרדים וכתבניות!

מחק הפלא למכונת הכתיבה המר חק את האורגיגיל היהעתק. חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב יכולתך למחוק כל אות או מילה יחד עם ההעתק.

הזמן סט ענק המכיל 288 יחידות במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על ידי כך 40% באופן ממש. סוכנו ישמח לבקרך ולהדגים ללא כל התחייבות.

„דובקס“ — ת.ד. 6031, סל. 441692, תל-אביב.

האם דאגת להזמין מקום

בבית הבראה? לכרטיס נסיעה לחו"ל? אס-כן, הרי עליך לקנות גם מצלמה ופילם להנצחת חופי שהך או נסיעתך הממשמשים ובאים. מבחר גדול של מצלמות מכל סוגי המחירים. כל המצלם חי את חיותיו פעמיים.

פוטו-בדור

חיכה, וחוב החלוק וז

101
טיונים אוררכים
זוט
לאירופה
ולמזרח הרחוק

חוברת עם פרטים
חלאים בכל
משרדי הנסיעות

הטיול
האלב ביותר עם

אירופה טורס
EUROPA TOURS

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע עלי-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

איפור'חשוחרר' באופנה החדשה

'MOON DROPS' DEMI MAKEUP

של רבלין

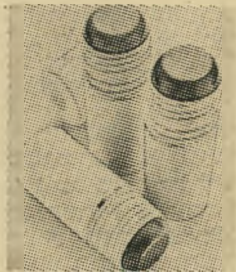
לשלמות באיפור'פנים אופנתי:

- לאנינות'הטעם - הנראות יפות ואינן נראות נואפרות
- לאלגנטיות - הנראות הן עצמן ואינן מסתירות תחת איפורן
- לדיסקרטיות - שאיפורן מושלם אך אינו מודגש
- לעדינות - שאיפורן קליל ומתמוזג ואינו "נועמיס" את פניהן
- לאופנתיות - לאיפור'פנים שקוף ומתמוזג ולאיפור עיניים עדין ומצועף

'Moon Drops' Bare Bronze

"גליל-הברונזה", — המקנה עומק לגווני-הפנים: סומק לחיוורות, שיחום לבהירות וזוהר-ברונזה — לבלונדיניות. צבעו על העור בהיר יותר מאשר בגליל. "גליל-הברונזה" מכסה נמשכים ובהירות. ביום הוא נמשח מעל בסיס-לחות או בלעדי ומושלם בפודרה דקה. בערב "גליל-הברונזה" נמשח מתחת לאיפור להדגשת מוקדים ותווים בפנים.

'Moon Drops' Demi Translucent Flowing Creme

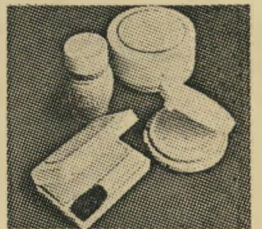
איפור'פנים נוזלי ומעודן: מכסה ואינו אוטם; מתמוזג עם העור ואינו "מתיישב" בקפלי-העור ובקמטוטים; נעים למגע עם העור ואינו יוצר עליו "כתמים"; איפור'פנים קליל — מרהיב בשקיפותו ובשלל גווניו.

'Moon Drops' Demi Translucent Face Powder

פודרה זוהרת, המשלימה את האיפור-הנוזלי: מוסיפה עומק-לגווניו, שלמות-לאיפורו ובוהק-דיסקרטי לשקיפותו; מוצע בשתי עוצמות-גוון: בהיר-בינוני, ובינוני-עמוק בהתאם לגווני-האיפור הנוזלי.

'Moon Drops' Demi Translucent Pressed Powder

פודרה-אבן במיכל ורוד-זהוב אלגנטי. נועדה לאיפור — Demi חפז (ללא איפור-נוזלי תחתיו) או לתיקון איפור ה-Demi המלא, במשך שעות היום. מחדשת את האיפור כולו — במשיחת-מפדרת אחת. מוצע כנ"ל בשתי עוצמות-גוון. נאה ונוח לנשיאה בארנק.

לשלמות באיפור'עיניים אופנתי:

'Moon Drops' Demi Translucent Brow Lightener

התכשיר הקוסמי הראשון לבהירת גוון הדיסקרטיות והתאמתו לצבעי השיער האופנתיים. Brow Lightener צובע היטב, מביר ו"מזהיר"

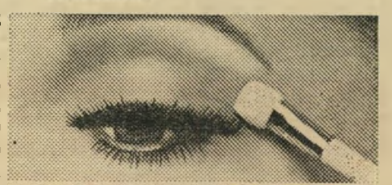
את הגבות, אך שלא כצבע פרמננטי ניתן להסרה בנקל. השימוש בו נוח ופשוט והוא מוצע בשלושה גווני-הבהרה: בז', כסוף ונחושת.

'Moon Drops' Demi Translucent Brow Color

על אף היותו אבקת-משיחה ניתן לשרטט בו קווי-גבות מדויקים כאילו היה עפרון. יחד עם זאת, הוא רך ומתמוזג עם שיער הגבות ונותן כיסוי מלא ויציב לשעות ארוכות. מוצע בשלושה גווני: שחור, אפור וחום.

'Moon Drops' Demi Translucent Eyeshadow

אבקת משיחה לאיפור-עפעפים דיסקרטי. בכל מיכל גווני-האיפור הנבחר, יחד עם גווני-הבהרה להשגת משחק צבעים מרהיב.

העפעפים המשוחות בגוון ההולם את הפנים והעיניים — משוה אצילות לכל ההופעה. מוצע בחמש סדרות-תאומים: כחול, טורקז, ירקרק וחום — כל אחד עם גווני-הבהרה תאום באותה אריזה. כמו כן שני גווני-הבהרה כתכשיר בפני עצמו.

'Moon Drops' Demi Translucent Liquid Eyeliner

קרייסיס נהדר, המתמוזג בשלמות עצורה, נראה ואינו נראה. אינו מטשטש ואינו יורד. מוצע בשלושה גווני: שחור, אפור וחום-נחושת. נמשח במברשת קטיפה עדינה ואינו מגרה את העיניים.

'Moon Drops' Demi Translucent Lengthening Mascara

צבע-ריסים עמוק ודיסקרטי המוצע בשלושה גווני: שחור, אפור וחום-נחושת. צובע ומאריך ריסים (ואפילו מלאכותיות) כאחד. אינו מכביד כלל על העיניים.

חדיש! לפני ולעיניים

'MOON DROPS' DEMI MAKEUP by REVLON

תכשירי ה-Demi נמכרים בפרמטריות אקסקלוסיביות.

להטיס אליו את הרופאים, מעידה לדעת אותם מקורות, כי מחלתו חמורה.

מגבשים

נציגות פלסטינית

צפויה התגברות הפעילות המדינית בין מנהיגי הגדה המערבית, בעד ונגד גיבוש נציגות פלסטינית. בישיבה שנערכה בביתו של אהרן נוסייבה בירושלים, בשבוע שעבר — ואשר בה השתתפו אהרן הרעיון הפלסטיני כעיון שחאדה מרמאללה, ד"ר טאג' אל-פארוקי מאל-בירה, העיתונאי עלי אל-שריף מירושלים ואלוף-מישנה בדימוס חאזם אל-חאלדי — הוצע לזרז הקמתה של מועצה פלסטינית בגדה המערבית, שיצריכה לייצג את תושבי הגדה, גם אם תוחזר לירדן. מייד עם היוודע תוצאות פגישה זו, תקפו אותה נאמני המלך חוסיין, התובעים להפי

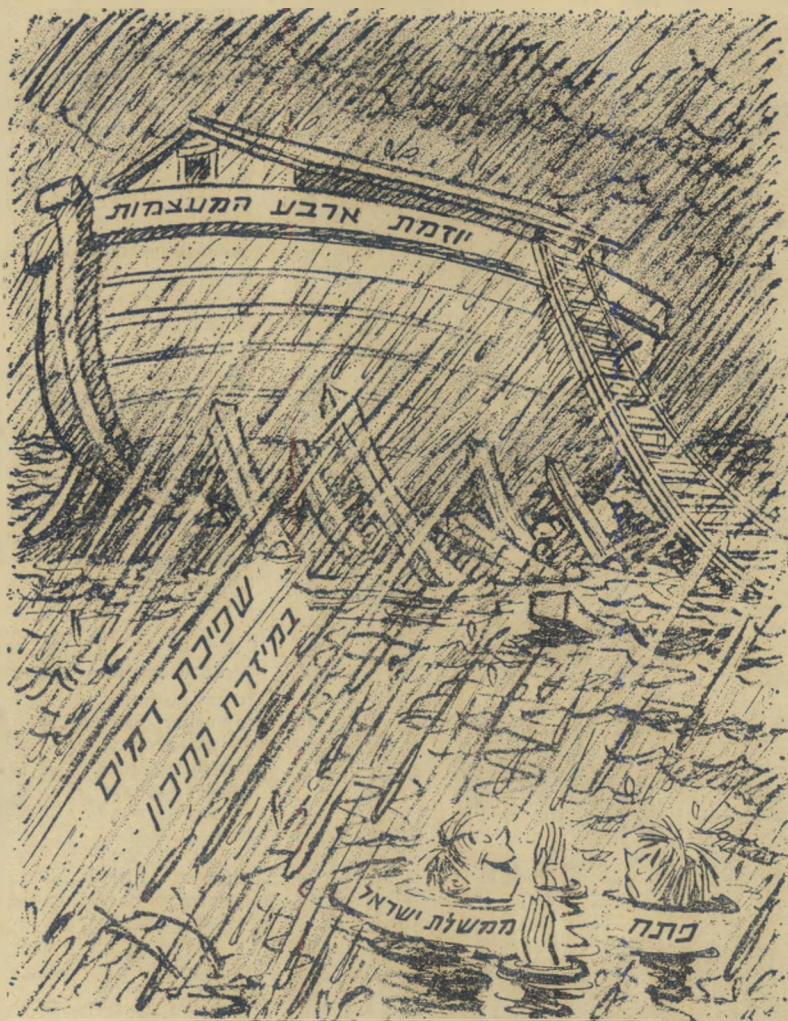
ההערכה היא, כי שירות זה צריך להעביר לות את הוצאות "אגד" ב-10%. מתוך העלאה זו, מוכן הקואופרטיב לוותר על שליש, מציע לכסות את שנייה שלישים הנותרים על-ידי העלאת תעריפי הנסיעה, או הגדלת הפנסיונות.

סטודנט יהודי נוסף

הצית עצמו ברוסיה

בעיקבות הידיעות שהגיעו למערב על פרשת הסטודנט היהודי שהצית את עצמו בריגה, במחאה על איסור עליית יהודים מברית-המועצות, נודע על מיקרה נוסף, שהועלם עד כה, בו הצית סטודנט יהודי את עצמו בברית-המועצות.

תאירם שהגיעו מברית-המועצות לאחת ממדינות המערב פירסו כי ביום השלישי למלחמת ששת-הימים הצית עצמו סטודנט יהודי, תלמיד השנה השלישית למשפטים במוסקבה, ליד המאוזוליאום כזיכור האדום מה. כל מה שהצליחו לברר הוא, ששמו היי ארמוניאן.

"אין מה למהר — נחכה לתיבה הבאה!"

סיק כל התארגנות — בטענה כי הדבר עלול להפריע לשיחות ארבע המעצמות.

אחת בדמשק

אחת בירושלים

מאחורי הקלעים מתנהלת עיסקה אמריקאית-סובייטית, בהיבטות בין יוסף סיסקו ואנאטולי דוברנין: ארצות-הברית ביקשה מברית-המועצות להשתמש בשפעתה בדמשק, כדי למנוע הפעלת פידאיון סוריים נגד ישראל מעל אדמת לבנון.

תמורת זה התחייבה ארצות-הברית להשפיע על ישראל שלא לבצע פעולות תגמול נגד הפידאיון הנמצאים בלבנון.

נסיעה באוטובוסים

במקום טרמפים?

קיימים סיכויים טובים, כי סוף-סוף תיפתר בעיית הטרמפים לחיילים. הצעתה של חברת אגד, להסיע את החיילים בכל הקווים, זוכה לטיפול מזורז במשרד-התחבורה.

צמרת מע"י

לפי הא"ב

כדי למנוע זעזועים לקראת הרכבת רשימת-המועמד דים של המערך לכנסת השביעית, צץ לאחרונה רעיון שנוון עתה ברצינות רבה. הוא בא למנוע את הצורך להכריע מי יופיע לפני מי — למשל, דיין לפני אלון, או להיפך?

לפי רעיון זה, תעמוד גולדה מאיר בראש הרשימה — ואחריה יבואו שאר שרי-הממ"ד שלה של המפלגה לפי סדר הא"ב. במיקרה זה אומנם יבוא דיין אחרי אבא אבן, יגאל אלון ויוסף אלמוגי, אך לא יקבע סדר של הירארכיה.

שולמית אלוני

תופיע ברשימה

השתפרו סיכוייה של שולמית אלוני להיבחר בכנסת השביעית.

אחרי שמשכה אליה את מורת-רוח צמרת המפלגה, נרמז בשעתו כי לא תוצג עוד מועמדותה, וכי במקרה מה תוכנס לכנסת העיתונאית חנה זמר. עם עליית גולדה לשלטון, התחזקה דיעה זו, מאחר שגולדה שר נאת את אלוני במיוחד, ובשבוע האחרון נתנה ביטוי חדש לשינאה זו.

אולם נראה כי האיש הקובע — פינתם ספיר — מוכן עתה להשאיר את אלוני במקומה ברשימה, אחרי שהיא התקרבה לעמדתו בעניין השטחים.

האם תל-אביב בוערת?

ספר חדש על מלחמת-העצמאות נמצא עתה בשלבי הכנה. יהיה זה ספר מפורט, בעל מגמה ציונית בולטת, שיכול להביא תועלת רבה לתעמולה הישראלית בעולם. מחבר הספר יהיה דומיניק לאפיאר, אחד משני המחברים של רבי-המכר "האם פא-ריס בוערת".

מרים אשכול

למען דיין

תזווה אישית מעניינת בצמרת השלישית: מרים אשכול, אלמנתו של ראש-הממשלה המנוח, נחשבת לתומכת במושה דיין, במהדמתו נגד המישמרת הוותיקה. בין היתר, מאוכזבת מרים אשכול מן הסיכויים שצפו בקשר לגימלה שהיא זכאית לה. אף לוקחים בחשבון שינוי בחוק הגימלאות, כדי למנוע סיכויים מסוג זה בעתיד — אך שינוי זה לא יחול אחורה.

האם הבריא נאצר?

בניגוד להתרשמותם של עורכי השבועון האמריקאי טיים, שאחרי שריאיינו את נשיא מצרים גמאל עבד-אל-נאצר, טענו כי הוא שופע-בריאות ונראה כי החלים מסיבוכי מחלת-הסכרת שלו, טוענות ידיעות אחרות כי המצב הפוך.

לפי ידיעות אלה, שמקורן באישים צריפתיים שנפגשו עם נאצר לאחרונה, הוא עומד לנסוע הקיץ שוב לברית-המועצות, כדי לקבל בפעם נוספת טיפול רפואי בסיבוכי הסכרת שלו. עצם העובדה שהוא נלקח לברית-המועצות למטרה זו, במקום

פרקש —

יועץ

נבחרת

האיגרוף

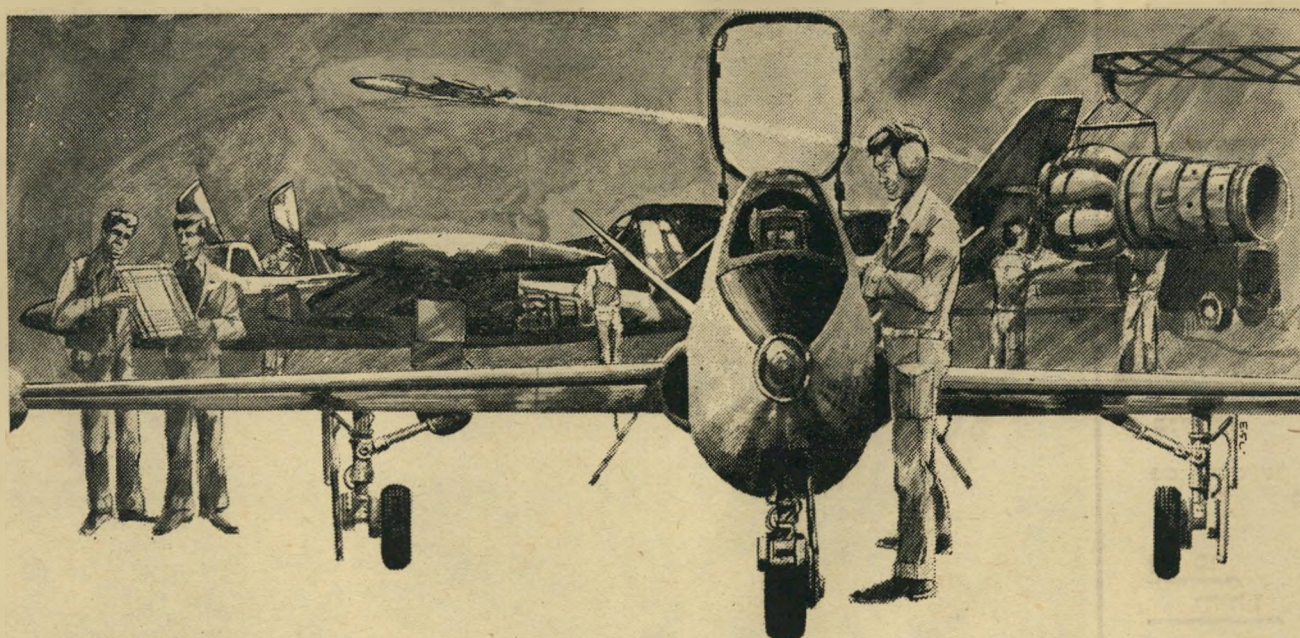
מי שהיה פעם הי אסיר המפורסם בויז' תר במדינה, נחמן פרקש, ששוחרר לא מזמן מעונוש מאסר ארוך, עומד לקבל פי קרוב תפקיד רשמי במספרת הישראלית.

פרקש, שהיה בשעתו א' לוף האיגרוף של ישראל ו' חזר לזירה אחרי שיתורו, עומד להתמנות בקרוב כי יועץ מיקצועי של נבחרת ישראל באיגרוף, לקראת מישחקי המכביה שיתקיימו הקיץ. פרקש עצמו הציע את מועמדותו לתפקיד זה, ונראה שלאחרונה התקבל האישור לכך מרשות הספורט.

בגליון זה

✱ ניכסון לא יוכל לבגוד באינטרסים של ישראל, מפני שכמו כל נשיא אמריקאי אחר הוא שבוי בכוחה של יהדות ארצות-הברית, — זוהי הטענה המושיעת תכופה בחוגים ישראלים רשימיים, בכוננה להרגיע את החוששים מיפנה במדיניות ארצות-הברית. מה כור זה של יהדות ארצות-הברית ובאיון מידה יש לה סיכוי להשפיע על מדיניות תו של ניכסון? — על כך תוכל לקרוא בדו"ח מפורט בעמודים 13-14.

✱ שערוריית הכספים בבנק פוינטונג, בנק אלון ובנק קרדיט מוטטו בזמנו בני קים אלה. השכוע נחשפה שערורייה חדשה — מעידה רבת היקף בבנק דיסקונט. גילויים בולעניים על פרשה זו תמצא בעמודים 18-19.

לבני הדור החדש עם אופקיו החדשים

סביון 100

טעם חדש ורענן בסיגריות
תערובת מיוחדת של סוגי
טבק מהמשובחים בעולם
טעם עשיר — ארומה
עשירה — אריזה אלגנטית
— ומושלמת.

מוצר ע"י החברה הישראלית לסיגריות בע"מ

הטעם החדש בסיגריות

להשיג לעת עתה באיזור חל-אביב רבתי; בקרוב בכל הארץ

מכתבים

בער

שלום כפוי

רוב האנשים במדינה מחפשים פיתרון לבעיית הבעיות שלנו: איך להשיג שלום? והנה מתנהל דיון של ארבע המעצמות, שרוצות לפתור, לפחות זמנית, את הסיכוי סוך בין ישראל לי- מדינות-ערב.

התגובה הרישית: אסון. אני שואלת: מדוע? האם יש אסון ישראלי גדול מאשר ה- מצב כיום, כשמדי יום נהרגים בחורים צעירים בגבולות? יש לקבל את דרישת המעצמות, ובזמן שישורר ה- "שלום הכפוי", לי- המשיך ולחפש דרך.

בליימן

כיום לשלום של קבע בינינו לבין שכנינו? מרים בליימן, תל-אביב

מה

יהיה?

אני עדיין אינני אם לילדים, מסני שאני צעירה. אבל המאמר של אורי אבנרי, "אמ" הות" (העולם הזה 1653), גרם לי להת- רגשות ולמחשבה נוראה. האם בכלל כדאי לי להתחתן ולהביא ילדים לעולם, במצב הקיים היום בארץ? האם המצב לא ישתנה אף פעם? והשאלה האחרונה: האם אנחנו באמת עושים הכל כדי שמצב זה ישתנה? רחל קרן, חיפה

בסופו של

חשבון

מצדי אספר לקרוא לזה "שלום כפוי", "שלום רצוי", או אפילו "שלום בטיח". מה חשוב השם? העיקר שלפי תוכנית ארבע המעצמות נקבל דברים שלא חלמנו עליהם לפני מלחמת ששת-הימים, כולל מעבר בתעלת- סואץ.

ישר

ובהודמנות זו הרשו לי לברך את תנועת העולם הזה — כוח חדש על שהיה לה האומץ לקום בגלוי ולקבל החלטת המחייבת את השלום הכפוי (העולם הזה 1653). שרק יועיל לנו, תור- שבי מדינת-ישראל, בסופו של חשבון. יוסף ישר, ירושלים

חמשיר

אקטואלי

לפניכם חמשיר אקטואלי, שחיברתי עם הישמע היריעות האחרונות מצרפת: היה היה פעם זה-גול שרצה לנצח בכל, התרוצץ, התאמץ, הוא כמעט התפוצץ, ולבסוף — קיבל את הגולו! מוזי סנדר, תל-אביב

על גודרה

וכן השאר

בימים אלה, כאשר לא עוברת יממה בלי הרג אחד לפחות, בגבולות השונים, לא- חר שנתיים של ציפייה מאכזבת לצילצול הטלפון הגואל מחוסיין ונאצר, בעוד איר- גוניה-החבלה הפלסטיניים מצפים עם אלפי אנשיהם את הגדה המיוחלת ודרום-לבנון — נשאלה ראש-ממשלת-הליכוד-הלאומי ש- לנו, גב' גולדה מאיר, מה דעתה על מדי- נה פלסטינית בשטחים המוחזקים. מה היא ענתה? תשובה מתחמקת, מלווה בכ"ו וכ"ו, ואיך, מה, וכיצד... אם ראש ממשלה, המתקראת ליכוד-לאר- מי, בישראל, בימינו אלה ובתקופה כזו, לא מתביישת להשיב לעיתונאים ספק-תשור-

לכל עור היופי הטבעי שלנו

לכל עור - הקרם המתאים לו:

- Astringent Cream - לעור שמנוני
- Vanishing Cream - לעור צעיר
- Moisture Cream - לעור יבש
- Nourishing Cream - לעור בוגר

המפיצים: חבי נורית בע"מ.

חליפות הדיון
בגדים איכותיים

תאם

ת"א שדר' חסדיק 19
אולבוס 62 25 19 12

הופיע
בהוצאה עממית, ספרו של
סאלבדור דאלי
"יומנו של גאון"
להשיג בכל חנויות הספרים
חמחר 4.30 ל"י

חשוב
לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן-הכוריאוגרף שמעון לוי, כוגר אולסנימחול בני-יורק ובלוג' דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.

קורס-יבוקר וקורס-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
פרטים: סל. 15 17 25 (8.00) —
10.00 לפנח'צ: 17.00—20.00 (בערב).

חשוב
לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן-הכוריאוגרף שמעון לוי, כוגר אולסנימחול בני-יורק ובלוג' דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.

קורס-יבוקר וקורס-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
פרטים: סל. 15 17 25 (8.00) —
10.00 לפנח'צ: 17.00—20.00 (בערב).

מכתבים

בה כזו לשאלה כה חמורה וגורלית לעי
תיד המדינה, האיזור ואפילו העולם כולו
— אז זו כלל לא בושא לומר שבראש
המדינה עומדת עתה ממשלת-אסון-לאומי.
גיל דגני, גבעתיים

למה רק

חיילות?

איזה פרוטקציה יש לצה"ל אצלכם, שי
תמיד אתם בוחרים את מלכת הצעדה מ-
תוך החיילות הצועדות? יש צועדות או-
ריות לא פחות מחיילות. ובעוד שהחי-
ילות

צועדת בלבן

לות מוכרחות לצעוד, הרי האורחות עו-
שות זאת בהתנדבות, לשם הספורט בלבד.
ואם אתם טוענים שבין האורחות אין
יפות, הנה לכם דוגמה של צועדת אורחית
יפהפיה, שצילמתי בצעדה השנה — ציפי
בלבן בת ה-18 מקיבוץ חולדה.
מן הראוי שעתון הגלחם בתופעות מי-
ליטאריסטיות יבחר פעם למלכת הצעדה
גם אורחית ולא רק חיילת.

א. שנקר, רחובות

● תמונת הצועדת בלבן, שבצעדה הבי-
אה תהיה ודאי חיילת.

מכתב השבוע

הבז

לפירסומת דבידית!

אדונים נכבדים —
נמאס לנו. תושבי תל-אביב הנענים
והמתייסרים — אני קורא לכם לצאת
למערכה ציבורית נגד הפירסומת ה-
אינסופית בתחילת כל סרט מחורבן.
הצעתי: כל אזרח אומלל יתחיל ל-
זמר בקול, ברגע שמתחילות הפירסו-
מות. כהצעה ראשונה אני מגיש את
השיר הבא, כליווי למנגינה של נקה
: 7

הוא קטן, הוא אדום, הוא גמיש,
הוא תלוי במרכז לכל איש.
אבל לא העיקר בו הצבע —
העיקר השימוש דרך קבע.
עידן דרי, תל-אביב

המורה המופרעת

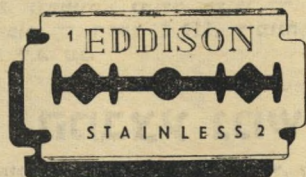
דווקא בסדר

המאמר שלכם על המורה המופרעת (העו-
לם הזה 1612), הוא סתם התפרצות לתוך
דלת פתוחה. מי אומר שזה מוזק לתלמי-
דים אם המורה מכה אותם?
אני למדתי בזמנו בחדר, והמלמד היה
מכה אותנו לא ביד, אלא במקל-חורון גמיש,
ואף אחד לא טען שזה מוזק לתלמידים,
ואף תלמיד לא יצא אומלל מזה. להיפך.
תיאודור קדיין, הרצליה
(המשך בעמוד 8)

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"
כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי
ומקנה לך הופעה הדורה ורעננה.
"אדיסון" הסכין המלטף את פניך
"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969
כסכין הגלוח המובחר.
"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

לילס: 054-10000

קול

ביה"ס המרכזי ללמוד נהיגה "שמחי"

מציע לך:

- ✱ תנאים נוחים ונהיגה בשיטה קלה
- ✱ לימוד במסלול הטסט מהשעור הראשון
- ✱ לימוד תאוריה חינם
- ✱ 50% מאגרת הרשיון על חשבון ביה"ס.

בביה"ס לנהיגה "שמחי"
רת' שנקר 63, חולון.

קראתי את מאמרו של שלום כהן „תן טרמפ לחייל“ (העולם הזה 1652) ונחרדתי. נשאלות השאלות: האם זוהי תודעה של האומה לחייל המחרף נפשו למען המולדת? ומה בכלל ערכו של חייל בעיני האזרח, הממשלה ועסקני המפלגות למיניהם, שבו כות אותם חיילים הינם יכולים לשבת במיזנון הכנסת ולסעוד את ליבם בשקט. ייבושו וייכלמו אותם אנשים שביכולתם להביא להסדר הסעת חיילים חינום בכל קו הארץ, באוטובוסים וברכבות, ואינם מוצאים לנחוק לעשות כן.

חנה סמואל, רמת-הדסה

עצות

לספרים

בעלי המספרות שבתו לאור הבעיה שהתעוררה (ולא שתאום), בהקשר לאותן ג' שים שקנו לעצמן ציוד למספרה והפכו את ביתן למספרות-זוטא.

הללו עושות מלאכתן כהלכה, אם כי אינן מהמעולות ביותר. יש לציין שהן מק' דישות תשומת-לב רבה ללקוחות ומשביעות רצון.

לדעתי, הספרים שעוררו את הבעיה, לו- קים בחסרון יסודי והוא מידת תשומת-הלב בספרים מסוג זה מקדישים ללקוחות-תיהם.

אביא לפניכם מספר עצות מעשיות לתיקון החסרון ומקרה כי הספרים ירבו להשתמש בהן:

- (1) דאגו לזיון המספרה ואף הגזימו בו.
- (2) תנו לאשה לפספט כאחת נפשה.
- (3) „שיחיון זכויות“ — לא להעריף אחת על פני רעותה.
- (4) השרו אווירה ביתית במספרה, שהרי האשה מבלה בה חלק גדול מזמנה.

א. מ. תל-אביב

תחרות

הצילומים

מצורפת תמונה לתחרות הצילומים שלכם.

תמונת השבוע

אני חושב שאין צורך במילים, התמונה מדברת בעד עצמה.
אורי נחמיסון, רמת-גן

● תמונת השבוע מזכה את הקורא אורי נחמיסון בפרס של 10 ל"י.

קוראים השולחים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריפות תינתן למכתבים קצרים.

זכות קדימה תינתן למכתבים של קוראים המצריפים תצלומיהם למכתבים.

חנו לגבר גולדסטאר ולאשכחה סרניסמורים

שמות הזוכים בהגרלה מס' 3 במבצע 3 סרניסמורים ליום

א. בהם — נס ציונה, כזנלסון 42; דורון וייל — רח' קרן היסוד 24, קרית ביאליק; בקלר יעקב — רח' ציק 8, קרית שלום, תל-אביב; ברסי אלי — רח' נחל הבשור 23, יפו; עידית קליין — ז'בוטינסקי 44, באר-שבע; יהודית קרפ — רח' בלפור 113, בת-ים; אחמד סאלח, ח'אזי אלסמדי — נצרת-מס. 715/7; הנול אריה — רח' גבורי סיני 21/10, עכו; גלס משה — המוס-דוב 49, זכרון יעקב; פרנקל יוסף — דרך הים 104 א', הר הכר-מל, חיפה; דוד אריאל — רח' הרקפת 4, רחובות; פינקל אורה — ניצנה 23, גבעתיים; יהודה תבורי — קבוץ דן, ד.נ. ג.ע.; באומגוטן טיבור — הדקל 112/2, דימונה; שמעון פייסט — קבוץ אורים, ד.נ. ג.ע.

המבצע נמשך

וכך תעשו: איספו 5 פקקי בירה גולדסטאר, השלימו את הסיסמה חנו לגבר... ושלחו בציון שם וכתובת לתיבת דאר 7095 תל-אביב עבור מבצע גולדסטאר. בין השולחים יוגרלו 3 סרניסמורים ליום (פרט לימי ו').

הפרסים ישלחו לזוכים בדואר רשום.

גולדסטאר להנאה הפקק להגרלה

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לברוך את גליונות „העולם הזה“ של שנת 1968, יכולים להביא את הגליונות שברשותם, למערכת „העולם הזה“, רחוב קרליבך 12, תל-אביב, החל מיום ראשון 4.5.69.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש מוכן.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

SCHAUB

הטלוויזיה הטובה בעולם!

LORENZ

ארצות הברית

עונשו

של

רב-חובל

מאז נכנעה האונייה המצרית איבראהים הראשון לצה"ל, לא היתה עוד בושה כזאת בלב ים. אוניית חיל-הים האמריקאי, פור אבלי, נכנעה לספינות-מלחמה קטנות של קוריאה הצפונית, מבלי לירות אפילו ירייה אחת.

כל עוד היה צה"ל האונייה כלוא במח-נות העינויים של קוריאה, לא נדונו נסיבות הכניעה, אך כאשר שוחרר הצה"ל, לא

רב-חובל בוכר
איבראהים השני

היה מנוס מבירור. רב-החובל, לודי ("פיט") בוכר, וכמה מקציניו, הועמדו בפני ועדת חקירה של חמישה אדמירלים.

כמו "ליברטי", החקירה גרמה ל-שעוריה, שהסעירה את הרוחות בארצות הברית במשך חודשים ארוכים.

הקפטן, כך נסתבר, באמת נכנע ללא קרב. הוא כלל לא היה מוכן לפעולת איבה מצד חיל-הים הננסי של המדינה הקומוניסטית, שנגדה פעלה אוניית-הדגל שלו. גרוע מזה: לא נעשו שום הכנות להשמיד את ציור-הריגול האלקטרוני היי-טק ששילא את האונייה, שתפקידו היה לקלוט את שדרי האלווה של הצבא הקוריאי, ולבצע פעולות בילוש רבות אחרות — בדומה לאונייה ליברטי שנפגעה על ידי צה"ל במלחמת-ששת-הימים.

אפילו החומר הכתוב, הסודי ביותר, שיהיה מצוי באונייה, לא היה מוכן להשיג. קצין-הביון האחראי ששט לא הכין שקים שזורים למשקלות, לשם זריקת החומר לים.

המקדעים היו מכוסים. איך כל זה קרה? לפי עדות הקפטן, לא היתה לו שום שליטה על קצין-הביון באונייה, שיהיה כפוף לאחר המוסדות הסודיים ביותר של ארצות-הברית: סוכנות הביון הלאומית (להבדיל מן הסי-אי-אי, שהיא "סוכנות הביון המרכזית").

יתר על כן: חיל-הים כלל לא הכין אותו לאפשרות של התנגשות. לא היה לו נשק יעיל באונייה. טען רב-החובל: כאשר היי-טק שזורים התקרבו אליו, לא יכול היה לשגר

את אנשי-הצוות לאיש את המקלעים שעל הסיפון שלו. כי המקלעים היו בכיסויים, שקפאו בקרח. אילו שלח אנשים לסיפון, הם היו נהרגים מייד באש טרפדות הי-אוייב.

הסיכום: חיל-הים האמריקאי התנהג בירשלנות פושעת, שלח אונייה יקרה, מלאת ציוד סודי, ללא שום הגנה יעילה, אל מול חוף עויין. לרב-החובל לא ניתנו שום הנחיות איך להתנהג במיקרה של נסיון מצד קוריאה ללכוד את האונייה.

כולם אשמים. חלק גדול מדעת-הקל תבע לזכות את הקפטן מכל אשמה. אולם האדמירלים, חברי המימסד הצבאי, לא יכלו לעשות זאת.

הם לא יכלו להטיל את האשמה על מטה חיל-הים. הם לא יכלו להצדיק כניעת אונייה ללא-קרב. לכן האשימו את בוכר ואת קציניו בהזנחה, החליטו להעמידו בפני בית-משפט צבאי.

כשהגיעה החלטה זו לאישור שר חיל-הים, ג'ון שאפי, הוא נודע. הוא ידע כי המשפט יגרום לסערות-רוחות חסרות-תקדים, וכי במשפט עצמו יתגלו פרטים שיטילו צל כבד עוד יותר על חיל-הים.

לכן החליט, השבוע, לבטל את ההחלטה. טענתו: בכל הדגים של חיל-הים, מן המי-סקד הראשי ועד לצה"ל האונייה, לא העלה איש על דעתו שקוריאה הצפונית תתקוף את האונייה "ביום הפתוח". לכן מתחלקת האחריות למה שקרה בין כל הדגים, ואין להטיל אחריות מיוחדת על האנשים שהיו, במיקרה, מעורבים במישרין בפרשת הי-אוייב.

כך היו כולם מרוצים. חיל-הים שמר על עיקרון אי-הכניעה, דעת-הקהל פויסה, ואיש לא יחקר עוד את פרטי הפרשה. בוכר עצמו נשלח על-ידי חיל-הים ל-מיכלת חיל-הים, לקורס גבוה, מבוקש ביותר. "אני סבור שצפוי לו עתיד טוב", אמר שר-הביטחון.

צרפת

קומנדו

בגימנסיה

סעמון הגימנסיה לואי הגדול בפאריס צילצל, ומאות התלמידים נכנסו לארוחת-הצהריים בחדר-האוכל.

ברחוב הסמוך לבית-הספר ארבה קבוצה של כחמישים צעירים חובשי קסדות פלדה, נושאי אלות, שרשרות ומוטות ברזל. היה זה קומנדו של אירגון נוער ימני-נרקיזוני, שהתכוון להסתער על הגימנסיה הגדולה, אשר מזה שנה הפכה מוקד של פעילות שמאלנית.

כמה דקות אחרי צילצול הצהריים, התפרץ הקומנדו אל חצר בית-הספר. בראשם עמד גבר כבן 40, וכמה מתלמידי אותו מוסד עצמו שימשו להם מורי-דרך.

תחילה קרעו כרוות נושאות סיסמאות מהפכניות. אחר-כך, לקול "שנה של שמאל זה יותר מדויק" הסתערו לעבר אולם מספר 15, שהיה מטה-הפעולה של אנשי הי-שמאל.

"רימוץ!" הצעקות הועיקו מארוחתם את תלמידי בית-הספר, שיצאו להרוץ את הפולשים. אבל הקומנדו התבצר בראש המדרגות של הקומה הראשונה, המסיר כיסאות על התלמידים.

"פאשיסטים החוצה!" צעקו התלמידים, והסתערו במעלה המדרגות. התפתח קרב פנים-אל-פנים. לפתע נשמעה זעקה: "רימוץ!" ומייד לאחר-מכן — התפוצצות.

הסתבר כי התוקפים השליכו רימוץ לעבר התלמידים; אחד מהם הרים אותו, כדי להשליכו בחזרה לעבר התוקפים — ואז הוא התפוצץ, ריסק את ידו של התלמיד ופצע כמה מחבריו.

הדבר עורר עוד יותר את זעמם של התלמידים, והפעם הצליחו לגרש את הקומנדו הפאשיסטי מן הבניין.

והמשטרה? הפרק המדהים ביותר נרשם רק לאחר-מכן: מישורות-משטרה, שסיירו מזה שבועות מסביב לבית-הספר — כדי למנוע התפרצות של התלמידים השמאלנים החוצה — ראו אומנם את הי-קומנדו הממני אורב ליד בית-הספר ומתכונן להסתערות. השוטרים נשארו עומדים בחוץ, למרות שכללו לראות ולשמע את המהומה בתוך המוסד.

כאשר נסוגו התוקפים — לא נעצר איש מהם.

איך להיות
טבחית מעולה
ולהשאיר זוהרת?

את בעית הבשול פתרנו לך
אז נכון שנותר לך זמן
לטיפוח עצמי?

חברת איוגו מגישה לך:
מבחור מקסים של מטעמי בשר
הקרויים רוסטו מוכנים
לאכילה ומדהימים בטעמם
הנפלא!! באיכות עולמית!

רוסטו

מיוצר ע"י "איוגו"

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

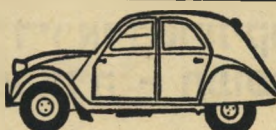
בספוק רב אנו מודיעים ל-
לקוחותינו הנכבדים כי הש-
רות הטכני שלנו הגיע לדרגת
שלמות כזו, שכל קלקול ב-
מקלט הטלוויזיה שלנו אנו
מתקנים תוך 24 שעות, בתל-
אביב וברוב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע
גם בשל האחוז המינימלי של
קלקולים אפשריים במקלטי
הטלוויזיה "שאוב-לורנץ".

כנורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של TTI
SCHAUB-LORENZ לטלוויזיות, לרדיו ולרשמיות-קול.

CITROEN 2 CV

צ'ימוראן 2 שבו

הופ עברנו!!

כתבתנו החדשה:
תליאביב רח' מברסקי 6 פינת רח' בית אלפא
חיבור הטלפון טרם הושלם!

מ. רביד

חלקי חילוף ואביזרים למכוניות

תמרורים

נולד • לג'ים מיצ'אם ולוונדה ואנדר, בנם הבכור, ג'ים, שהוא בנו של השחקן רוברט מיצ'אם, שמר על נישואיו, שנערכו בסתיו שעבר בספורטריקו, בסוד עד הולדת התינוק.

מת גרשים • השחקן זמר ארי

פישר ורעיתו, ה-
שחקנית **קוני סטיבנס.** ארי, ש-
היה נשוי בעבר ל-
כוכבת דבי ריינולדס
ואליזבת טיילור,
נשא את קוני לפני
למעלה משנתיים, ו-
לזוג שתי בנות:
ג'ולי, בת שנתיים;
וטריסה, בת שנה.

נבחר • ל-

פישר
רקטור האוניברסי-
טה העברית בירוש-
לים, ברוב של 70 קולות לעומת 40 ש-
ניתח למועמד השני, **פרופסור יעקב כץ** (65). כץ, יליד הונגריה, עלה לארץ
ב-1936, אחרי שסיים את לימודיו באוני-
ברסיטת פרנקפורט, החל את דרכו כארץ
כמורה בגימנסיה ובבית-מדרש לגנות. ב-
1950 מונה למדריך לחינוך באוניברסיטה,
וכעבור שבע שנים מונה לפרופסור חבר,
וב-1959 מונה לדיקאן הפקולטה למדעי ה-
חברה. על תואר התמודד כץ בפרופסור
ארונסט ברגמן.

נעצר • במוסקבה, בשל "הסתה אני-
טיסטית", הגנרל לשעבר **פיוטר גריגוראנקו** בן ה-63, לאחר שהביע
תמיכה בסופרים שהורשעו בשנים האחרונות
בברית-המועצות.

מצפה לתינוק • בחודש יוני
הקרוב, **נטליה רוברטי,** ארוסתו של
כוכב-המערכונים האיסלקי **ג'וליאנו ג'ומה,**
נטליה, שהיא גם אשת יחסי-הציבור של
ג'ומה וציירת, אינה נשואה לשחקן. היא

ג'ומה וארוסתו

היתה נשואה בעבר ונפרדה מבעלה, אך
החוק האיסלקי, שאינו מכיר בגירושין,
מונע ממנה להינשא למאהבה, הצעיר מ-
מנה בשבע שנים.

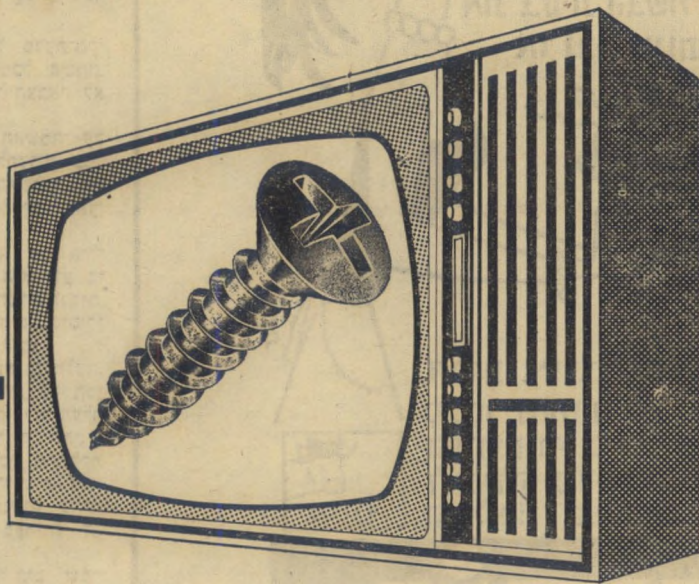
נפטר • בסתח-תקווה, מהתקף-לב,
בדיוק ביום מלאות שבעה למות בנו אריה
ציטיות, שנפגע מפגז מצרי באזור המית-
לה — **יעקב צ'יטאט.**

נפטר • בפרינצה, מהתקף-לב, בגיל
76, הסופר והמשורר הבריטי סר **אוס' ברט פיסטול.** היה אחיהם של המשור-
רת המנוחה דיים אידית סיטחל והסופר
סאצ'ריל סיטחל. בין יצירותיו המפורס-
מות: פוגה משולשת, נט בטיני, ואוטו-
ביגרפיה בת חמישה כרכים.

נפטר • בבוסטון, בגיל 77, **שמר' אל ברנשטיין,** אביו של המלחין וה-
מנצח הנודע ליאונרד ברנשטיין. יליד רוס-
יה שהיגר לארה"ב וייסד שם חברה לאס-
פקת תמונות. תמך ברנשטיין האב ב-
מיפעלים תורניים, שימש כחבר מועצת ה-
נאמנים של ישיבת לובאביץ.

נפטר • בטוקיו, לאחר שלקה ב-
דלקת-ריאות — **ז'ובי נאקאמורה,**
האיש הזקן ביותר שחי ביפן. בן 116
היה במותו.

לא חסר בארץ...

לנו לא חסר מאומה לשלמות, שכן מקלטי הטלוויזיה ITT S.L. מיוצרים
ובדקים בדיוקנות על-ידי המומחים המעולים והבינלאומיים של הקונצרן
ITT. מומחים אלה, הם שיצרו את מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם, המצ-
טיין ביתרונות, שלעיתים רחוקות תפגוש גם במקלטים אחרים.

בהירות, דיוקנות וחדות של התמונה, צליל נהדר, אורך חיים במינומם של
קלקולים, קליטה מצויינת של התחנות הרחוקות ביותר ועצוב נאה —
הנם רק כמה מהתכונות המסמלות את פאר היצירה של הטכניקה העול-
מית כיום!

בטלוויזיה "שאוב-לורנץ" פועלות רק 7 מנורות, יתר הפעולות מבוצעות
על-ידי טרנזיסטורים יקרי ערך "SILICIUM PLANAR". כתוצאה מכך
נמנעת התחממות יתר של המכשיר — דבר המביא לאריכות ימים של
מקלטי "SCHAUB-LORENZ".

ITT SCHAUB-LORENZ

גימנסיה ריאליט

הרשמה לשנת הלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

תיכון עיוני במגמות
הומניסטית
ריאליט
תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלוויזיה - תעופה
לבורנטים כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

כולל הכנה לבחינות חבגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי ניסיון * סטיפנדיות

פרטים, הרשמה, 9'1,5'8	תל-אביב ברנר 17 מפנת אלנבי 55	חיפה שמריהו לוי 30	רמת-גן ביאליק 42	בתיים רוטשילד 33 ע"י המצבה	חולון טוקולוב 56	סתחיתקוה ברכוכבא 1	כ"ב חברון 22 מפנת מודיעין 77 ר"ג
-----------------------------	--	--------------------------	---------------------	----------------------------------	---------------------	-----------------------	---

הסתה גזענית - בחסותה של הרבנות הצבאית

„לאגרש - להכחיד -

למחות את זיכרם!”

העולם כבר מכיר את המונח פאסיזם רומאני, „שלום רומאני“ הוא גם חזה על בשרו משמעותו של „שלום גרמני“ החודש הוצג בחוברת רשמית של ממשלת ישראל „השלום הישראלי“.

זוהי כותרת של מאמר, התופס — יחד עם צילומי-שלוחה שונים — שמונה עמודים בגיליון האחרון של מחניים, הירחון המהיר דר של הרבנות הצבאית הראשית. את ה„חוברת עורך הרב מנחם הכהן, חבר מרכז מעי“ ובעמוד הפתיחה מתנוסס סמל צה”ל. כלומר: במה כשרה וחשובה, הנושאת את הגושפנקה הרמה ביותר, ומעל במה זו מציג הסופר שרגא גפני את „השלום הישראלי“.

בשורה חדשה לאנושות

השלום, כותב גפני, הוא אחת ממישׁ אלוט-היסור של האנושות, מן היום בו קם קין על הבל אחיו להרגו — „והשאלה מחריפה והולכת ככל שגדלים ומתייעלים אמצעיו של האדם להשמדת הזולת“.

הוא מתאר את הפחד הנורא מפני התפורצות אטומית, שתביא להפרדת קווי המוח לטת של היקום. המסקנה: „האנושות זקוקה

ישתלבו במפעלם ובאמונתם, ולא פתחו להם אפשרות שלישית: לחיות עימם יחדיו בי ארץ, כמות שהם, כשכל עם עוסק בשלווה „התשובה פשוטה: עמי כנען הקדומה היו רובם ככולם שלוחות של עמים גדולים, ש” שכנו בקירבתה, והם נאחזו בה אם כדי להרחיב את גבולם, אם כדי להשתלט על חופים וגמלים בארץ השוכנת בצומת של שתי יבשות גדולות... רוב עממי הארץ היו עושי דברם של מלכים זרים, אם מלכי מצרים ואם מלכי הצפון. ביניהם לא היתה לארץ שום יישות משלה. היא היתה מקום שבו מחזיקים עמים שונים, ושלטים זרים, סניפים למיניהם.

„והנה הופיע בה עם חדש, אשר לו ארץ

במיסטר-כיבוש ממושך, שבחסותו יתבצע „השלום הישראלי“.

„כאן עלינו להפריך דיעה מוטעה מקור בלת, האומרת כי אמונת ישראל גזרה דין מוות על עמי כנען בדור ההתנחלות... ו” הלא האמור בספר שמות כ”ג: ונחלת את הארץ, ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלישתים ממדבר עדנה, כי אתן בידכם את יושבי הארץ, וגרשתם מן הארץ“.

„כאן מדובר בפירוש על גירוש ולא על השמדה. גירוש, בעידן הקדום, הוא מקבילם של חילופי אוכלוסים ופינויים במונחי ימינו“.

פרשן הביטאון הדתי של צה”ל אף מפרט את הדרך שבה יבוצע השלום הזה: „עלינו

מהגרמני. התנועה הנאצית צמחה מרגשי-היטכול לאומיים ומתאוות-נקם, לאחר תבוסה צבאית. אך התבוסה הגרמנית במלחמת ה” עולם הראשונה, שהולידה את התנועה ה” נאצית, לא המיטה על הגבריות הגרמנית קלון. הגרמני נלחם בשדות הקרב יפה, כי נגד כוחות שעלו עליו מספרית, ותבוסתו

העורך והבוס

הם השניים האחראים למחניים, ביטאון הרבנות הראשית הצבאית. זוהי התמונה ההיסטורית שצולמה ביום כיבוש ירושלים העתיקה, והיא מדאה את הרב הראשי לצה”ל, שלמה גורן, תוקע בשופר על הר הבית. מימין, חבוש קסדה ומזוקן, הרב מנחם כהן, עורך מחניים ורבה של תנועה המושבים.

הסופית באה לאחר נצחונות גדולים שלו, ולאחר מאבק מר מאוד עימו... „ואילו תבוסות הערבים במלחמותיהם בישראלים, ובמיוחד במלחמת ששת-הימים, הן תבוסות קלון ממש, ולוא רק בשל ה” יחס המספרי בין העם המנצח והערבים המנוצחים“.

כאן קובע גפני מסמר גדול וחשוב: מה שהערבים מחפשים זה לרחוק את אותה” קלון בים של דם ישראלי. כדבריו: „כמו היטלר בשעתו, שהשיג למעשה את כל מבו” קשו בלחצים מדיניים וצבאיים, ללא מלחמה, ובכל זאת חתר למלחמה, כדי לשפוך דם לשמו, כן אביה הרוחני של התנועה הלאר” מית-הנאצית הערבית, נאצר, והערבים כולם עימו — יבקשו עוד שנים רבות לשטוף את הכתם שעל כבודם בנחלי דם ישראלי. ו” אוקיינוס של דם, משאת נפשם הוא יותר מכל הישג טריטוריאלי“.

גפני כאילו אומר לחיילים העומדים על מישמר הסואץ והירדן: זה לא סיכסוך מדי” גי. אפילו אם יקבלו הערבים את כל השט” חים שהם דורשים, עדיין לא יוותרו על שחיטת אחרון הישראלים.

כלומר: אין לכם מה לחלום על חיים נור” מליים, על שלום. לעולם לא יהיה שלום בין ישראל והערבים.

לגרש. אבל לאט

אם כך, מה פירושה של כותרת ה” מאמר — „שלום ישראלי“?

שרגא גפני קופץ קפיצה ארוכה אחורה, אל התנ”ך, כדי לתאר את השלום שהוא חווה למדינת ישראל. למעשה, מכיוון שסתם שלום גורמלי לא ייתכן, הרי שהמדובר הוא

קו ומצפה לבשורה חדשה, מהפכנית, ש” תורה לה את הדרך מן המיצר בו היא נתונה, ותוציא אותה למרחביה“.

אחר הבולטים במוקדי-הדליקה, קובע גפ” גי, „הוא אזורנו — והוא משקף נאמנה, בזעיר אנפין, את הדילמה העומדת בפני העולם כולו“.

מכיוון שכך, חשוב לדעת מהו הפיתרון שאותו חווה שרגא גפני למוקדי-הדליקה ה” ישראלי-ערבי. אולי יוכל העולם לאמץ אר” תו לעצמו, וכך להגיע סוף-סוף לשלום.

אוקיינוס של דם

הסיכויים קודרים ביותר. לדברי גפני: „השלום הולך ומתרחק ממלחמה למל” חמה... לפי שעה הסיכוי היחיד הוא אך ורק למלחמה גוססת, וחמורה יותר — וה” שאלה היחידה היא: אימתי תפרוץ?“

וכל זה למה? „קודם כל משום שהתנועה הערבית הלאומית היא תנועה גזענית מפו” רשת, הדוגלת בארנות הערבית המוחלטת על ארצות בהן חיים עמים גדולים לא-ער” ביים... תנועה החותרת להתפשט על חש” בונם של עמים לא-ערביים אלה, ולשלוט מהם התפתחות לאומית טבעית... כחונת אלה זהות לחלוטין לכונות ההתפתחות ה” שיעבוד וההשמדה שהיו לתנועה הנאצית — אשר דנה את כל עמי אירופה האחרים להשתעבד לגרמנים או להישמד“.

חיילי צה”ל, להם מחולקת החוברת, וה” צמאים מן הסתם לשמוע תורה וחוכמה מ” פי גדולי הדת, המצצים להדרכה מעשית בענייני המלחמה והשלום, לומדים מדבריו של שרגא גפני, כי היטלר היה כלל קטן מאוד בהשוואה לעבד-אל-נאצר: „הנצייונל” סוציאליזם הערבי הוא לגבינו חמור יותר

כך עשה שמואל לאנג מלך עמלק — וכך דורש סופר מחניים לעשות לכל התנועה הלאומית הער” בית של חיוס. אלה מבין הערבים שלא יוכחדו במלחמה — יש לגרש מן הארץ.

הדוגמה המחייבת

זו היא הכל מכל-כל... ברור שלא היה מקום לשיתוף העם הישראלי, אשר לו היתה זו מולדת אחת ויחידה, לבין תושבי הארץ האחרים, שלא היו אלא, סניפים למכורות אחרות, וברור שלא היה מנוס ממלחמה בינו לביניהם, עד אשר יישמד אחד הצדדים או ישתלב ביריבו, או יגורש. רק רמתם המוסרית של בני ישראל — רמה בלתי מצויה באותם הימים, יחידה ומיוחדת בי מינה — הניעה אותם לבקר על ההשמדה גירוש או פינוי, איטי ומסודר, ללא הש” פלה ואלימות, על היסודות הנוכריים בי מסורתם ובאופיים לארץ, השומרים אמונים לגורמים הזרים לה, ואף להניח לאלה מהם המשתוקקים בכל מאורם להשתלב בשרא” לים, כדוגמת הגבעונים, להיקלט בקירבם, קודם כל קליטה כלכלית כ”חוטבי עצים ו” שואבי מים” — קליטה המביאה ממילא לי (חמש עמוד 12)

לקיים פינוי מסודר ואנושי, במשך תקופה ממושכת-יחסית ולא בבת אחת, אלא בהת” אם לפיריון האוכלוסיה הישראלית, התרבותה ויכולתה למלא את מקום המפונים, לכל תהיה הארץ המסופנית שממה ותגדל פרע“.

חוטבי עצים

גפני מסתמך שוב על התנ”ך, ומסיק מפרשת הגבעונים כי לפני יושבי כנען היתה פתוחה אפשרות שנייה: להשתלב בי אומה הישראלית. „והרי זה צעד מרומם לי משתלבים“, ולא משפיל“.

„עם זאת, ונשאלת השאלה מדוע היה על אבותינו — תלוצי המוסר, אהבת האדם ו” גאולת האדם — לגרש את תושבי כנען מ” ארצם, אם — במיקרה הטוב ביותר — להתיר להם להישאר בה אך ורק בתנאי ש”

לגרש - להכחיד - למחות את זיכרם!

(המשך מעמוד 11)

קליטה תרבותית, אמונתית וייעודית בהמשך.

מכה וירושלים

ז' ה' היה א'. מה המסקנה לגבי המצב של היום? קובע גפני:

"הערבים - היסוד הנוכרי במהותו לארץ ולייעודה, היושב בה כיום - דינם בכל כ' דין היסודות הנוכריים הקדומים... הישיבה במשותף עם הערבים בארצנו בלתיאפשרית היא לזמן ממושך, כיוון שהערבי פונה ב' תודעתו, בתפילתו, במאוייו, בחונו-לעתיד, אל מכה, ואילו הישראלי - אל ירושלים. רק הפונה אל ירושלים מייצג את בנה ה' נכון של הארץ; הפונה אל מכה הוא בנה הנאמן של ערב הנוכריה."

מה עם הערבים הנוצריים, שאינם פונים למכה - כי אם דווקא לירושלים, בה נמצאים המקומות הקדושים ביותר של דתם? על כך אין גפני משיב. אילו התפנה לקסינות כגון אלה, היה בודאי קובע שמי ש' פונה לרומא - גם כן צריך לטפל בו ב' מיסגרת "השלום הישראלי", כלומר: "או שהיסוד הערבי יחדל לעבוד את חזונה של מכה, ויתחיל לעבוד את חזונה של ציון-ייר."

גושפינסקה? המאמר הגזעני הופיע בחוברת, שבעמוד הראשון שלה התנוססו סמל צה"ל ושמה של הרבנות הצבאית הראשית.

שלים, או שיחזור אל ארצותיה של מכה, ויניח לבני ציון למלא את ייעודם-ייעודה באין מפריע."

ואם לא? פוסק גפני: "אם יפריע - יפ"ר נה ממנה!"

הוא אף מצטט את ראש עיריית חברון, השייך אל-ג'עברי, שלדבריו הבין היטב את המסקנה הזאת, כאשר אמר לבני עירו, אחרי ההתנקשות במתפללים היהודיים במערת המכפלה: "מי שרוצה בגירושם של הערבים מן הארץ, ימשיך בהתנקשויות כאלה."

אור לגויים

א' ב' י'ש, בין קוראי מחניים, חיילים ש' אינם מוכנים לקבל את הדוגמה ה' תנכית, כפקודת-מבצע של היום, מקדיש להם גפני כמה משפטים נרגשים:

"ההשוואה בין תקופת ההתנחלות המיקר' אית ובין תקופת ההתנחלות בימינו אינה עניין של סקרנות אקדמית בלבד. מעשי אבותינו חייבים להיות סימן לנו, בניהם, ולכוון את מעשינו כיום."

"השלום אינו ערך עליון שיש לחתור ל' השגתו בכל מחיר עם כל אויב שהוא. ה' חיים הם ערך נעלה מן השלום. על כן לא כל אויב ראוי לשלום."

"...מחיר רב שילמו העמים הדמוקראטיים עד שלמדו לדעת, כי לא ייתכן שלום עם התנועה הציונית-סוציאליסטית הגזענית הגרמנית - ואין ברירה אלא ללחום בה עד הכניעתה ללא תנאי, ומחייתה מתחת לשמיים. לפי צביונה ומגמותיה של התנועה הערבית הלאומית במרחבנו ואופייה הנאצי המובהק, אין מנוס מן המסקנה שגם עימה השלום בלתיאפשרי הוא, אפילו לעם שוחר-שלום עד כדי קיצוניות, כעמנו."

"אוייבים שמטבע ברייתם יש להם מטרה אחת ויחידה, להכחידך - אין להם תקנה אלא להיכחד עצמם. זה היה דינו של עמ' לק."

וזהי הבשורה הגדולה שיש לביטאון ה' רבנות הראשית להביא לחיילי צה"ל, כפי שהנה אותה הסופר הדגול שרגא גפני. זהו "השלום הישראלי" - לגרש, להכחיד, למ' חות את זכר האוייב, ללא תקווה לדו-קיום בשלום."

ולבסוף יש לו החוצפה התהומית להור' סיף גם בשורה לעולם הגדול: "חוקה על עמנו, שהביא הראשון את בשורת השלום לעולם, שעוד יורה לעמים, מציון אצור, כיצד לא ישא גוי אל גוי חרב וכיצד לא ילמדו עוד מלחמה."

בעבודה...

ובשעות הפנאי...

פוטו דר. עמנואל

**תמיד
דובק פילטר**
תאריך טובה - תאריך אהנה

כאשר הוזהרו אותו כי הדבר עלול לפגוע בסיכויי להיבחר בעוד שלוש וחצי שנים, התפרץ: "מה הם חושבים? שמישהו יזכור בעוד ארבע שנים מה שאני עושה עכשיו?" הדבר רק השפיע עליו עוד יותר להשתדל לסיים את פעולתו למען חיסול הכיכסוף במרחב.

היהודי שמאחורי ניכסון

ה איש המנצח על פעולה זו הוא יהודי — ואין הוא חסיד המימסד היהודי האמריקאי. ה אביו היה עסקן של אגודת ישראל, והוא עצמו נשא אישה נוצרית. הנרי קיסינג'ר הוא אישיות, איש ההלכה המדינית, הוא קרוב יותר ליריבו של ניכסון, גלסון רוקספר, מאשר לניכסון. בעבר מתח ביקורת חריפה על מדיניות ארצות-הברית, וזה בהערכה מירבית בחוגים המדיניים הרציניים. עם היבחרו, בחר ניכסון בקיסינג'ר כאיש-אמונו בשטח המדיני. קיסינג'ר הקים בבית הלבן מעין "משרד-חוץ" זוטא. הוא לקח את כל האנשים הצעירים

את-

אורי אבנרי

והמבריקים ממשרד-החוץ הרשמי, צירף אותם למטהו, הכולל כ-80 איש. הוא הקיבץ עתה את המדיניות, בעוד שרוג'רס ומשרדו אינם אלא מנגנון מבצע. איש-אמונו של קיסינג'ר בענייני המרחב הוא צ'ארלס יוסט. היה זה קיסינג'ר שהביא את יוסט לתפקידו החדש — שר בממשלה וראש המשלחת באו"ם. לפני כן היה יוסט יועץ לענייני המרחב במסד פרטי הקרוי "המועצה ליחסי חוץ", ברחוב 68 בניו-יורק. קיסינג'ר היה נשיא המוסד הזה.

כך נוצר המשולש ניכסון-קיסינג'ר-יוסט, שמנוי וגמור עימו להביא להסדר מטעם ארבע המעצמות במרחב, תוך זמן קצר ביותר. קיסינג'ר הוא המוח המדריך, יוסט באו"ם ורוג'רס במשרד-החוץ הם המבצעים וניכסון הוא הנותן לכל זה את הגיבוי המוחלט.

הוא ידע כמובן שבכך הוא קורא תגר על העוצמה המקובצת של יהודי ארצות-הברית. גם ממשלת-ישראל, שמנוי עימה לסכל יוזמה זו במכל מחיר, סומכת על עוצמה זו. השאלה המכרעת, ברגע זה, היא, איפוא: האם יתגייסו יהודי ארצות-הברית במלוא עוצמתם נגד יוזמת המעצמות? ניכסון ועוזריו מאמינים: לא. ממשלת-ישראל מקהה: כן. מי צודק?

NIXON ADMINISTRATION

על זה ידברו ההתנגשות הצפויה בין ישראל וארצות-הברית שתעמיד את יהודי אמריקה בפני מיבחן חסר תקדים

בשבועות האחרונים אירעו כמה מאורעות שגרמו גם בירושלים לעידוד המושגים המקובלים לגבי יהודי ארצות-הברית. במרכזם עמדו שלושה אישים שונים:

● **פידרס קלוצניק**, איש זה היה נשיא בני ברית, ושגריר ארצות-הברית באו"ם. ב-11 באפריל פירסם בעיתון היהודי ג'ואיש פופס מאמר סנסציוני, אף שכתב בלשון עדינה, ותוך יחס כבוד לממשלת-ישראל, גינה קלוצניק בחריפות את יחס ישראל ליוזמת ארבע המעצמות, קרא לו "פשע כלפי הדורות הבאים".

הוא הציע לישראל להתייחס ליוזמת המעצמות בחיוב עקרוני, טען שאפילו ההסדר הרעוע של 1957, (שהוא היה אחד הפעילים למענו), נתן לישראל שלום שנמשך 10 שנים. הפעם, אמר, יהיה ההסדר הרבה יותר משוכלל ויציב, כי כל הצדדים למדו מן הניסיון.

● **מכס פישר**, זהו נשיא המגזית היהודית המאוחדת, "היהודי של ניכסון", שנתמנה בימים האחרונים עלידי ניכסון כיו"ר ועדה חשובה מטעם המימשל. פישר יצא בהכרזה בה הביע "צער עמוק" על הגישה השלילית של יהודי ארה"ב ליוזמת ממשלת-ניכסון.

● **ד"ר נחום גולדמן**, נשיא הקונגרס היהודי העולמי, שהיה במשך שנים רבות נשיא ההסתדרות הציונית, הוא אחד המחזות המבריקים בצמרת הציונית, ואחד הידענים הגדולים במצב יהודי אמריקה. הוא יעץ לראשי ישראל להתייחס בחיוב ליוזמת המעצמות,

לא פני כמה שבועות נעשה מעשה שיועז את צמרת יהודי ארצות-הברית — אם כי לא ניתן לו פירסום מחוץ לחוגים סגורים.

"מועדון הנשיאים" — המוסד העליון של היהדות האמריקאית המאורגנת, הכולל את נשיאי כמעט כל האירגונים היהודיים החשובים — החליט לשגר משלחת לנשיא ניכסון, כדי להזהיר אותו מפני מדיניות "ההסדר הכפוי".

הנשיא ניכסון סירב לקבל את המשלחת. הוא היפנה אותה אל שר החוץ, ויליאם רוג'רס.

המשלחת שהתייצבה בפני שר-החוץ היתה מורכבת מלא פחות מאשר 22 נשיאים. זה העיד על החשיבות שהם ייחסו לשיחה — וגם על אייכולתה של היהדות האמריקאית להתלכד מאחורי הנהגה מצומצמת ויעילה.

רוג'רס קיבל את המשלחת. אבל במקום להקשיב לדבריה, הטית בפניה דברים קשים ביותר. הוא האשים אותם בכך שאין להם אומן בממשלה החוקית של מולדתם, שהם משמיצים אותה בלי כל סיבה, שהם מזלזלים במאמציה של הממשלה לפעול למען האינטרסים האמיתיים של ישראל.

ואז — כעבור חצי שעה — קרה דבר שהוא חסר תקדים בכל ההיסטוריה הארוכה של יהדות ארצות-הברית.

שר-החוץ קם, הסתכל בשעון ואמר שהוא עסוק. הוא יעץ לאזרחיו להמשיך בשיחה עם אחד הסגנים — יוסט סיסקו, עוזר שר-החוץ.*

מעולם לא קרה ששר-חוץ אמריקאי יתייחס בזלזול מופגן כזה לנציגים הרשמיים של יהודי ארצות-הברית. מצד רוג'רס זוהי מחזה חמורה בימוחה, כי הוא ידוע כאדם נוח.

ניכסון מגנה את היהודים

ת קרית זו לא היתה גורמת לבהלה כה רבה, לולא היתה רק תוספת קטנה להערכות הרחחות מזה כמה שבועות בצמרת היהודית האמריקאית.

הערכות אלה ניוונות משמעות מבהילות על הטון החדש השורר בבית הלבן.

איש אינו טוען כי הנשיא ריצ'ארד ניכסון הוא אנטי-שמי. אבל נודע כי ניכסון מתבסס בכעס, בהתמרמרות ובחריפות על יהודי ארצות-הברית.

ניכסון ידוע כי המוני היהודים הצביעו בעד יריבו, יוברט האמפריי. אולם לא זהו הגורם העיקרי לטינתו הגוברת של הנשיא כלפי יהודי אמריקה — סינה

שאניה מופנית, אגב, נגד ישראל. הנשיא מבדיל בין שני הגורמים. מייד עם היבחרו של ניכסון, כשאך נודעו הרמזים הראשונים על פעילותו למען הסדר

מטעם המעצמות במיזרח התיכון, התחיל הציבור היהודי המאורגן, בהשראת משרד-החוץ הישראלי, להפעיל לחץ בשיטות המקובלות. חברי-קונגרס, עיתונאים ושאר כלירשת מנוסים,

הופעלו כדי להכריח את הממשלה החדשה לפעול לפי קו ממשלת-ישראל.

הדבר הרגין את ניכסון. ההתקפה באה עוד לפני שהתגבשה תוכנית ההסדר של המעצמות — ולדעתו לא נתנו לו שאנס להוכיח את עצמו. הוא האמין כי הוא פועל למען

האינטרס העליון של ארצות-הברית, ובייחוד למען מניעת מלחמת-עולם גרעינית וחיסול מלחמת ויאט-נאם. ההתקפות עליו מצד אזרחים אמריקאים, בני הדת היהודית נראו לו

כהעדפת האינטרס של מדינה זרה על אינטרס אמריקאי חיוני.

הוא לא הסתיר דיעה זו. כל מי שבא במגע עם הבית הלבן, ידע כי הנשיא משתמש בכיטויים חריפים מאוד כדברו על אזרחיו היהודיים.

אבא אבן בפני ועידת המנהיגים של היהודים בירושלים

* חלק ממאורע זה הודף לשבועון טיים. לפי גרסה זו, התרגז רוג'רס כשאחד הנשיאים אמר לו: "אתה לא תוכל לרמות אותנו!"

ניבא כי יהודי ארצות-הברית לא יוכלו לפעול נגד ממשלתם. טוב, או הם יעשו עצרת באולם סאדיסון סקויר גארדן, כדי למחות נגד ההסדר. אבל מה יהיה למחרת היום?

האם אלה הם שלושה יוצאי-דופן — או סימנים לתקופה חדשה?

ממשלת-ישראל התרגלה כל-כך לסמוך אוטומטית על תמיכת יהודי ארצות-הברית, עד כי עצם המחשבה שמצב זה יכול להשתנות נתקלת באי-אמון מוחלט. אולם יחס זה עצמו הוא בעוכרי המדיניות הישראלית.

בעלי-ברית או עבדים נרצעים?

כי יחסה של ישראל כלפי היהודים הוא חדור זילזול ושחצנות. הוא מזכיר במיקצת את יחס שליטי מוסקבה לתנועות הקומוניסטיות בעולם בימי סטאלין. משרד-החוץ סומך על הציות העיתון של היהודים, אינו טורח אפילו לשכנע את היהודים בצידקת עמדותיו. האמת היא כי אפשר לסמוך על הנאמנות המוחלטת של יהודי העולם לעצם קיום ישראל, ובכל שעת-חירום אמיתית יחושו היהודים לעזרתה. אבל אין פירוש הדבר כי יהודי העולם חייבים לתמוך אוטורי

האם יהיה מוכן להעמיד את עצמו במצב בו ייראה כמו שמשרת מדינה זרה נגד האינטרסים של ארצו, ובכך להצדיק את האנטישמיות?

אנשי ניכסון נותנים לכל השאלות האלה תשובה חד-משמעית: לא. לכן הם מכשירים את דעת-הקהל האמריקאית לקבלת יוזמת ההסדר הכפוי. מסעו של המלך חוסיין בארצות-הברית היה חלק ממערכה זו, והיא נחלה הצלחה עצומה.

המנהיג: רב שז קהילה עלובה

מי יכול להנהיג את יהודי ארצות-הברית במשבר זה? בעיני רבים נראית יהדות זו כגוש מונוליטי, המונהג על-ידי הציונים ותומכיהם. בימים כתיקונם יש בכך מן האמת. המימסד היהודי הוא חזק מאוד, והוא מבוסס על המגבית היהודית המאוחדת. אירגונים כמו הדסה חובקים את הציבור היהודי מחוץ אל חוץ. שום עיתון אינו מעז להתגרות בציבור זה, ואפשר תמיד להחתים את רוב חברי הקונגרס על עצומה למען ישראל. כל חבר-קונגרס שיש לו יהודים במחוז-בחירתו חותם ברצון על כל נייר כזה. (הוא יודע כי לפי שיטת המימסל האמריקאית, אין ממילא שום חשיבות לדעת הקונגרס על עניינים אלה, השמורים לחלוטין בידי הנשיא.) אולם במשבר של ממש, נראית התמונה לגמרי אחרת.

האמת הפשוטה היא שאין ליהדות האמריקאית שום הנהגה.

„מועדון הנשיאים“ הוא פדרציה רופפת ביותר, כמו האו"ם. כל אחד מחבריו כפוף רק לאירגון שלו, ואין ל„מועדון“ שום מרות על חבריו. לדעת רבים היה גוף זה מתפורר מומן, לולא היה לו מוכיר נמרץ, ישראלי בשם יהודה הלמן. הנשיא התורן של „מועדון“ הוא כעת אדם החסר כל חשיבות. הרב הרשל שכטר זכה במקום זה כנשיא המזרחי — אירגון פיקטיבי שהתפורר מומן, והקיים בעיקר על-גבי הנייר. שכטר עצמו הוא הרב של קהילה קטנה ועלובה בשכונת ברוקס בי ניו-יורק.

הרעיון כי שכטר יוכל להפעיל השפעה כלשהי על מישהו, הוא מגוחך.

הרבה יותר חשוב הוא אדם כמו דויד אייזנראט, ראש התנועה הרפורמית, שהיא התנועה הדתית המרכזית. איש זה הוא אנטי-ציוני, ורחוק מלשרת אוטומטית את קו ממשלת-ישראל.

איש חשוב אחר, יעקב בלושטיין, ראש הוועד היהודי האמריקאי, שגם הוא אינו ציוני, אמר לא מכבר כי ישראל אשמה לא-מעט באסון יהודי ברית-המועצות. לולא הסיכסוך בין ישראל לברית-המועצות, אמר, לא היה גורל היהודים ברוסיה כפי שהנהה. תומך אוטומטי של ישראל — הסנאטור הרפובליקאי יעקב יעבץ — שדבריו זוכים להרוב בעיתוני ישראל, הוא כסיר חכמה העיתון לעומת זאת חשובה ביותר עמדת העיתון ניו-יורק טיימס, בו שלטה המשפחה היהודית זולצברגר. עיתון זה תומך עתה תמיד כה מלאה במדיניות ניכסון, ואף מדרבן אותו לכיוון זה. לא מכבר מסר העיתון את כתובת מאמריו הראשיים בענייני המר-חב לידי אדם חדש, לא-יהודי — במגמה להוציא תפקיד זה מידו היהודים, ובכך ליהבטיח גישה אוניברסלית.

אחד ממעשיו האחרונים של לוי אשכול היה לכנס בירושלים ועידה של „המנהיגות היהודית“. בוועידה זו הבטיחו המנהיגים עזרה לישראל — אך לא רצו להכיר בעקרון „ש"י-ראל היא מנהיגת העם היהודי“. (במאמרו מלגלג קלוזניק על נאום אבן בחוניה.) לפני שנה פנו כמה ממנהיגי היהדות האמריקאית לממשלת-ישראל ויעצו לה שלא להתנגש עם המדיניות האמריקאית.

לחץ יהודי בכיוון הפוך

מה נובע מראיה נכונה של עובדות אלה? איך משפיע הדבר על המאבק הצפוי בין ממשלת הליכוד הלאומי לבין הנשיא ניכסון? קרוב לוודאי כי בעוד שלושה חודשים ידברו בישראל על ניכסון כשם שדיברו בעבר על דהינול. אבל יהודי אמריקה לא יוכלו להצטרף למסע זה.

אין ספק כי היהודים יתמכו בישראל, וישמיעו דיעה זו בפומבי. אולם משתתחיל ההתנגשות האמיתית, אין לסמוך לחלוטין על עזרה פעילה מצד כלל היהודים. מי שסומך על יהודי ארצות-הברית כנשק עיקרי כדי לפגוע את יוזמת ארבע המעצמות — מושלה את עצמו אשלייה מרה ומסוכנת. יהדות אמריקה פשוט אינה מסוגלת לכך — אפילו רצתה לעשות זאת. אילו העמידה ממשלת-ישראל תוכנית-שלום מעשית ובת-ביצוע מול תוכנית-ההסדר הצפויה של המעצמות — יכלו היהודים לתמוך בה. אך כשעמדת ממשלת-ישראל היא כולה שלילית וסרבנית, בעוד שמולה התייצבה תוכנית-שלום סבירה בתמיכת הערבים — תהיה יהדות אמריקה חסרת-ישע.

מוטב לקחת זאת בחשבון — לפני בוא ההתנגשות.

יהודי ארצות-הברית, מצידם, אינם רוצים לעמוד במצב בו יצטרכו לבחור בין אהדתם לישראל לבין נאמנותם לארצות-הברית. היהודים יתבעו מממשלת-ישראל להתייחס בחיוב ליוזמת ניכסון. מבחינה תיאורטית ניתן לומר כי מה שעומד להתרחש בחודשים הקרובים בין ישראל ליהודי אמריקה מעמיד במיבחן את התהיה היסודית של הציונות. לפי תזיה זו, יהודי כל העולם מהווים אומה סוליטית, וישראל היא מדינתם. הרוב העצום של יהודי אמריקה אינו מקבל תזיה זו. אין הוא רואה את עצמו כיהודים החיים במיקרה באמריקה — אלא כאזרחים אמריקאיים בני הדת היהודית.

לכן, אם יצטרכו לבחור בין השתייכות לאומה האמריקאית לבין ההשתייכות לאומה היהודית — בין הנאמנות לממשלת חשינגטון לבין הנאמנות לממשלת ירושלים — ההכרעה תהיה בניגוד לפיקציה הציונית. אם ממשלת-ישראל מתוך שיגרה אידאולוגית, מסרבת להכיר בעובדה זו, היא עלולה להכניס את ישראל למצב-הרה-אפון.

כך ניראית יהדות אמריקה בדמיונם של תושבי ישראל - אך במיבחי האמיתי היא עלולה להתגלות כחסרת-אונים

מטית בכל עמדה מדינית של ממשלה כלשהי בישראל.

הישראלים מניחים שקיימת חובה כזאת — והם לא הסתירו דיעה זו. תוך כדי כך הרגיו יהודים רבים, שאינם אוהבים יחס של זילזול — כשהוא מופנה אליהם. „ישראל אינה צריכה בעלי-ברית, אלא משרתים“, אמר בשעתו איש חשוב ביהדות האמריקאית. ואחר אמר: „קשה להיות ידיד של ישראל. היא מתייחסת אל ידידה ביהירות ובשחצנות.“ מצב זה הוחמר לאחרונה. האנשים הנבונים בצמרת היהודית האמריקאית, שהם ידידי ישראל אך לא עבדי הנרצעים, משתוממים יותר ויותר על גישתה של ישראל. מכיוון שממשלת-ישראל אינה אומרת להם מהי המטרה האמיתית של מדיניותה — לספח שטחים נרחבים לישראל, גם במחיר דחית השלום — נראה להם כי ממשלת-ישראל נוהגת בטיפשות מוזרה, שהיא פועלת נגד השלום שהשגתו היא מטרתה המוצהרת.

בשבוע שעבר התייצב השגריר יצחק רבין — אדם מתון ומשכנע ביותר — בפני קהל של אישים יהודיים. הומטרו עליו שאלות נוקבות, והוא ניסה להשיב את התשובות שהושמו בפיו על-ידי ראשי משרד-החוץ. תשובות אלה נתקבלו באי-אמון וברוגז על-ידי השואלים.

הרושם הכולל היה, בסיכום, כי ישראל אינה יודעת מה היא רוצה, שהיא מנהלת מדיניות אכסורית, שהיא מתנגדת ליוזמת הנשיא ניכסון ללא שום סיבה סבירה, מבלי להכות כלל לתוצאותיה.

בישראל עצמה אין הדבר מורגש, כי קיימת בה מערכת טוטאלית של שטיפת-מוח, ואין הציבור שומע את העובדות כהחיות. אבל יהודי אמריקה, הגיונים מעיתונים (פרו-ישראליים) אחרים, המוסרים מידע מאוזן, רואים את הדברים בצורה לגמרי אחרת. כך נוצר, בהדרגה, פער חמור ביותר.

להצדיק את דברי האנטישמים?

אנשי ניכסון סומכים על תהליך זה — והם רואים את הדברים בעיניים מסוכחות. דעתם היא זו: מובן מאליו שהשגרירות הישראלית תשתדל לגייס את כל יהודי אמריקה נגד הממשלה. ידוע היטב כי ליהודים אלה יש השפעה גדולה על אמצעי התיק-שורת, הדיו, העיתונות והטליוויזיה. וגם בשני בתי הקונגרס.

אולם האם יוכלו יהודים אלה להתקומם נגד ממשלתם, אם דעת-הקהל הכללית בארצות-הברית תומכת במעשי הממשלה?

האם יוכלו להתנגד, אם ישוכנעו המוני הלא-יהודים בארצות-הברית כי יוזמת ניכסון מונעת מלחמת-עולם, בה יתרחבו ערי ארצות-הברית?

האם יוכלו היהודים לפעול נגד יוזמה שאחת ממטרותיה העיקריות היא לשתף-פעולה עם ברית-המועצות ולהכשיר את הקרקע לסיום מלחמת ויאט-נאם — כשהואק היהודים עומדים בראש התנועה לסיום מלחמת ויאט-נאם?

בקיצור: האם יוכלו היהודי לעשות משהו שיעורר מורת-רוח כללית אצל שכניו הלא-יהודים, אצל חבריו בעבודה, אצל הציבור כולו?

במדינה

העם

אביב

באבו

גוש

AGNUS DEI
QUI TOLLIS PECCATA MUNDI,
MISERERE NOBIS
DONA NOBIS PACEM.

„שה אלוהים, הנוסל חטאי עולם, / רחם-
נא עלינו, תן לנו את השלווה“ — כך שרו
זמרי הפסטיבל בכנסיית הבתולה הקדושה
שבמרומי אברגוש.

בחוף ליו את הצלילים הנעלים של ה-
מיטה בסול מזר של שוברס צלילים אח-
רים: טרסור האלחוט של מישמר-הגבול.
צעירים בכומות ירוקות התכופו על מיק-
לעים, סקרו במבטים קדורים את הסביבה.
תפקידם היה להגן בכלי-המלחמה על שירת-
השלווה.

גם דרזים. הפסטיבל השנתי של אבו-
גוש—קריית-יערים הוא סמל — לא רק סמל
למיפעל שכולו התנדבותי, רחוק מכל יוונה
ממלכית, אלא גם סמל להתעלמות מכל
משפטים קדומים.

„זהו פסטיבל של יהודים, המתארח ב-
כנסייה קתולית בכפר מוסלמי, כדי לשיר
בעיקר שירי-כנסייה פרוטסטנטיים גרמניים.“
התלוצץ בשעתו הכומר המארח. השנה אפ-
שר היה להוסיף לכך נימה נוספת: הפסטי-
בל היהודי—קאתולי—מוסלמי—פרוטסטנטי
מתקיים בחסות כלי-הנשק של שוטרים דרו-
זיים.

היה זה סמל לאביב 1969 — אביב ה-
רחוק יותר מן השלווה מכל אביב ישראלי
ב־20 השנים האחרונות.

מדיניות

מרוסיה

באהבה

זהו סוד כמוס לגמרי. אף אחד בצמרת
ישראל אינו רוצה להודות בכך.

אבל זוהי עובדה: לאחרונה יש תווה
קטנה, אך ברורה ומשמעותית, ביחסה של
ברית-המועצות לישראל.

העוינות המוחלטת נעלמה. במקומה באו
בזו אחר זו, בצורה תוכניתית, מחוות-פיוס
כלפי ישראל.

רמז למצריים. תחילה באה תווה בי-
אחד השטחים העדינים והרגישים ביותר
שיראלי מעוניינת בהם. איש לא הבין מדוע
ולמה זה קרה, וניחשים רבים התחזו זה
בזה.

לאחר מכן בא המאמר המגנה את מטרות
אל-פתח ושיטותיו.

השבוע בא מכתב מזור מידי השגריר
יעקוב מאליק לאו-תאנט. לא היה שום צורך
במכתב כזה, שנועד, כביכול, להשיב על
הצהרה סתמית של מוכיר האו"ם, או תאנט,
ביחס לסכנת-המלחמה בין מדינת-ישראל
למצריים.

הודיע מאליק: ברית-המועצות „תעשה את
כל המאמצים“ כדי להביא להסדר מדיני בי-
מזרח התיכון, ותובעת להקפיד הקפדה
מוחלטת על הפסקת-האש.

פסוק זה נועד, במרומי, להסתייג ממצ-
ריים — כי אין ספק שהיא האחראית לי-
הפרה שיטתית של הפסקת-האש לאורך תע-
לת-סואץ.

אין השמצות. חשוב עוד יותר: במכ-
תב זה בלט העדרם המוחלט של כל דברי-
התקפה על ישראל. הוא הסתפק בהאשמה
הכללית, השיגרתי, שיראלי מפריעה לי-
התייעצות ארבע המעצמות ולהגשמת החל-
טת מועצת-הביטחון.

אולם ברית-המועצות לא פירטה, הפעם,
את הפירוש שלה לאותה החלטה רבת-פירו-
שים — וגם זה עורר תשומת-לב כללית
בקרם הדיפלומטים. במכתבים קודמים מעדה
מוסקבה על הצורך בפינוי גמור של כל
השטחים הכבושים. המכתב החדש נותן חי-
זוק לשמועות כי ברית-המועצות מוכנה עתה
לתיקוני-גבול קטנים לטובת ישראל.

הרושם הכללי: ברית-המועצות זוה מעמ-
דתה הנוקשה, כהכנה להצעת ההסדר מטעם
ארבע המעצמות. בגלל אותה סיבה משתוללת
ממשלת ישראל לטשטש ולהעלים תווה זו.

electronic · electronic
electronic
electronic
electronic
electronic
electronic
electronic
electronic
electronic
electronic

החידוש
האחרון
של
טיסו

TISSOT electronic

טיסו אלקטרוניק

טיסו PR 516 אלקטרוניק — שעון ספורט אלקטרוני,
עם תאריכון. הגנה כפולה מפני כל זעזוע. עמיד בפני
מים אחריות לפעולה תקינה במשך 12 חודש —
ללא צורך בדריכה (מתיחה).

השתתף במבצע הפרסים הגדול של טיסו

פרטים בחנויות טיסו המוסמכות

הטלוויזיה
הטובה
בעולם

החודש נפתחים קורסים חדשים

טלוויזיה

מעשיה

2 שלבים — 6 חודשים, כולל מבנה
המכשיר, תיקונים, אנטנות הרכבה
וכוון.

פרטים והרשמה: 1-9; 5-8.

פוליטכניקום

ת"א	חיפה	ר"ג	חולון
רחוב ברנר 17 מפת אלנבי 55	שמריהו לויין 30	ביאליק 42	סוקולוב 56

פ"ת בר כוכבא 1

בת-ים רוטשילד 33

כאשר גולדה מתרגמת

לכל זוג

מוחר להתחתן!

במדינת ישראל שולטת הכפיה הדתית. לכן אין יהודי, שנשא נוצריה בחו"ל, יכול להתגרש ממנה כאן, גם כששני בני-הזוג משתוקקים לכך. אמילו ישראלית יהודיה, שנישאה לתייר יהודי מאמריקה, אינה יכולה להתגרש. די מתקן במיקצת מצב זה, מציע עתה שר-המשפטים, יעקב שמשון שפי"ר, את "חוק קביעת שיפוט בענייני התרת נישואין", הנותן לבית-המשפט השתמשתי בהזדמנות זו כדי להתרועע על המצב, השולל מן הישראלי המרדני את חופש-הנישואין וחופש-הגירה שיו:

אורי אבנרי: הצעת חוק זו היא טלאי של המאה העשרים על בגד מרופט מימי הביניים. היא מרכיבה, כאילו, מעצור של מכונית מודרנית על עגלת-סוסים. אה, בלשון צבאית: היא שמה מיקלע מודרני על רכבי-מלחמה מימי מלחמות המכבים. תחושתו של האדם המודרני, של המוסר המודרני, אומרת: האדם הוא אישיות בת חורין בפני עצמו — וזכותו האישית, הריבונית, קודמת לכל השתייכות גזעית, ארצית ודתית.

זכותו של כל זוג לאהבה, לנישואין, לבניין משפחה — היא זכות ריבונית, בל כל קשר לאמונתם באלוהי ישראל, בבודהא, בישוע בן מרים או במאוס סטו. ומדינה שאינה מכירה ואיננה מקיימת זכות זו — הרי לא יכירו מקימה בין המדינות מתקדמות.

מה היינו אומרים על מדינה, שבה אסור לבת פועל לינישוא לאדם עשיר, או לאדם בן מעמד האצולה? היו מדינות כאלה. אנו קוראים להן מדינות פיאודליות.

מה היינו אומרים על מדינה שבה אסור לבן הגזע השחור או הצהוב להינשא לבן הגזע הלבן? יש כאלה. אנו קוראים להן מדינות גזעניות או פשיסטיות.

מה אנו אומרים על מדינה שבה אין אדם נוצרי יכול לשאת אשה יהודיה, ולהיפך, כפי שקיים במדינתנו?

אנו אומרים שזוהי מדינה תיאוקרטית. לזוג כזה אומרת המדינה, אומרת הממשלה: סעו לקפריסין, סעו למכסיקו, ושם הינשאו. איו מן מדינה, איו מין ממשלה, היא זו?

עכשיו באה הממשלה הזאת ואומרת: לינישוא אסור לכם לפי חוקי מדינת ישראל, אבל להתגרש מותר לכם. כדי להינשא — סעו לקפריסין, סעו למכסיקו. אבל להתגרש תוכלו בתל-אביב ובירושלים. מדוע קיימת כפיה דתית זו, בימי שילטון המע"ז?

אורי אבנרי: ...למה קיים המצב הזה? כולנו יודעים למה: בגלל שיקולים קואליציוניים. פה אני רוצה לשאול שאלה פשוטה: לכם, רבותי מהמערך עבודה-מפ"ם — יש רוב מוחלט בכנסת. אתם בוחרים מקוים לרוב מוחלט בכנסת הבאה. אם כן, איזה רצון דקה יש לכם לקיים מצב שכל הבוחרים שלכם, או כמעט כל הבוחרים שלכם, מתנגדים לו?

אתם באים ואומרים: דרושה אחדות לארץ מית, יש שתי-חירות, יש צורך לקיים קואליציה רחבה, ולכן אנו צריכים לשלם מחיר דתיים.

הרי זה כאילו אתם אומרים, שהשותפים הדיניים שלכם יושבים בשעת-חירום עליונה זו בממשלת הליכוד הלאומי רק תמורת ליטת-הבשר של חוקים של ימי-הביניים! אילו הייתי שייך למפלגות הדתיות, הייתי מתקומם נגד טענה זו!

מכאן עברנו לצד אחר של העניין: אורי אבנרי: ...אני מתקשה לעייתם להבין כיצד אנשים, החיים בשליש הדין של המאה העשרים, מוכנים לעשות שקר בנפשם בתחילת דרכם המשותפת, לינישוא זה לזו בטכס דתי, שעה שהינם חסרי כל אמונה דתית. זה חל גם עלי, גם אני הייתי נאלץ לעבור את הטכס הזה, ועברתי אותו. ואנן תמה על עצמי איך עברתי אותו. מי שאינו דתי, בשבילו זהו טכס פאגאני ותו לא. אצל אדם דתי נובע הטכס מהשקפת-עולמו ומצפוננו, לגביו זהו טכס קדוש. כל הכבוד לו.

שלמה יעקב גרום: איזה טכס אתה מציע?
אורי אבנרי: אני מציע טכס כמקובל ברוב מדינות העולם המערבי, טכס חגיגי, בפני רשות חילונית. אני רוצה, חלילה, לשלול טכס דתי מאלה הרוצים בו. להיפך. אני רוצה שכל זוג צעיר יבחר בטכס שהוא רוצה בו.

שלמה יעקב גרום: איש הישר בי עינו יעשה?
אורי אבנרי: בדיוק, איש הישר בי עינו יעשה. אולי שמח כאן את האצבע על הפסוק האחד בתנ"ך המסביר את כל ההבדל בין חסד המלכות האורטודוקסית לבין חסד קפה החילונית.

אנו אומרים: איש הישר בעינו יעשה, כל עוד אינו פוגע בזולתו. זוהי תורת-החיים הליברלית על רגל אחת.
סיכמנו את נישתנו לגבי הצעת-החוק: אורי אבנרי: ...אבל בהצעת-החוק יש התקדמות, מכיוון שהיא מחסלת כמה חופעות של עוול ועיוות.

מנחם פרוש: (אג"י): עוד התקדמות כזאת, והשגת הכל.
אורי אבנרי: הלוואי.
מנחם פרוש: צריך להבהיר זאת. **אורי אבנרי:** אני בהחלט מוכן לעזור לך להבהיר זאת לחברים שלך. אנו רוצים בהפרדה מוחלטת של דת מן המדינה. חוק זה אינו מגשים זאת. הוא רחוק מלהגשים זאת. אבל לפחות יש בו צד אחד לקראת הגשמה זו, לכן אצביע בעדו.

מי מאמין ברוחות?

● **אחריות קולקטיבית.** מה דיין הסביר, בתשובה לשאלתה שלנו, מדוע הורה לסוץ בית של משפחת גערה חבלנית בעזה.

● **אורי אבנרי:** כבוד השר, האם פועל משרד-הביטחון על פי העיקרון של אחריות קולקטיבית של המשפחה לבניה?

● **משה דיין:** כן.
● **האמונה ברוחות.** דיין אישר, בתשובה לשאלתה אחרת שלנו, שהיפנה לחיל-הים את חוות-הדעת הספיריטואליסטית של הגברת מרגוט קלאוזנר, ביחס לניסיונות טבעת הצוללת דקר.

● **אורי אבנרי:** האם נובע מכך שמשרד-הביטחון קבע יחס לפארא-פסיכולוגיה?

● **משה דיין:** לא.
● **מוות כמעצר.** שר-המשטרה ענה לשאלתה שלנו על מותו של העציר קאסם אבריקר בידי המשטרה, והודיע שנתמנה שופט-שלום כחוקר נסיבות-ההתאבדות.

● **אורי אבנרי:** מכיוון שבמיקרה זה המשטרה היא גם החוקרת וגם הנחקרת, גם מוסרת חוות-הדעת הרפואית וגם חוקרת את בעל חוות-הדעת — האם כבוד השר אינו סבור שמן הצדק הוא למנות פרקליט בלתי-תלוי, שאינו עובד-המדינה, כדי שיופיע כחוקר את העדיף?
● **אליהו ששון:** עניין זה אינו בסמכות המשטרה, אלא בסמכות השופט. (כידוע, הגיש ששון זכרוננו בשמי-בקה למען אתנו לתפקיד זה. השופט סירב.)

אחרי חודש של סגרה, היה זה ממש עינוי לחזור לכנסת. לא בגלל המאמץ, שאליה כבר התרגלנו איכשהו, אלא בגלל האחריות המדכאת של ניתוק מוחלט מן המציאות, השררת בבניין זה.

מי שאוזניו כרויות, יודע כי בימים האחרונים חלה תזונה השובה מאוד, עמוקה מאוד, בדעת-הקהל. תזונה זו נוגעת למצב בקריה-הפסקת-האש, ליוזמת המעצמות, לבעיית השטחים. אין ספק כי אחרית האשליה מתחילה להימוג. אבל בכנסת אין כלל זה זכר. שם מדבר כל אחד כמו שדבר לפני שנה וחצי — ואף לפני שלושים וחמישים שנה.

השכוב הראשון נפתח בחיכות המדינית הגדולה, שהוכיח את הדבר בצורה המדכאת ביותר. איש לא אמר בו דבר שלא יכול היה לומר אותו, ללא שינוי מילה אחת, לפני שנה. אנחנו, מצידנו, התכוונו לשאת נאום חריף ביותר, ובו התייחסות חדשה להתפתחות המדינית והביטחונית. קדמה לכך התייעצות ארצית של תנועתנו, בירור מעמיק שנמשך כשמונה שעות תמימות, ובו נמסר מידע שברובו אינו ניתן לפירסום.

כשהחלטנו על קו זה, היה ברור לנו כי ניכנס להתנגשות חזיתית עם גולדה מאיר, וכי היא תגיב בחימה שפוכה. נבואה זו התגשמה במלואה.

לוי אשכול, שהיה לו יחס מיוחד אלינו, היה עונה לנאומינו באריכות רבה, לעיתים בחריפות, אך תמיד בהגינות, בהסתכלו לעברי בכל עת התשובה. גולדה, השונאת אותנו שינאה בולטת, התפלמסה עימנו בחריפות קיצונית, תוך סילוף דברינו, ומבלי להסתכל בנו בכל עת הדיבור.

היא השאירה את תשובתה זו לסוף הנאום — כדי להבדיל בבירור בין קטע זה ובין שאר דבריה:

גולדה מאיר: ...ולבסוף, לדברי חברי-הכנסת אבנרי: אני מודה ומתוודה שאיני רואה הרבה שטח משותף לוויכוח, לולא היתה פה הופעה יוצאת מגדר הרגיל, שהיתה מורכבת מתבוסנות מובהקות, אבל לא רק תבוסנות, שאיש שהגיע למצב כזה וסובל מכך שזה נשאר אצלו, אבל הפיכת תבוסנות לדגל, למען נסות להשפיע גם על אחרים להגיע לתבוסנות הזאת.

ואחד העמודים עליו בנה חברי-הכנסת אבנרי את הבניין הזה, אני מודיעה כאן במלוא האחריות — למדתי פעם מחבר שלי, עוד באמריקה, בסניף המפלגה היה איש עדין מאוד, אשר כאשר מישהו היה אומר דבר מה שלא התאים כל-כך למציאות, היה אומר לו: זו לי אמת גדולה (באדיש) — כל הסיפור המתק הזה, מקומו אולי באיזו עיתונות, אבל הסיפור המתק הזה שבעוד שבועיים שבועיים המעצמות יחליטו על כך, בעוד חודש יהיה כך, בעוד שלושה חודשים יהיה כך, ובעוד חודשיים הממשלה תסכים לזה ולזה — מדין הוא דבר פרטי; אך להעז להגיד שיש לו ידיעות ממקור מוסמך — אולי, אבל להעז ולהגיד מהמקום הזה שהוא יודע, כי החומר הזה נמסר לראש ממשלת-ישראל ולחברי ממשלת-ישראל — אין בין זה לבין אמת מינימלית כל קשר.

גולדה

אורי אבנרי: נחיה ונראה, גברתי.
גולדה מאיר: מה אנחנו צריכים לראות? אתה אומרת שאתה יודע שזה נמסר לך.

אורי אבנרי: אני חוזר על זה, גברתי.
גולדה מאיר: אז אתה חוזר על דבר שהוא בניגוד גמור לאמת.
מיכאל חזני: רק העולם הבא הוא עולם האמת. הוא בעולם הזה.
גולדה מאיר: חברי-הכנסת אבנרי הודיע לנו, שההיסטוריה נתנה לנו הזדמנות להגיע לדברים חשובים וגדולים, ועכשיו הוא — ובציטוט "אנחנו" — מודיע — כנראה כדובר ההיסטוריה — שהזמן נגמר ועכשיו צריך להיכנס.

הכל מותר, אבל רשימה שהלכה לעם וזכתה למקום אחד — לא חשוב, זה בכל זאת אחד, גם כאשר הדובר אומר: "אנחנו", זה בכל זאת אחד — אבל שהוא מעז לדבר בשם העם, ומרשה לעצמו לגנון על המיתר הקדוש ביותר, על בחורי צה"ל שנופלים — ברצוני להגיד שהייתי יכולה ליעץ לחברי-הכנסת אבנרי לא ללכת בדרך זו. אבל אני לא מיעצת לו. אני יכולה להביע צער עמוק שבזמנים כאלה, בזמן הזה, במקום הזה, — אופוזיציה זה בסדר; אבל למען השם, גם אופוזיציה צריכה להיות לה אחריות. גם אופוזיציה זה מעמד מסוים, ואופוזיציה, שמטירה מעצמה כל אחריות, אינה ממלאה את התפקיד שהעם הסיל עליה להיות אופוזיציה. לא ממשלה כי אם אופוזיציה — גם זה מחייב אחריות.

אם תעיין עתה, לאור דברים אלה, בנוסח המלא של נאומנו (בעמוד ממול), תגלה בנקל את החווים הגסים של הדמוגוגיה שבדבריה.

לא היה בדברינו שום "תבוסנות" — להיפך, ביטאנו אמונה שלמה באספרות השלום. התייחסנו רק ממנה.

● אבסורד גמור הוא לטעון כי לממשלה לא נמסרו פרטים על דיוני ארבע המעצמות, ועל כהונת הסובייטים לבני הפעלתו. אילו היתה הכחשה זו נכונה — היו צריכים להעמיד כמה שגרירים ישראלים אל הקיר, אולם אני יודע שאין זה נכון, כידי הגברת מאיר יש אותה האניפורמציה שיש לי.

● אין שמץ של אמת בכך שהתיימרנו, בנאומנו, לדבר "בשם העם", אמרנו במה רוצה העם, לדעתנו.

● לא ייגנו על "המיתר הקדוש ביותר", אלא תבענו ללכת בדרך שיש לה סיכוי להפסיק את שפיכות-הדמים. דחאק גולדה עצמה ניגנה ארוכות על "המיתר" הזה, בנאום הפתיחה שלה, כשזיכרה בקול חנוק על הבחורים שנפלו.

● אין תכסיס זול יותר מאשר להאשים את הזולת ב"חוסר אחריות". על קודר אחרונה זו הגבתי מייד. כשקמתי לקרוא מעל הדוכן את הצעת-ההחלטה שלנו, הקדמתי כמה מילים על "אחריות" (ראה מיסגרת).

אחרי הפגרה חזרו החיכים במרץ מחודש. בעת נאומה של גולדה נכחו למעלה מ-90. למחרת היום, בשעה 7.15, בעת הדיון על משרד-הרואר, המעסיק 12 אלף עובדים והנוגע לכל אורה, ספרתי 8 (שמונה!) חברי-כנסת, מלבד הנאום (ווארץ), היו"ר (הקטין), השר שיעזרו ואנוכי:

רשימת הנוכחים: המערך — 4 מתוך 63 (ארבלי, גר, ורמון, ארזי). גח"ל: 1 מתוך 22 (יוסף תמיר). ל"ע: 2 מתוך 4 (גולן ואליעד, שחיו לותרס לנאום). מק"י: 1 (מיקוניס). נעדרו כליל כל סיעות המפד"ל, אגו"י, המרכז החופשי, רק"ח, פא"י, וכמובן הסיעות הערביות ובן-גוריון.

„להשתיק את החותרים! לשים קץ לקרבנות!

להחזיר את הבחורים הביתה!

אינה מסוגלת לשום מיבצע-שלום עצמאי ויוזם. לכן — לכן — לא יהיה לה מנוס מהסדר המעצמות.

הסדר רע עדיף על מלחמה טובה

ונאמר דברים מפורשים, שאינם משתמעים לשתי פנים: שלום טוב עדיף על הסדר רע, אבל הסדר רע עדיף על מלחמה טובה.

הצו הראשוני הוא להשתיק את החותרים, לשים קץ לקורבנות, להחזיר את הבחורים הביתה, אם ניתן הדבר לעשותו תוך שמירה על ביטחון המדינה.

לכן אנו קוראים לממשלה שלא לפסול מראש את יוזמת המעצמות, אלא להתייחס אליה בחיוב עקרוני, ונכונות לשיחוף-פעולה, כדי להשפיע על מהלכה ולהבטיח כי ההסדר הסופי שיושג יהיה תואם את האינטרסים החיוניים של ישראל.

באופן מיוחד חייבת הממשלה לתבוע — מתוך ראייה לטווח ארוך — כי בדיונים להשגת הסדר זה ישותפו נציגי

בר-לב בזווית תעלת סואץ

לחלן נאומו המלא של ח"כ אבנרי בוויכוח המדיני, שבו נפתח המושב האחרון של הכנסת השישית:

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה. עד מתי תנסה ממשלה זו להעלים מן הציבור את האמת? עד מתי תנצח על מערכת של שטיפת-מוח טוטאלית, כדי להסתיר את המציאות המדינית, שסימניה גלויים לכל ש- עיניים לו לראות?

אנו הולכים לקראת הסדר כפוי מטעם שתי המעצמות.

תוך שבועות אחדים נעמוד בפני תכתיב ברור של חשיג- טון ומוסקבה, שיקבע את תנאי ההסדר ואת אמצעי-הכפייה להפעלתו.

תוך חודשים-שלושה תתקבל במועצת הביטחון החלטה המחייבת את מדינות המרחב בכיצוע ההסדר.

תוך שלושה-ארבעה חודשים אנחנו נעמוד בפני סנקציות של האו"ם והמעצמות, כגון אמברגו על נשק, בלוקאדה ימית, אמברגו על נפט.

אני אומר דברים אלה על סמך ידיעות מוסמכות ביותר.

לחייב יוזמת המעצמות!

האומה הפלסטינית, וכי אומה זו תהיה שותפת להסדר. (כ) יום המצב הוא הפוך, וכמעט פרדוקסלי: ממשלת ישראל ואירגוני-החבלה הפלסטיניים הם שני הגורמים העיקריים ה- מתנגדים להסדר המעצמות, ובאותה שעה אין ממשלת ישר- אל מסוגלת להגיע לכלל הידברות עם הגורם השני הזה, מפני שאינה מוכנה אף להכיר בקיומה של האומה ה- פלסטינית.)

ממלחמה להסדר. מהסדר לשלום

ברור כי הסדר מטעם המעצמות, על פי עקרונות החלטת מועצת הביטחון, אינו מהדהד תחליף לשלום אמיתי — אם כי כולנו היינו מאמינים שהגיעו ימות המשיח, אילו היה כבד-אל-נאצר והמלך חוסיין מציעים לנו הסדר זה בארבעה ביוני 1967.

שלום אמיתי יכול לנבוע רק מפיתרון בעיות היסוד של ההתנגשות בין מדינת ישראל לבין האומה הפלסטינית, בהידברות ישירה.

אבל ההסדר המוצע של המעצמות יכול להחת שלב- ביניים, הוא יכול לעצור את ההתדרדרות הביטחונית, לחסוך בחייאדם שאין להם תחליף, להביא להסדר הבעיות הנוצ- רות, ולתת לעמי המרחב שהות להגיע לפיתרון הסיכסוך.

דרך זו מובילה ממלחמה להסדר, ומן ההסדר היא צריכה להוביל לשלום.

אנו מאמינים, כבוד היושב-ראש, כי עליו- נותו של צה"ל, עליו יש לשמור מבלי מישמר, מאפשרת לישראל לגלות יוזמות אלו, ומהווה ערובה עליונה לביטחון המדינה בדרך לקראת רגיעה, הסדר ושלום.

סובייטית, בהכשר של מועצת הביטחון, אם יהיה ברור מ- ראש שהאמריקאים לא יחשו לעזרתנו?

האם מוכנה המדינה למצור ממשי של נפט וחומרי גלם? אני מאמין בעם הזה ללא כל סייג. זה עם גהר. זהו עם המוכן לכל קורבן — בתנאי שיאמין כי הדבר חיוני לקיומו. לקיומו — ולא לקיום הנהגה עקרה.

העם הזה מוכן להקריב קורבנות — אפילו הקורבן הנורא של חיים צעירים מדי יום ב- יומו. אבל העם הזה מציג שאלות, והעם הזה רוצה תשובות.

הידברות עם אירגוני-החבלה?

והעם הזה שואל: אם ברור לכם לחלוטין כי בעוד שלושה חודשים, או בעוד חמישה חודשים, אתם תקבלו את ההסדר של המעצמות תחת לחץ, מאונס, אחרי התנגשות כושלת וחסרת-שחר, ותיאלצו או לחתר ויתורים מפליגים מבלי לקצור שום יכול של רצון טוב ומציאות שלום — מדוע לא נעלה על דרך ההסדר היום, מתוך יוזמתנו שלנו, כך שה- הסדר שיושג לא יהיה תכתיב מבחוץ, אלא פשרה מבפנים?

כבוד היושב-ראש, ידועה תוכנית-השלום שלנו, הרחוק- קה מן ההסדר הכפוי כרחוק מיוזם מערבי. אנו מאמינים כי גם בשעה מאוחרת זו יכולה היתה ממשלה אחרת להגיע להסדר עם האומה הפלסטינית, ואולי אפילו עם חלק מ- אירגוני-החבלה, הסדר שיבטיח את ריבונותה, שלמותה ושלומה של מדינת ישראל.

אני אומר זאת במלוא האחריות, ואני יודע על מה אני מסתמך.

אולם ממשלה זו אינה מוכנה לכך, אינה מסוגלת לכך,

ידוע לי שאינפורמציה כזאת הועברה באורח מוסמך לידי ראש-הממשלה ולשרים בכירים אחרים.

והנה היום, במקום לשמוע ביקורת עצמית והצעות לפעולה, אנו שומעים מקהלה של די- בורים ריקים, בלי קשר לשום מציאות.

איך בוזבוז פירות הניצחון

כיצד הגענו עד הלום?

כיצד הפכנו תוך עשרים ושלושה חודשים ממדינה עטורת-ניצחון, אחודה על רוב העולם, בעלת אופציות מדיניות ככיוונים רבים, למדי- נה שאין לפניה אלא הברירה בין בידוד טרי- טאלי לבין כניעה לתכתיב?

ראש-הממשלה עומדת כאן כמקוננת, מאשימה את כל העולם ושוקעת בתהום של רחמים עצמיים. כנסת זו, הי- שותפת לאחריות הממשלה, חוזרת על הקינה הלאומית ב- מקהלה מדברת, ותורמת את תרומתה לשטיפת-המות הי- כללית.

אתם דומים לנער שהרג את הוריו, והמבקש רחמים מפני שהוא יתום.

ההיסטוריה נתנה לנו שנתיים. העולם הניח לנו במשך שנתיים לפתח יוזמה מדינית שי- תאמה את האינטרסים שלנו.

במשך שנתיים היינו חופשיים לתרגם את ניצחוננו הי- גדול למציאות של שלום: להגיע להסדר עם האומה הפלס- טינית, שעומה נמצאו לפתע פניס-אל-פניס; להמיר שטחים בשלום-אמת; לתווך מרצוננו ועל-פי התנאים שלנו, מקה- ריות של מלחמה, שהופסקה זמנית, לגבולות בטוחים ו- פתוחים.

הזדמנות ההיסטורית הזאת לא נוצלה. בשביל ראש- הממשלה, האומה הפלסטינית פשוט אינה קיימת.

הניצחון הגדול בוזבז לחלוטין. הלהט הנחלני לכיפות שטחים, הרומנטיקה המזוייפת של „נחלת אבות“, העקשנות לקיים מישטר כבוש, האמונה פניאשר לשטות בכל העולם — כל אלה העבירו את הממשלה הזאת והקודמת על דעתן. יצרנו לעצמנו גרעין של טפשים. בילינו שני- תיים בשיכרון של אשלייות. ועתה מגיש לנו העולם את החשבון.

לתוך המבוי הסתום

הממשלה הזאת הכניסה את עצמה למבוי סתום. עתה אין לה הכוח הנפשי, ובחודאי לא התבונה, לעצור בדרכה ולע- שות את חשבון-הנפש.

כל צעד נוסף בדרך זו מכניס את המדינה עוד יותר עמוק לתוך המבוי הזה, ויקשה עוד יותר את הדרך חזרה.

הנאום של ראש-הממשלה, נאום שהצטיין בחוסר תוכנה, היה צעד קטן נוסף קדימה לתוך המבוי הסתום הזה.

מה אתם מתארים לעצמכם? איפה תעמדו בעוד שלושה- ארבעה חודשים?

האם אתם מוכנים לסבך את צה"ל באמברגו עולמי של נשק?

האם אתם מוכנים ברצינות לעמוד בפני התערבות צבאית

הידברות הביטחונית, להביא להסדר הבעיות הנוצרות, ולתת לעמי המרחב שהות לפיתרון הסיכסוך הערבי-ישראלי.

(5) הכנסת קוראת לממשלה שלא לפסול מראש את יוזמת המעצמות, אלא להתייחס אליה בחיוב עקרוני ובשיחוף-פעולה, כדי להב- טיח כי ההסדר שיושג יהיה תואם את האינט- רסים של ישראל, דהיינו:

- (א) גבולות בטוחים ומוכרים ללא סיפוח שטחים;
- (ב) הכרה בריבונות ישראל ושלמותה הי- טריטוריאלי, תוך הפסקת מצב הלוחמה להלכה ולמעשה, וביטול החרם הערבי;
- (ג) שמירת אחדות ירושלים, תוך הבטחת מעמד נאות לערבים בה;
- (ד) פירוק כל השטחים שיפנו;
- (ה) שיט חופשי בתעלת-סואץ ובמיצר- טיראן.

יחד עם זה קוראת הכנסת לממשלה לתבוע את שיתוף האומה הפלסטינית בהסדר-השלום, ואת ייצוגה במשא-ומתן להשגתו.

הצעת-החלטה זו נדחתה ברוב עצום של כל הסיעות, כשרק מק"י מצביעה בעדה (אנחנו הצבענו גם בעד הצעת מק"י). בעד הצעת הקואליציה, „לרשות לפניה“ את נאום גולדה מאיר, הצביעו כל סיעות הקואליציה, מבנין עד יערי, וכן אגודת ישראל. גם המרכז החופשי לא הצביע נגדה, אלא נמנע. הצבענו, כמובן, נגדה.

הצעת החלטה

בשם סיעתי ובשם האחריות המוטלת עלי כפי- שאני מבין אותה, אני מציע את הצעות-ההח- לטה הבאות לסיכום הדיון המדיני:

הכנסת קובעת כי:

- (1) אין פיתרון אמיתי לטווח רחוק לסיכ- סוך הישראלי-ערבי, אלא באמצעות שלום בין מדינת ישראל לבין האומה הערבית הפלסטינית, בדרך של הקמת מדינה פלסטינית, תוך הסדר ביטחוני, מדיני וכלכלי עם ישראל.
- (2) למחרת מלחמת ששת-הימים נוצרה הז- דמנות היסטורית לכינון שלום-אמת בדרך זו. אך ממשלת הליכוד הלאומי לא היתה מסוגלת לנצל הזדמנות היסטורית זו. בכל זאת מונה הי- כנסת לממשלה בדרישה נמרצת לנקוט יוזמה להשגת הידברות מיידית עם כל הגורמים הפלס- טיניים הרוצים בכך.
- (3) העדר היוזמה המדינית מצד ממשלת הי- ליכוד הלאומי, סיכול שאיפות האומה הפלסטי- נית וקיום מישטר-כיבוש בשטחים המוחזקים, הביאו להידרדרות המצב הביטחוני, לריבוי הי- קורבנות, להבאת המדינה עד סכנת מלחמה חדשה.
- (4) נוכח מצב זה, על ממשלת הליכוד הי- לאומי לנקוט עמדה חיובית כלפי כל יוזמת- שלום, ובכלל זה יוזמת ארבעת המעצמות, שי- נועדה להביא לידי הסדר מדיני בין ישראל ל- מדינות השכנות. הסדר זה יכול לעצור את הי-

מה גילו החוקרים

שלוקה מכנפי? האם היתה זו עיסקה סודית יחידה? מי ביצע אותה? מי היו שותפיו?

רשת סודית בצמרת הכנף

בניגוד ליתר ענפי הבנקאות, לא מתנהלת ביקורת-קבע במחלקות לניירות ערך. העיסקות מתבצעות במהירות כה רבה, והרישומים הייבים בהכרח לפגור כל-יך אחרי העיסקות, שאי-אפשר כמעט לשמור על

כל התחילי מחשדותיו של לקות אחד. עורך-הדיון החיפאי הצעיר אליעזר כנפי בוק את העתק-החשבון ששלח לו בנק דיסקונט. הוא הופתע לראות, שמניווח מסוימות נמכרו — ללא הוראה ממנו. הוא מיהר אל הפקיד הממונה על מחלקת ניירות-הערך של בנק דיסקונט בחיפה, בי-קש לברר איתו את החשבון ואת הניירות אותם הפקיד בבנק. באותו יום היה הפקיד עסוק מאוד, וביקש מן הלכות לבוא ביום

המעילה

תמונה מעודכנת. תחת זאת נוהגות חוליות הביקורת המרכזיות לערוך בדיקות-פתע, במועדים השמורים בסוד. הביקורת האחרונה מסוג זה, שנערכה במחלקת ניירות-הערך בדיסקונט חיפה, היתה לפני כשנה.

עתה החלים מגריו, שיש לערוך בדיקת יסודי. הוא שלח לחיפה חוליות ביקורת בת עשרה אנשים, שעבדה חודש תמים, תחת השגחתו שלו. על סמך מה שגילתה חוליה זו, פנתה ההנהלה המרכזית של בנק דיסקונט למשטרה, ביקשה ממנה לערוך חקירה משלה.

מה שהחוקרים גילו היתה רשת משוכה, ללח, שפעלה בתוך צמרת הסניף החיפאי, והתעשרה על חשבון פיקדונותיהם ומניותיהם של לקוחות תמימים. השיטה: מיסחר סמוי בניירות-ערך.

★ ★ ★

איך הוצא הכסף?

המעילה הגדולה החלה באוקטובר של השנה שעברה. במרכז עמד אותו פקיד בכיר, הממונה על מחלקת ניירות-ערך, ואשר אין כמעט איש-עסקים בחיפה שאינו יודע מה שמו. הוא קנה ומכר ניירות-ערך — בעיקר דולארים נתי"ד — בשביל לקוחות. הוא ראה כיצד נכנסים הרווחים מעיסקותיו המוצלחות לחשבונותיהם של אחרים — ולא יכול היה לעמוד בפיתוי להטות חלק מרווחים אלה לכיסו שלו. תקנון הבנק אוסר על פקידים בכירים לסחור בניירות-ערך באמצעות הבנק. על כן, כצעד ראשון, היה צריך למצוא דרך להסיר אות את עיסקותיו תחת שמות בדויים של בעלי-חשבונות שאינם קיימים. את הכסף לי-מימן העיסקות לקח מחשבונות הלקוחות: קנה מניות כביכול בשביל לקוח, מכר אותן — והרווח הכניס לאחד החשבונות הפיקטיביים. את הרווחים היו בעלי-החשבונות הי-בדויים — קרובי-משפחה, או בעלי שמות בדויים — מושכים בנחת, ומתחלקים בהם עם הפקיד שביצע את העיסקה. אולם גם חשבונות אלה לא הספיקו להסיר אות את היקף המעילות. לכן עשה אותו סוחר אלמוני הסכם עם הפקיד הבכיר, אי-שר לו להשתמש בחשבון שלו בבנק לביצוע עיסקות נוספות. האיש, שהוגדר כחולני ו-מבוגר, הוא בלונדי בריא ותוסס, כבן 40 אך נראה צעיר הרבה יותר. שמו נדעך דקל, ועד לפני תקופה קצרה היה שותף בחנות למכשירים אופטיים.

כאשר התפוצצה הפרשה, וחוקרי הבנק בדקו את החשבונות, הסתבר כי אותו סוחר משך 300 אלף לירות מעל למגיע לו. הפקיד הבכיר היה כותב לו פקודות-תשלום. סגן המנהל היה מצרף את חתימתו אוטומטית, והקופה היתה מציאה, תמורת פקודת-התשלום, לום, צ'ק בנקאי לפקודת דקל. הכסף הזה הופקד בחשבון שהחזיק דקל בבנק אחר, ועד שיתבררו סופית כל השלכותיה של המעילה הגדולה — הוקפא הכסף, על-פי בקשתה של הנהלת בנק דיסקונט.

★ ★ ★

הוללות בתל-אביב

עד לפני שמישהו ניחש בדיוק מה עשה הפקיד הבכיר בכספי הלקוחות, יכלו מכריו להבחין בסימנים חיצוניים, ש-העידו על התעשרות פתאומית. הגבר הי-צעיר, כבן 30, החל מבלה במקומות בילוי והוללות יקרים בתל-אביב. כאשר הירדה

אחר, אך גם ביום האחר לא היה מוכן הי-פקיד לעריכת הביקורת.

כנפי, לשעבר קצין משטרה, הריח משהו חשוד. הוא כתב מכתב להנהלה המרכזית של בנק דיסקונט בתל-אביב, הוזמן מייד לשיחה עם סגן המנהל הכללי של הבנק, שלמה מגריו.

מה שסיפר באותה שיחה נשמע למגריו חשוד די הצורך, כדי לפתוח בחקירה יסודית. הפקיד הבכיר, האחראי על ניירות-הערך בחיפה, נקרא להסביר מדוע מכר מני-יית כל כנפי, ללא קבלת הוראה.

"קובלתי הוראה בעל-פה", השיב הפקיד, והכריז מייד שיש לו אפילו עדים לכך.

בניגוד ליתר פעולותיו של בנק, המתבצ-עות רק על פי מיסמכים-כתובים, מתנהלות עיסקות בניירות-ערך גם על-פי הוראות ב-על-פה. הקנייה והמכירה בבורסה חייבות

הסגן יוסף מזרחי מובל לבית-המשפט, כדי להוציא פקודת מעצר נגדו. הוא נעצר יחד עם מנהל הבנק.

להיעשות במהירות, ומספיקה גם הוראה סלפונית בלילה, לביתו של הפקיד. בתנאים אלה, יתכנו בהחלט מיקרים של אי-הבנה. אלא שבמיקרה של עורך-הדיון כנפי לא רק שהמניות נמכרו ללא הוראות הלקוח, אלא שהסכום שהוכנס לחשבונות של הלקוח, תמורת המניות שנמכרו, היה קטן בהרבה ממחיר הבורסה באותו יום. 23 אלף ל"י נחטף, ליתר הדיוק.

מגריו הבטיח לעורך-הדיון, כי ההפרש ישולם לו מייד — וחלקו של כנפי בפרשה חוסל. אבל השאלות שהתעוררו היו כה חמורות, שבנק דיסקונט לא יכול היה לעי-בור עליהן לסדר היום. הוא היה חייב למי-צוא תשובות לשאלות כמו: לאן הלך הכסף

במדינה

מה מתרחש — הורה לערבים המיטכנים ל-הוריד את ידיהם ולשוב לבתיהם.

יחסים מרחביים

גישושים

באפלה

למראית-עין היה זה מאמר אנטי-ישראלי רגיל, מידי האיש המתפתח במהרה כיוורשו של אחד שוקיירי: חסנין היכל, עורך אל-אחראם. אולם בעיון מעמיק יותר, נראה המאמר באור כמעט הפוך.

ממשלה בגולה. תבע הייכל: יש לאחד את כל אירגוני-השיחור הפלסטיניים. את המאבק בשטחים המוחזקים של פלסטין יש לנהל תחת הדגל הפלסטיני, שיישא בידי אירגון המסוגל לאחד את כל כוחות הי-מאבק העממי המזויין למען פלסטין. מהיו הכוח הזה? עונה הייכל: אל-פתח. על אירגוני-החבלה לעלות מן המחתרת, להפוך אירגון גלוי, לנהל יחסים גלויים עם כל הממשלות הערביות. למעשה הציע היי-כל שתקום מעין ממשלה פלסטינית בגולה. בלעדיה, אירגוני-הטרור "מגששים באפלה". **כדי לחסל.** מהי כוונת הדברים? במבט ראשון, אין הייכל מתכוון אלא לייעל את המאבק נגד ישראל.

אך לפרשנים ערביים בשטחים המוחזקים לא היתה כל אשליה לגבי הכוונה האמיתית, "עבד-אל-נאצר רוצה להשליט את יאסר ערא-פאת על כל האירגונים הפלסטיניים", אמר מנהיג אחד. "הוא רוצה לשתף את עראפאת בהסדר המדיני של המעצמות — ואחר-כך הוא רוצה שעראפאת יעזור לו לחסל את כל אירגוני-החבלה. כי עבד-אל-נאצר פוחד ש-אירגוני-הקומנדו יסרבו לקבל את ההסדר של המעצמות, ושיקומו נגד המיטכנים הי-קיימים בעולם הערבי."

ארץ-ישראל

סתם יום

בשכם

סוכני-הסרטים בישראל ניסו לשווא לשכ-נע את בעלי קולנוע אל-עאצי בשכם להציג סרטי מתח. תשובת בעלי הקולנוע היתה: "תושבי שכם לא אוהבים סרטי מתח בזמן האחרון."

כי יש להם מתח די והותר בחיים: ● העלמה שרה גיודה, שנעצרה יחד עם רה למות בשעה שמונה בערב, בדרכו הי-ביתה. רצח פוליטי? קטטת שיכורים? המורה עבלה עזאמה, כאשר זו העבירה חומר-נפץ מירדן, שנחרה — ללא הסבר. ● בבית-התה המרכזי סלאם, בקסבה, מספרים על שלושה תלמידים בני 12 שעזבו את העיר בדרך-לגודה המיוחית, "כדי ל-הצטרף לפידאיון". אחד מהם מסר את עצמו לידי מישמר של צה"ל; השני הצליח לחצות את הגדר, נתפס בידי חיילים ירדניים. הי-שלישי, גסאן בן עבד-אל-ראק עמירה, נס-חף בזום המים וטבע בירדן.

● טוטו ראש-העיר ממלא את רגעי הי-שיעום המעטים: האם יחזור בו חמדי כנעאן מהתפטרותו, או לא?

מספרים על המושל. כל זה מחזיר, לעומת הסיפור שמספרים אנשי שכם על הי-מושל הצבאי של עירם, אל"ם שאול גיבעולי. מסופר, שמייך אחרי כיבוש שכם אספו החיילים כמה עשרות גברים, שהיו חשודים בהתנגדות מזוינת. הם ציוו עליהם לעמוד ברחוב עומר, כשידיהם באוויר. הקצין של-הם הורה לחיילים לירות בגברים. החיילים סיירו, טענו כי לא קיבלו פקודה לירות באזרחים שנכנעו. הקצין נטל נשק לידו — ועוד מעט... כאן הופיע שאול גיבעולי. הוא הבין מייד

תמונת השבוע

מי אמר שאין הומור בישראל? הארץ דווקא מליאה הומור. אלא שצריך לחפש אותו במקומות הנכונים. במקום במדורי הסאטירה בעיתונות הישראלית, מוטב לחפש אותו במדורי המודעות. מודעה זו פורסמה השבוע בעיתונות הישראלית מטעם חברת הנסיעות גלובל אופ לונדון. "נשמח לפגוש אותך כשתחזור", אמרה המודעה, כשהכוונה היא כמובן לאיש שיחזור מטויל שאורגן בידי החברה. אבל האיש שתמונתו מופיעה במודעה יצא לטיול אחר. זהו שמואל רבינוביץ, חבר אגד ומנהל חברת גלובל אופ לונדון, שנשלח לשלושה חודשי מאסר בכלא, אחרי שהורשע בהעלמת הכנסות בסכום של 14 אלף לירות ישראליות.

נשמח לפגוש אותך כשתחזור

כן, בוודאי שנשמח לפגוש אותך, ואתה, גם אתה כשתחזור תשמח לפגוש בנו. חברת "ג.א.ל. טורס אנד טרבל, גלובל אופ לונדון בע"מ" דואגת

ב"בנק דיסקונט" בחיפה?

לא רק אל הפקיד הבכיר — כי אם גם אל המנהל, ביגר.

בכרטיס של ניירות-הערך של כנפי הופי, עה, בין השאר, פעולה מוזרה. נרשם בו, כי דולארים נת"ד, שהוחזקו על-ידי כנפי, נמכרו במחיר מסויים. באותו יום רכש ביגר אותו סכום של נת"ד — ומכר אותו באותו יום עצמו ברווח גדול. העסקה — בדולארים של כנפי — הכניסה לחשבוננו של ביגר כ-16 אלף ל"י.

כאשר היתה החקירה עדיין בשלביה הפנימיים, נתבקש ביגר לתת הסבר. לא ברור מה בדיוק נאמר באותה שיחה, אבל ביגר הודה שאומנם בוצעה עסקה זו, על-ידי אותו פקיד בכיר. אבל הוא הבטיח כי היתה זו העסקה היחידה מסוג זה — והוא הביע נכונות להחזיר מיד את כל סכומי הכסף החסרים.

אך במרוצת החקירה, הסתבר שבוצעו הר-

מכונות החדשה באחד ממורדות הכרמל, הופיע למחרת היום כשהוא נוסע במכונית חדשה אחרת.

הוא גם היה הראשון שנעצר על-ידי משטרת חיפה — שגילתה אצלו נכונות לספר הכל. אך תמורת שיתוף-הפעולה ביקש מן המשטרה טובה אישית: צו בתי-המשפט ש"יאסור פירסום שמו. הוא גם התנה את שיתוף-הפעולה עם החוקרים בכך, שישוחרר מן המעצר בערבות.

וכך, כשהובא האיש לבית-משפט השלום החיפאי, ביום השלישי האחרון, הפתיע נציג המשטרה את השופטת. פקד שכנאי ויגורב ביקש לאסור את פירסום שמו של החשוד, כי "גילוי שמו בשלב זה עשוי להכביד על החקירה". הוא עוד הציע לשחרר את ה"חשוד בערבות.

שופטת השלום הראשית מרים ורלינסקי-שרקמן לא התנגדה לבקשתו של קצין ה-

הגדולה

בה מאוד עיסקות מסוג זה, בחשבון ניירות-הערך של ביגר. ההיקף המשוער: 250 אלף ל"י.

★ ★ ★

מה חלקו של הסגן?

מה חלקו של האיש החמישי, סגן ה' מנהל יוסף מורח? לפני שנכנס לבנק, היה מורחי בעל מיפעל בקאהיר, בה נולד ובה חי עד 1956. חודשים מעטים לפני פרוץ מיבצע קדש, חיסל את עסקיו, עלה עם אשתו וילדיו למטוס, טס על חשבוננו לרומא, ומשם ישר ללוד.

הוא עזר להקים את מחלקת ניירות-הערך בדיסקונט חיפה, אם כי לאחרונה — עם עלייתו בדרגה — לא עסק ישירות בעיסוקות נת"ד וניירות-הערך.

בהיותו בעל זכות-החתימה, אישר את מרבית המיסמכים, הפקודות והקבלות שהמשטרה משתדלת עתה לפענח את סודותיהם. האם ידע מה מסתתר במיסמכים אלה, או חתם אוטומטית?

אחד מקציני המשטרה, שניהלו את החקירה, רמז שלא הצליח להוציא הרבה מפיו של מורחי. ואילו קרובי-משפחתו החלוננו, כי בנסיגונם להוציא ממנו אינפורמציה — שהוא אולי אינו יודע אותה — הפעילו ה-

משטרה לאסור את פירסום השם, אך לא הסכימה לשחרר את החשוד בערבות והחליטה — ללא בקשת התביעה — לעצור אותו 15-ימים.

אלא שאז כבר היה בידי המשטרה חומר מספיק להרחבת החקירה. זה אחרי זה נעצרו סגן מנהל הבנק, יוסף מורחי, והמנהל — יצחק ביגר. זמן מה אחריהם נעצר לחקירה — ושוחרר בערבות — איש-עסקים חיפאי ששמו נשמר בסוד.

★ ★ ★

כמה כסף עבר?

לקראת סוף השבוע כבר החזיקה המשטרה חמישה קצוות של החוטאים: המתלונן הראשון, עורך-הדין כנפי הפקיד הבכיר ממחלקת ניירות-הערך, ששמו נאסר בצורה מתמיהה לפירסום: סגן-המנהל יוסף מורחי; המנהל יצחק ביגר; והסוחר שנקרא לחקירה אך לא נעצר, "מסעמי בריאות". גם שמו, מסיבה בלתי ידועה, הוסתר על-ידי המשטרה.

על חלקו של כנפי כבר ידוע, למעשה, כמעט הכל. אבל החשבונות שלו בבנק היו נקודת-מוצא לא רק לפיענוח התעלומה של 23 אלף הלירות. בדיקת החשבונות הובילה

המנהל והשוטרים

יצחק ביגר, מנהל בנק דיסקונט בחיפה, יושב בחדר המעצרים בבית-המשפט, שעה שהשוטרים מכניסים את ניירותיו, לפני הבאתו בפני השופט. כשהוצאה נגדו פקודת מעצר, הגיש עירעור.

המעילה. אחרים דיברו על סכום גדול עוד יותר.

★ ★ ★

מה מקור העושר?

חוליות העולם הזה ביקרה בביתו של המנהל העצור, יצחק ביגר. הוא גר ב"וילה מפוארת בשכונה המפוארת ביותר על הכרמל. ביתו דומה למיבצר נחמא בתוך גינה מטופחת בהוד הכרמל, מטופחת ורחבת-ידיים. חדר-האורחים הגדול מרוהט ב"רהיטים חדישים, מרופדים בעור. ריצפתו ה"שחורה והמבהיקה מכוסה בשטיחים יקרים.

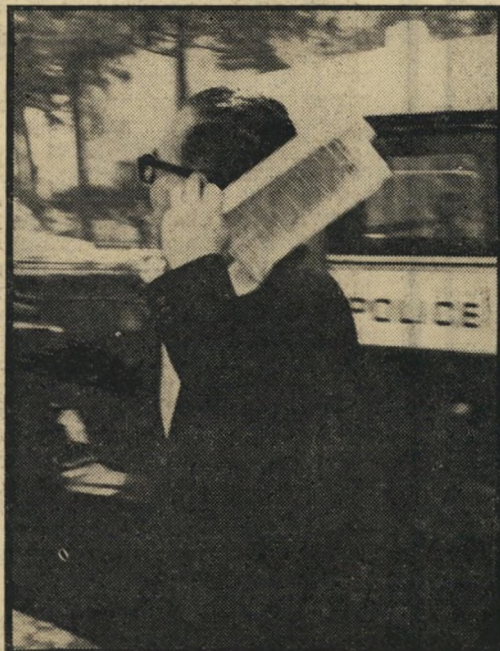
לחילה הזאת נכנסה משפחת ביגר עם ארבע ילדיה לפני למעלה משנה. מנהל ה"בנק קנה אותה אחרי שבעליה הקודם, עורך-הדין נחמן רם, הסתבך בחובות. שמרונה, אשתו של המנהל, דומה יותר לקיבוזניקית צנועה מאשר לבעלת בית המיליונרים. "אני בטוחה שבעלי חף מפשע", אמרה שומרונה ביגר לכתבת העולם הזה. "אנחנו משפחה ותיקה ומכובדת בישראל, בעלי דור רביעי בארץ. הוא היה קצין בהגנה ואחד האזרחים המכובדים ביותר בטבריה ובפתח-תקוה. פי קיד הבנק הלשין על בעלי וסיפר שקרים כדי להלבין את עצמו. אתמול אחרי הצהריים באו אלינו שוטרים וביקשו לשוחח עם בעלי. הוא נסע יחד איתם ורק אחרי כן טילפן לי שהוא נמצא במעצר. אני מאמינה בכל ליבי שזו טעות."

מה מקור העושר? ביגר, בן לאחת המשפחות הידועות והוותיקות של טבריה, החל את הקאריירה שלו כפקיד שומה במס'הכ"ג, סה, בעיר מולדתו. מעבורה זו, אין להניח שאפשר להתעשר.

גם כאשר עבר לבנק דיסקונט, ונשלח לנהל את טניפי הבנק בפתח-תקוה, חי ב"צניעות ממשכורתו.

המקור הגלוי העיקרי לעושרו היתה הירידה שהותירה לו אביו: מיגרשים, בתים ושנן בתי-קולנוע.

כך, בעוד שהפקיד הבכיר עורר תמיהה בפורנותו ובעושרו המופנן, לא עורר סיג"נור-מחיתו של ביגר שום חשד. איש לא העלה על דעתו שעושרו לא בא אליו ב"ישר.

בדרך למעצר

ביגר מסתיר את פניו בעיתון, בדרך מן הג'ידת אל בית-המשפט. הוא הכריז שלא ידע על המעילה.

ביום העצמאות הראשון

תמונה זו צולמה בטבריה, לפני 21 שנה. ביגר היה אז עם אשתו. הוא יליד טבריה, יחד עם בנות החזונים, יחד עם אשתו.

אשתו של

כשמירי סטראטר תגיע עכשיו לארץ, היא תגיע בתור מיליונרית מלידה, בתו של תעשיין, ובתור אשתו החדשה והמפורסמת של הרמן, ראש להקת מתבודדי הרמן. על החתונה שלהם דיבר כל עולם-הזמר. הרפורטרים דיווחו על כל פרטי שימלת-החופה שלה, הפרשנים פרשו את פרשת-האהבה הזאת, טורי הרכילות היו מלאים בתיאור המאכלים של החתונה וייחוס ה-כלה ויופיה וחניה, כולם ראו תיכף שהיא אצילה מלידה, נערה שרופדה בהרבה כסף, וזכתה לחינוך מעולה ותרבות גבוהה כי מרכזי העולם.

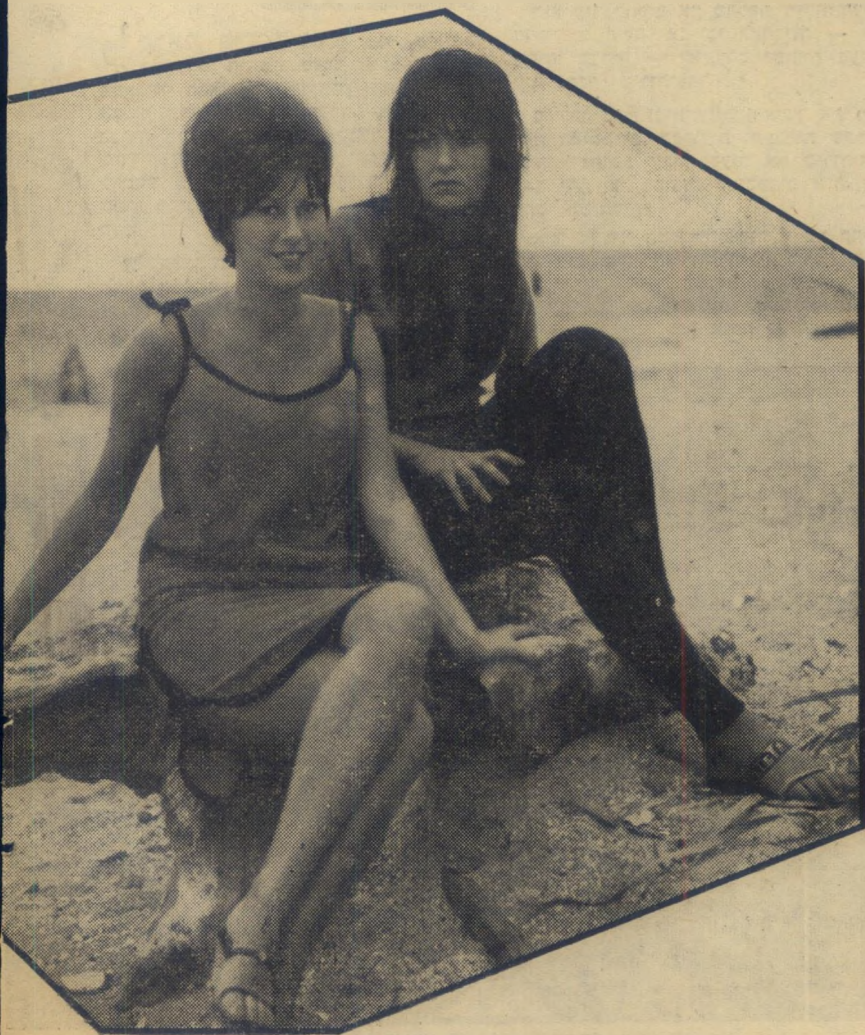
„מיליונרים

ביד, טובים

מיליונרים באוויר”

כשהיא היתה בארץ, לפני שלוש שנים, היא עדיין לא היתה כל זה. היא עדיין לא היתה מרכז מדור-הזמר, והיא עדיין לא היתה אשתו של הרמן המתבודד. ובעיקר היא עדיין לא היתה בתו של מיליונר ותעשיין. כל זה קרה לה רק אחר-כך. בהתחלה הגיעה ארצה מצרפת רק אחרי תה. מריאן. האחות עשתה הכרה עם נע מי אדחה. הן מצאו חן האחת בעיני השנייה, ונעמי הזמינה אותה לגור אצלה. האחות ראתה כי טוב, והזמינה ארצה גם את אחותה, מירי. נעמי התפעלה, והיה באמת ממה. למירי היה מאז ומתמיד שי ער חום עם פסי פלטינה, „וזה טיבעי אצ-לי“, היא אומרת, „גילדתי עם זה.“ אבל בעיקבות כל הדברים שהיא נולדה איתם, בעיקר האב המיליונר, אפשר לפקפק אם היא נולדה בכלל אי-פעם. חוץ מזה היו לה כבר אז עיניים חזמות גדולות, טיב-עיות לא פחות מהשיער, וגוף משגע. בכלל,

מירי עם הרמן לא כל

מירי עם אדווה „זה טיבעי אצלי“

במדינה

ישראל — במהדורה הראשונה
„למה לי צרות —

ישראל — במהדורה השנייה
— עם בגין?

דת

משגיחים

דתיים

במכסיקו

פרסומת

למה

לרוב

עם בגין?

נמסר השלטון הבלעדי בידי הכפייה הדתית, חיבה המציאות את הדתיים להסכים לשם תוס-ביטחון בצורת נישואי-מכסיקו, כדי למנוע התפוצצות המצב.

מנכ"ל משרד-הקליטה, אלוף (מיל.) יוסף גבע, נטל לידיו הגדה ראשונה של החוברת שיצאה ממכונת-הדפוס. „מה? השתגעו?" אמר בפליאה. מה שהפליא את האלוף במילואים, היתה החוברת ביתך בנצרת עלית. כי על שער החוברת, שהוצאה לאור על-ידי המשרד ל-קליטת עלייה בשותפות עם הסוכנות היהודית, במסגרת מסע הפירסום לעידוד קליטת העלייה בארץ, הופיע שירות של גבולות ישראל שלפני 5 ביוני 67. שדום בית. על הוצאת החוברת היה ממונה ראש אגף מידע ופירסום במשרד הקליטה, הפירסומאי עמוס רולניק. „הודי פסו בסך הכל 10 חוברות עם הגבולות הישנים“, סיפר. „כשראה המנכ"ל יוסף גבע את ההגה, פסק: למה לי צרות עם השר בגין. נשנה את המפה ונופיע כשמפה עם הגבולות החדשים על העטיפה. כך קרה שהודפסו שתי חוברות זהות, אבל לציבור יצאה רק החוברת השנייה.“ וכך, אחרי שממשלת-ישראל מתחמקת מלתת תשובה ברורה על עתיד השטחים, ה-ליט מנכ"ל משרד-הקליטה כי כדי לשמור על שלום בית, כדאי לצרף את השטחים ה-מוחזקים לישראל. לפחות על עטיפת ביתך בנצרת עלית.

חברי מרכז המפד"ל, שהתכנסו בשבוע שעבר בבניין הקאסטל בתל-אביב, הקשיבו לסקירתו של שר הדתות זרח ורהפטיג. תוך כדי כך הזכיר את הבעיה של נישואי-מכסיקו. „זוהי בעיה שקשה להתגבר עליה“, דיווח השר.

הוא תיאר את התהליך, שבעזרתו מצליח חים זוגות ישראליים לעקוף את חוקי-האי-שות של הרבנות — ולהתחתן בנישואין שהחוק הישראלי בכל זאת מכיר בהם.

הזוג מייפה את כוחם של שני עורכי-דין מכסיקאיים, ואלה מופיעים בבית-משפט מקומי, מבקשים אישור בית-המשפט לנישואים.

כך תיאר ורהפטיג את התהליך: השופט שואל — „יש התנגדות?“ כמובן שאין, ואז ניתן תוקף חוקי לנישואין מבלי שאיש מ-בני הזוג יהיה נוכח שם.

שפתום ביטחון. כאן לא יכול היה אחד מחברי המרכז להתאפק, קרא לעבר ה-שר: „למדינת-ישראל יש כל-כך הרבה משגיחים על הכשרות, גם בארץ וגם בחוץ-לארץ. מדוע לא יושיבו משגיח קבוע בבית-המשפט במכסיקו, שכל פעם יקום ויביע התנגדות לאישור נישואיהם של בני זוג ישראליים?“

אבל ההגיון של חברי-מרכז פשוט אינו ההגיון של חברי-ממשלה, הקשור בהסכמים קואליציוניים. התחמק השר: „העניין לא כל כך פשוט...“ לא היה צורך להסביר, כי במדינה בה

המתבודד הרמן היא מבת גלים

מירי זכר
אצילה מלידה

והיא העבירה את החתונה שלה מהפרסי להרמן. והם התחתנו בנישואי ענק, כיאות לבת מיליונרים ולזמר-עילית.

האב המיליונר היה רקדן בתיאטרון צרפתי

כיתון שהיא תגיע השבוע לארץ, וכיתון שהיא כבר הצהירה שהיא אוהבת את הרמן ארץ ובניה, והיא מתכוננת להניח להרמן שלה לחזור לאנגליה, לאחר ארבעה ימי הפעוץ, ולהישאר כאן חודשיים נוספים, וכיתון שכן כדאי לדעת מי היא באמת. ובכן, הפאם-פאטאל הזאת היא ספרית במיקצועה, ואביה המיליונר היה רקדן תיאטרון, ואת יהדותה היא קיבלה ממנו. חוץ מזה את כל השאר היא רכשה לבד, בכוחות עצמה, כפי שאפשר בקלות לראות.

תו הנרי אלגראסי, הוא ולא אחר, שעמד להתאהב אחר-כך במירי זמיר, מלכת-היופי של ישראל, וגם התחתן איתה. כשהוא הכיר את מירי סטראסר, הוא עזב את קלארה ההונגרית, ועדיין לא התאהב במירי מלכת-היופי, ולכן הוא היה פנוי לקחת את אותה מירי הראשונה לבת-גלים, ולגור איתה שנה וחצי שלימות, ולספר לה כבר באותה ההודמנות שהוא מיליונר, שיש לו שרשרות של ימונות של בתי-קפה ומיסעדות. מירי האמינה לו. כי כל העניין הזה מבוסס על אימון. אם היא לא תאמין לי-אחרים, מי יאמין לה? מה שלא הפריע לה, בינתיים, לשמוע הצעות אהבה ונישואין חוזרות ונשנות מפיו של סמי אברהם. בקיצור, לאחר שנה וחצי בבית-גלים היא החליטה להינשא להנרי אלגראסי, וכצעד ראשון לקראת הנישואין הללו היא נסעה לפאריס, הכירה שם מיליונר פרסי ויצאה לבלות איתו בחוף-התכלת של צרפת.

זמר אנגלי הוא נחמד יותר ממיליונר פרסי

תוך כדי ההכנות לנסיעה היא לא שכחה לכתוב להנרי שלה שיבוא לפאריס, כפי שנקבע, כדי שהם יתחתנו ויחיו באושר עד כמה שאפשר. הנרי לקח את עצמו ואת כל מה שיש לו, וגם את ליבו האהוב, ונסע לפאריס. אבל שם הוא גילה שהחתונה שלו איננה. היא כבר גמרה את חוף-התכלת, ועכשיו היא עברה, עם המיליונר הפרסי שלה, לונדון.

כי בינתיים, עד שהנרי הגיע, גילתה מירי שטובים כמה מיליונרים ביד מאשר הרבה מיליונים באוויר, וכשהתברר לה באופן מוחלט שהכסף של הפרסי הוא אמיתי בהחלט, נוצץ ונוגיל כמו נפט, בעוד שכסף פו של הנרי הוא די דמיוני, היא החליטה להתחתן דחקא עם אותו פרסי.

אלא שבאנגליה קרה לה דבר מוזר. היא פגשה שם את הרמן המתבודד, והוא התאהב בה ממבט ראשון, והיא תיכף היי בינה שהאהבה יותר חשובה מהכסף, ביי חוד שלאהבה הזאת לא חסר היה כסף,

ערב נישואיהם
עץ כסף הוא

היה לה כל מה שהעין רוצה. לכן, על סמך כל זה, התחילה אצלה, מייד עם בואה לארץ, תקופה של חיי-אהבה ממולאים מאוד בכל מיני אנשים.

הדבר הראשון שנעמי אדוה עשתה לי-מעשה היה שהיא הכירה לה את הנרי אל-גראסי, אותו הנרי אלגראסי שהיה חי קודם לכן עם קלארה, הצוענייה ההונגרית, ואר-

אלגראסי ומירי השניים
"נולדתי עם זה"

זוהי מאיה מילר, הסטודנטית הישראלית שניצלה

שפחות להרמונות סעודיה?

יצאניות לבתי-בושת?

או סתם

מכשיר תמים בידי רמאים?

כנופיית נוכלים בינלאומית

פרשה מלכודת לנערות ישראל

ומשרד-החוץ נאלץ להתערב

כדי לחטוף ולהציג

את האחת שכבר נעלמה

באפריקה

הם היו ג'נטלמנים...

דיברנו, הוא נראה כאילו נולד במאפיה. ה' פנים שלו היו מצולקות לגמרי. אבל אשתו לו מתאונת-דרכים.

הם כולם נסעו לביתו ואני הלכתי לטייל לבד ברחובות אתונה. אחר-כך, כשאוקי חזר, הוא סיפר לי שהחברה שלו חונכת חנות חדשה באדיס-אבבה. ולכן הוא החליף את כרטיס הטיסה לשם. שמחתי נורא. זה הריח לי טוב: להרוויח עוד מדינה אחת ש' אוכל לראותה.

באחת בלילה באו לקחת אותנו מביתה-מלון לשדה-התעופה. במסוט של נתיב-ה' אוקייר האתיופיים טסנו לחבש.

★ ★ ★

שלושה ימים בחוף מומבסה

באדיס-אבבה התאכסנו במלון ובה שבאלי. עקב הראשון הגיע למלון אחד שהציג את עצמו בכרטיס-ביקור כפרנסוא דה'מון, המנהל של הראלד טריביון ב' פאריס. הכירו לי גם עוד שני חבשים, ש' אוקי הצג אותם בתור השותפים שלו. היינו צריכים להישאר שם יומיים. אבל אוקי החליט פתאום לטוס לאסמרה. אותי השאירו באדיס-אבבה עם אחד החבשים ש' טיפל בי ולקח אותי לארוחת-ערב. רק ביום רביעי חזר אוקי וטסנו יחד לניירובי. פרנ' סוא טס לתרסום.

הגענו לניירובי בלילה ואף אחד לא חיכה לנו שם. זה הוציא את אוקי מדעתו. הוא טיילן לשותף שלו בניירובי, מנהל בית-חרושת במקום, שהוא איש הקשר שלו שם. לקחו אותי לבניין בו משכירים דירות, " קיבלתי חדר די גרול.

למחרת הכרתי את שאר הכנות שאוקי גייס. היו שם שתי גרמניות ואיטלקיה אחת. גרמניה אחת, אירן הופמן, היתה מנהלת הקבוצה, שתי האחרות, ביאטריס וסילבנה, היו שייכות לקבוצה שלה. מכיוון שהגענו בדיוק בזמן של חג, החלטנו כולם לנסוע לויק-אנד למומבסה. אבל היה איווה פנצ'ר עם המסוט והטיסה נדחתה. בשבת הגיע גם השותף האמריקאי של אוקי, בחור אמריקאי בן 35 בשם לורנס רופו. הסתבר שהוא יהיה הגרופ-מנצ'ר (מנ' הל קבוצה) שלי.

רק כשפגשתי אותו, הבנתי בפעם הרא' שונה איוו עבודה אני צריכה לעשות. הוא נתן לי רשימה של 500 כתבי-עת, בכל מיני שטחים, ואמר שאני צריכה לעבור מדלת לדלת, ממפעל למפעל, בכל הארצות ש' נהיה בהם, כדי להחתים מוניים עליהם.

היינו צריכות להציג את עצמנו כסטיודנ'טיות המסתובבות בעולם ועל כל מניו ש' אנחנו משיגות, אנחנו מקבלות נקודות. ב' רגע שמישהו מאיתנו מגיעה ל-20 אלף נקודות, היא זוכה בפרס.

כל הרעיון לא מצא חן בעיני. אני לא זכנית ולא אשת יחסי-ציבור. פחדתי שלא אדע איך לעשות את זה. אבל החששות שלי עברו כשטסנו למומבסה, אני, אוקי ו-

לכך סוכנות-מכירה באפריקה, ללא תשלום כרטיסי-טיסה? החוקרים הישראליים עלו על הפרשה הזו כאשר ניסה צעיר ישראלי להתקבל לעבודה זו, יחד עם חברתו, והסתבר לו שאיגנציו מבקש רק בחורות, לא בחורים. הטיפול בעניין הועבר למשטרה, שלא יכלה למצוא כל פגם בחוזים שהציע אוקי לנערות הישראליות.

רק כשעזב אוקי את הארץ ועימו מאיה מילר, הגיע למש' טרתי-ישראל דו"ח מלא מה"אינטרפול" על עברו של אוקי. לפי דו"ח זה הוא היה מעורב מ-1965 בשורה של מעשי-אונס, במיסחר בלתי חוקי במטבע ובחדחה לזנות באיראן ובמצרים. סיפורו של מאיה מילר, המסרבת עדיין להאמין כי חולצה מכנופיה של סרסורי-נשים, מצביע על שיטות פעולתה של הכנופיה: הנערות מועסקות במדינות נידחות בהפצת כתבי-עת, כשלמי החווה שנחתם עימן, ניתן לפטרן בכל עת ולהש' אירן ללא אמצעי מחייה. עצם שיטת ההחתמה היא מופק-פקת, שכן לחברה המעסיקה את המחתימות אין שום כתובת. הנערות מועברות ממדינה למדינה ומעסיקיהן אוספים את כספי המנויים.

אולם נראה שהפצת העיתונים היא רק כיסוי למטרות האמיתיות של הכנופיה. שכן, אחרי שמפקרים צעירה כזאת בארץ נידחת ללא אמצעי-מחייה, מבלי שאיש יידע על מקומה, ניתן לאנסה, להדיחה לזנות ולמכורה כשיפחה לאחת מאר' צות-ערב — שיטות שעברו הפלילי של איגנציו אוקי מצביע עליהן.

האם ניתן לפתות נערה ישראלית בסיפור דמיוני ולמכרה אחר-כך להרמונו של שייך סעודי?

האם יכולה צעירה ישראלית משכילה להתגלגל לאחד מבתי-הבושת בארצות-אפריקה?

שאלות אלו, אשר נראו עד השבוע כהיפוטטיות בלבד, ועצם הצגתן יכלה לעורר גיחוך, הפכו השבוע לסכנה מוחשית. היה זה כשמשטרת-ישראל חשפה מה שנראה לה כרשת בינלאומית של סוחרי-נשים, שפרשה מלכודת לנערות ישראל. לא פחות מ-33 צעירות ישראליות התפתו להאמין למודעות אותה כנר-פיות. אחת מהן, מאיה מילר, שסיפורה האישי מתפרסם בע' מודים אלה, אף נמצאה בידי אנשי הכנופיה, חולצה במיבצע' בזק של אנשי השגרירות הישראלית בניירובי.

הפרשה החלה במחצית חודש מרס השנה, כאשר הגיע לארץ איגנציו אוקי, איטלקי בן 29, שהשתכן במלון "הילטון". אוקי ניסה לפרסם תחילה ב"גרולס פוסט" מודעה, שנראתה לאנ' שי מחלקת-המודעות של עיתון זה כהצעה בלתי-מוסרית לנע' רות. הם סירבו לפרסם את המודעה. כעבור שלוש שעות חזר אוקי ומסר מודעה בנוסח אחר, בה הציע לצעירות ישראליות להיות סוכנות הפצה של כתבי-עת לועזיים בארצות אפריקה והמזרח הרחוק. הוא הציע להן בתמורה תנאים קוסמים: נסיעה חינם, שכר חודשי גבוה והרפתקות.

הסיכוי לזכות בנסיעה לחו"ל סינוור נערות רבות. אף אחת מהן לא שאלה את עצמה לשם מה צריך להפיץ באפריקה עיתונים אנגליים באמצעות נערות ישראליות, כשאפשר לגייס

זאת מאיה מילר -

קצין כרמלי אמר שאין לו שום נקודת-אחיות להאשים את אוקי. הוא לא עשה שום דבר בלתי חוקי. אבל הוא מרגיש בחוש שמשוה כאן לא בסדר והוא ממליץ שלא ניסע. האמת היא שכרמלי לא עורר בי שום אמון. מייד כשיצאתי מהמשטרה טסתי לקחת את הרכיב שלי ורצתי אל אוקי במלון הילטון, כדי לא להחמיץ את הנסיעה. לא פחדתי בכלל. אני לא מאמינה בסיפור רים האלה שמספרים על סוחרי נשים. בכ' לל אני לא פוחדת. אני לא פוחדת ממות ולא פוחדת מסכנות. אולי מפני זה שאף פעם לא עמדתי בסכנה. אני מאמינה שמכל מצב קשה אפשר להחליץ. כמה מאלה שהיו מועמדים לנסיעה והתחרטו. אחרי שהוזהרו במשטרה, ניסו להניא אותי מלנסוע. הרי געתי אותם. אמרתי להם שהייתי בנחל-ר' אני יודעת להשתמש באקדח.

מישהו יעץ לי לקחת איתי בקבוק אמוני' יאק כדי להתגונן, במיקרה שינסו לעשות לי משהו. אפילו אמרו לי איפה לקנות את זה. אמרתי שאקח איתי אקדח ובקבוק אמוניאק, אבל לא לקחתי כלום.

ביום שבת ססתי עם אוקי, אשתו והילדה לאתונה. הייתי היחידה מכל הכנות שעצנו למודעה, שהצליחה לנסוע.

באתונה קיבלתי חדר משגע במלון היל'טון. אוקי טיילן לאחד שאותו הוא הציג כשותף שלו. זה היה בחור ירדני בשם 'ג'ורג' מוראדי. הציגו אותי בפניו, אבל לא

ספרו, שגדל באיטליה ומתגורר עתה ביוון. האנגלית שבפיו הייתה יותר גרועה משלי. הוא הציג את עצמו כסוכן של עיתונים ו' כתבי-עת, כשהוא מדגיש במיוחד שהוא מייצג גם את הראלד טריביון. לא הבנתי בדיוק מה הוא רוצה. כי הוא כל הזמן דיבר על הצד התחיייתי של העבודה שתהיה לי ולאחרות באפריקה. הייתי תחת הרושם שה' עבודה שלי תהיה קשורה בהשגת מודעות. מילאתי טופס של הפרטים האישיים שלי. זה היה ביום שני. הוא אמר לי להתכונן לנסיעה כבר ביום שבת. זה נראה לי לא מבוסס. מה זה? ציק צאק נוסעים? אבל לא היה לי זמן להרהר. התחלתי להתרוצץ ב' סידור העניינים האישיים שלי לקראת הנס' עה: דרכון, שיחרור מצה"ל וזריקות-חיסון. ביום ששי הייתי צריכה לבוא אליו כדי לקבל את הכרטיס. בבוקר קיבלתי טלפון מהמשטרה. ביקשו ממני להתייצב מיד.

★ ★ ★

לא מאמינה בסיפורים

במשטרה פגשתי את הקצין כרמלי, שהתנפל עלי מייד בצעקות: "מה את חושבת לעצמך? מה את נוסעת עם טיפוסים כאלה?" הוא צרח ושאג עלי.

אחר-כך אמרו לי ולאחרים שהוזמנו לשם לחכות בחוץ. הביאו לשם גם את אוקי. אחרי שתקרו אותו, קראו לנו עוד פעם. ה'

לום אחר, לפני כחודשים, ישבתי בבית' קפה בירושלים. בדרך כלל אני לא קוראת את הגרולס פוסט. אבל כל העיתונים היו פתוסים, מלבד זה. לקחתי את העיתון ותוך כדי דיפוף נחקלתי במודעה: נסיעות — הרפתקאות — כסף. דרוס-אפריקה — יאן. חברה בינלאומית, המייצגת את הראלד טרי' ביון, מחפשת נערות צעירות כסוכנות-מכ' רה (21—25). הנסיעות (מלבד המיסיס ה' ישראליים) והמלונות ישולמו. הכנסה ממוצ' עת: 500 ל"י לחודש.

מתתי לנסוע לחוץ-לארץ. בשנה שעברה סיממתי את לימודי באוניברסיטה בירושלים במדעי-המדינה ותולדות האמנות. מאז עליתי מסין ב-1949, לא הייתי בחוץ-לארץ. זאת נר' אתה לי ההזדמנות. במודעה היה כתוב לי התקשר עם אדם בשם איגנציו אוקי במלון הילטון בתל-אביב. התקשרתי איתו מיד. הוא ביקש לראות אותי. נסעתי לתל-אביב והלכתי לפגוש אותו.

קשה לי להגיד היום איווה רושם הוא עשה עלי. אבל האיווה בחרו עתה רושם טוב ומכובד. הוא היה בחרו עם אשה, שאיתה הציג כאשתו, ועם תינוקת. אינני יודעת אם האשה היא באמת אשתו, אבל אין ספק כי התינוקת היא בתו. היא שפוט דומה לו.

הוא היה רזה, גבוה ובעל שיער שחור. הוא נראה כבן 40. היום אני יודעת שהוא בן 29, אבל מתנהג כמו בן 10. הוא יליד

מכונפייט סוחרי הבשר הלבן

רופו. התיידדותי שם מאוד עם רופו. הוא טיפוס הרבה יותר נוח מאוקי. בילינו שלר שה ימים על חוף הים בלי לעשות כלום.

★ ★ ★ הייתי מכסותית מהבה

ביום השלישי חזרנו לניירובי ולמחרת התחלתי לעבוד. רופו נתן לי את רשימות העיתונים, אמר לי באיזה רחוב לכת ואני הלכתי. המקום הראשון שנכנסתי אליו היה בית מסחר למכוניות יפאניות טויוטה. הצלחתי לקבל שם מינוי על כתב העת האמריקאי ביתן וגו.

ככה נכנסתי לעבודה. מבחינת מכירות לא היו לי בעיות. נכנסתי למשרדים של מנהלים משועממים ששמחו לדבר עב נורה ישראלית. עברתי בהפצת מנויים מה-11 בי אפריל עד ה-13 במאי. כל יום עברתי איה שמונה משרדים ודוקא הצלחתי להתחמם מנויים. את הכסף שהייתי גיבה הייתי מורסרת כל ערב לרופו. בסוף כל שבוע קיבלתי כ-50 דולר.

אבל העבודה לא הייתה הכל. אחרי ה-

הזהירה
אתי זפקוב, ילדית אוסטרליה, העובדת כמגייסה בדיסקוטק מאנדרס, נענתה גם היא למודעה של אוקי. היא חתמה על חוזה ואוקי המתין לבואה בניירובי אחרי ששלח לה כרטיס. אבל היא התחרטה ונמנעה מלנסוע.

נתן לי כמה ימים קודם לכן אקדח קטן שיורה כדורי גז מדמיע. אבל נתתי את האקדח במתנה לחבר ישראלי. לא היה לי צורך בו.

אחרי הפגישה בשגרירות המשכתי לעבוד. בערב חזרתי למלון ואכלנו שם ארוחת ערב. אז כבר התברר שבעלת המלון סגרה לנו את החדרים, מפני שרבה עם אוקי על עניין התשלום. סביב זה התחיל ריב ובעלת המלון הזמינה משטרה. בתוך כל המהומה הזאת הופיעו פיתאום און וחיים הררי מהשגרירות.

און סיפר לי שהגיע עוד מיברק ממש רדיהוץ ועכשיו העניין הזה בטוח: אוקי הוא נוכח, שהואשם בזמנו במיסחור-נשים ובאונס. און אמר שצריך להעלים אותי.

★ ★ ★

לא ניסו להתעסק

אזן חתם לבעלת המלון שהשגרירות הישראלית ערכה לשלם את דמי החדר שגרתי בו, והיא הסכימה לתת לנו מפתח לחדר. ארנו את התפצנים שלי במהירות שיגעונית. ידעתי שיש במלון דלת אחורית. יצאנו דרך הדלת הזאת. בחוץ ירד גשם נוראי. נכנסנו לאוטו של השגרירות והסתלקנו מהמקום. מאז ניתקתי כל קשר עם אוקי וחבריו.

בשגרירות החביאו אותי. סוף-סוף השגרירות הסתבכה בעסק הזה. היה לי חוזה עם אוקי ואני הפרתי אותו. הוא יכול היה לדרוש שימנעו את יציאתי. לכן החביאו אותי במשך שלושה ימים. לילה אחד ישבתי אצל און. בלילה השני אצל איש סוול בונה בניירובי. בלילה השלישי העבירו אותי לתחת של גידול קפה של ישראלי ב-גינגל. הוא אמר לי: "המאמי-מא לא הגיע עז לכאן — אוקי ורופו בטח לא יגיעו".

רצו להעלות אותי למטוס אל-על שחזר ריק מיוהנסבורג. אבל בסוף העלו אותי למטוס ט.ו.ו.א. על כרטיס שלא היה לי ועבורו התקבל רק אישור מתלאביב. כך הגעתי חזרה לישראל.

קראו לי לחקירה במשטרה. סיפרתי להם הכל. הקשר עם אוקי לא נותק בעצם. אשתו מצלצלת כל פעם מאתונה לחברה שלי שהייתה צריכה לנסוע לניירובי. היא אמרה שאוקי יגיע ארצה בסוף החודש ל-גיים עוד בחורות. במשטרה רצו תחילה שהחברה שלי תשמור על הקשר איתה, כדי שיוכלו לעצור אותה. אבל אחריכך הודיעו לה שתנתק עימו את הקשרים. הם גילו שאין להם כל עילה לעצור אותו. עד עכשיו הוא לא עשה איתנו שום דבר בלתי חוקי.

אני עצמי כועסת שקילקלו לי טיול נפלא כזה. באיזה מקום חבל לי שהייתי צריכה לוותר על חחיה כזאת. סוף-סוף, העבודה הייתה מעניינת, טיילתי בלי סוף, הייתי המון אנשים חדשים, הרחחתי כסף ולא היו לי בעיות או דאגות.

אני מאמינה שייחכן ויש דבר כזה כמו סוחר-נשים, אבל למה שהם יצאו לסחר דווקא ב-11 אם הם באמת כאלה, אז הם שחקנים מצויינים. עלי הם לא עשו רושם של סוחר-נשים. אולי אוקי כן, אבל רופו בהחלט לא. הם לא ניסו אף פעם להתעסק איתי. תמיד הם התנהגו בנימוס. הם התנהגו אלי כגיטלמנים ממש, לא כמו הישראליים שלנו.

במדינה

דרכי חיים

מארב

בשכונה

חושבי קריית-גת מתגאים בעירם. הם טוענים כי זוהי דוגמה מצוינת לקיבוץ-הגלילי יות בארץ.

רק דבר אחד מפריע לתושבי קריית-גת: שכונת ורע. כי בשכונה זו, המאוכלסת ביותר יוצאי הודו, היו בזמן האחרון צרות.

אהבה ושינאה. הכל התחיל כשהגיע לשכונה מרדכי אשתוקר (27), שהתחתן לפני שנה עם אחת מבנות המקום. אשתוקר הביא איתו את משפחתו. בין היתר גם את בת-אחותו אליזבת (17).

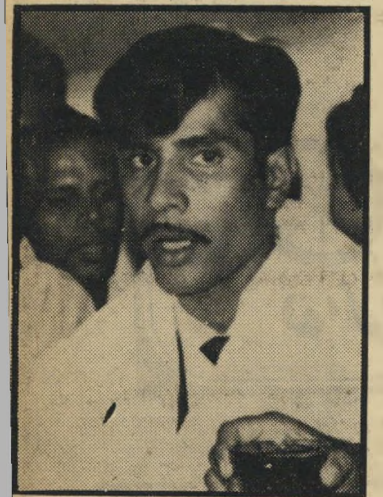
משפחה נוספת שהגיעה לאותה שכונה הייתה משפחת פורקאר, גם היא מיוצאי הודו. ציון, אחד מבני משפחת פורקאר, הכיר את אליזבת והתאהב בה. הוג הצעיר התארס.

במשך הזמן הורעו היחסים בין שתי המשפחות. ציון האשים את מרדכי כגורם לריב, החליט להתנקם בו.

הניידת עברה. באחד הערבים ארב ציון, יחד עם שני אחיו, למרדכי. האורבים באו למארב מצוידים בסכינים. ואז הגיעו

נתקפת אליזבת
מוט על הראש

נתקפת מרדכי
סכין בחזה

למקום מרדכי ולאיוזת. בני משפחת פורקאר התנפלו עליהם. אליזבת הוכתה במו ברזל, ואילו מרדכי תקעו סכין בחזה. התוקפים נבהלו למראה הדם, והסתלקו ואילו מרדכי, שלא איבד את עשתונותו עצר מכונת חולפת, ביקש מהנהג שיק אותו לבית-חולים. בעל-המכונה לקח אותה כאן התערבה סוף-סוף המשטרה. היא עזרה את האחים פורקאר.

אך הרוחות בקריית-גת לא שקטו. התשבים מאשימים את המשטרה: "הם יכנסו למנוע את כל הריב". אמר אחד התושבים "בזמן שהתוקפים ייכרו למרדכי, עברה ליד גינת מרדכי, וראתה אותם. השוטרים ידעו על הריב. היה עליהם להבין שאם האח האלה מחכים ליד הבית של משפחת פורקאר, יש בזה משהו מסוכן. למה הם עצרו אותם?"

במדינה

באר-שבע

המזכיר

מבית

בבחירות לאיגוד המיקצועי של עובדי המדינה, שנערכו לפני חודש וחצי, הוצב ברש"מ רשימת אמ"ת בבאר-שבע, אהרון איפרגן, מזכיר איגוד עובדי המדינה בנגב. רשימת אמ"ת בנגב נחלה ניצחון. לעומת הממוצע של 52% שקיבלה רשימת המערך בכל הארץ, קיבלה רשימה זו בבאר-שבע 62% מהקולות. רבים ראו בכך ניצחון אישי של איפרגן. הוא עצמו ראה ב-2100 הקולות, שניתנו לרשימה, הצבעת אמון עבורו באופן אישי.

השבוע, חודש וחצי אחרי בחירות אלה, מונה איפרגן באורח שרירותי כמזכיר איגוד פועלי התעשייה בנגב. תפקיד מזכיר עובדי המדינה הוטל על שלום בניאן, איש איגוד פועלי הבניין לשעבר.

מינוי עדתי. מינויים אלה נעשו על רקע עדתי. שלום בניאן מייצג את אנשי העדה הפרסית בסיעת מפא"י לשעבר במפלגת העבודה. הפרסים בנגב טוענים כי הם מקומחים, כיוון ש-

סבאג

רוב המישרות הוטו בחולקו בנגב בין יוצאי צפון-אפריקה. הם אימו לא להתפקד במפקד של המערך אם לא יפצו אותם בנציגות הולמת במועצת ה-פועלים. על רקע זה הדיח אורי סבאג, מזכיר מועצת פועלי באר-שבע את איפרגן, ומינה תחתיו את בניאן. הוא עשה זאת בצורה שעוררה את התמרמרות אנשי רפ"י ואחדות-העבודה לשעבר במפלגת העבודה.

סבאג בכלל לא הביא לדיון את השינויים שהוא רוצה לעשות בתפקידי מפתח במרצת הפועלים, טענו. "הוא אפילו לא הכיל את העניין בסדר היום בשיבת מועצת הפועלים, אלא העלה אותו בסעיף, שונות". על טענה זו היתה לאורי סבאג תשובה החלטית: "אני לא אשאל את המפלגה מה לעשות במועצת-הפועלים. אם זה לא מוצא חן בעיני משהו, הוא יכול לפנות להעדר הביקורת של הוועד-הפועל".

זילזול בבוחרים. היחידים שלא היו מוכנים לעבור בשתיקה על פרשה זו היו נציגי ועדי עובדי-המדינה בנגב. "מרמזים אותנו", טענו השבוע, "ומולכים אותנו שולל. זו לא רק פגיעה אסתטית אלא מורסרת. איך ייתכן להציב בראש רשימה אדם שמדברים את אותה מפתחית חודש וחצי אחרי שהוא זוכה בניצחון. זה זילזול בבוחרים". על רקע זה צפויה בעתיד עוד מלחמה פנימית בתוך המערך, בין מזכיר העבודה בבאר-שבע, דוד הרפז, לבין הדיקטטור של מועצת-הפועלים, אורי סבאג.

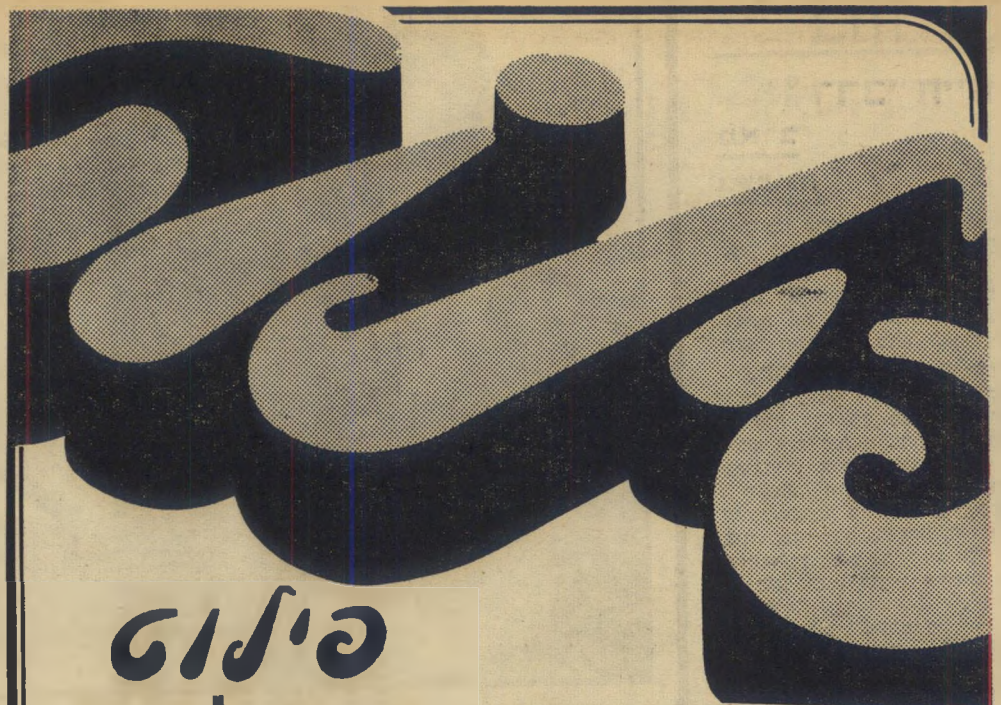
אירגונים

מטרה

חינוכית

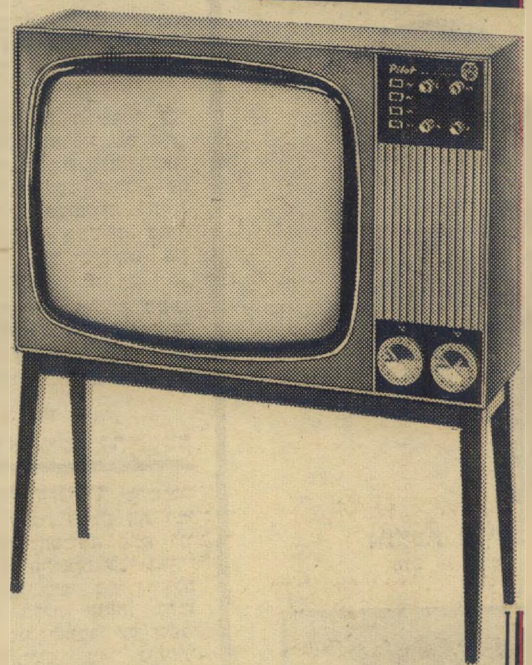
החוגים הלאומיים, אירגוניו של הד"ר יש"ר ראל שייב, הודיעו כבר על כוונתם להציג רשימה לבחירות לכנסת השביעית. במודעו תיהם הם מציגים את עצמם בנוסח זה: "מהן מטרותינו בשעה זו? פעילות חינוכית ופוליטית נרחבת, ביחוד בקרב הנוער, כדי להבטיח ששעה היסטורית זו לא תוחמק מן חוסר חזון, דביקות למטרה הלאומית". מה היא פעילות החינוכית של החוגים הלאומיים? את זאת ניתן להמחיש באמצעות קטע, שהתפרסם בגיליון האחרון של ביטאונם, החזית:

לתשומת-לב צה"ל ומשרד-הבטחון! הצעה מהפכנית של אורד וינגייט לחיסול מוקשים בתוכנית של שידורי-ישראל במלאות 25 שנה למוותו של אורד וינגייט המהולל, סיפ"ר יידידיו מפלוגות-הלילה, שהמיקוש ש-נעשה על-ידי מסתננים ערביים, בו נהרג שטרומן מעין-חרוד, הוציאו מדעתו. תשובת וינגייט? תפיסת בני-ערובה עריבים שהובלו לפני כל-ירכב שלנו לאחר וי-לפוצץ בגופם את המוקשים. בני-ערובה לא חסרים לנו. מאות יושבים בבתי-הסוהר.

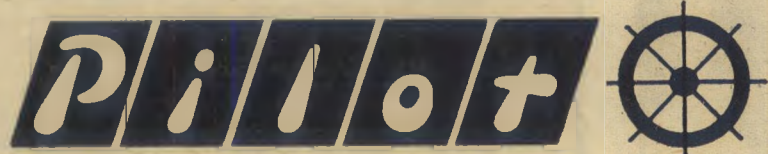
פילוט חושלחת בצליל

בעל איכות גבוהה ביותר חודות לתכנון קפדני של מעגלי האודיו ולרמקול אובלי גדול בחזית המקלט.

תמונה חדה, יציבה, נקיה ונעימה לעין הצופה חודות למעגלים אלקטרוניים חדשים, המלעדיים למל-וויזיה פילוט. ועיצוב

חדש ומפלא בהידורו ויחד עם זאת נוח בשמוש יומיומי.

פילוט עדיף - בשירות ובטיב

נפתחה

מספרה פריזאית, איטלקית לתספורות מודרניות - ל

גבריים
בהנהלתו של הספר והמעצב

אייציק

יפו, שד' ירושלים 60.

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לכוון את גליונות "העולם הזה" של שנת 1968, יכולים להביא את הגליונות שברשותם, למערכת "העולם הזה", רחוב קרליבך 12, תל-אביב, החל מיום ראשון ה-4.5.69.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש מוכן.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

7. הוא מיספר גורלי שלי! אמר השופט - ונפגע ב־7 בחודש

ציור בלילה
דמותו של השופט רוזנפלד כפי שציירה בלילה שלאחר מותו בידי המתמחה שלו, נדיה מליכסון.

מות

המיספר שבע הוא מיספר גורלי "בחיי" היה נוהג לומר שופט בית המשפט המחוזי בתל-אביב, שלמה רוזנפלד. "נולדתי ב־7 לחודש וב־7 לחודש התחתנתי עם אשתי בת־שבע".
השבוע, בשביעי לחודש, נפגעו השיפט רוזנפלד ואשתו בתאונת־דרכים קטלנית. היה זה כשהיו בדרכם מתל-אביב לחיפה

השופט ואשתו. כן ניתן לראות את הגלגל הקדמי השמאלי הפקוע. כתוצאה מתקר בגלגל זה איבדה אשת השופט שנהגה במכונית את השליטה על ההגה. חיילים נראים כשהם מתבוננים בגופת השופט.

השופט

שלמה רוזנפלד מוטל על הכביש ליד מכונית הפגיו שלו שהתנגשה במשאית. בתמונה ניתן לראות את חלקה הקדמי של המכונית, שם ישבו

בדרך לחגיגה

השאירה להוריה במתנה את מכונית ה־פגיו שהביאה עימה. בת־שבע החליטה להפתיע את הבן הלומד בטכניון, ולהגיע לסכס חלוקת התוארים כשהיא נוהגת ב־מכונית החדשה. את רשיון־הנהיגה שלה קיבלה רק לפני חודש.
מיד כשנודע בבית־המשפט המחוזי בתל-אביב דבר פציעתו של השופט רוזנפלד, התארגן מיבצע של תרומות־דם. שוטרים, שופטים, עורכי־דין ופקידים, התייצבו ליד לישכתו של שופט־השלום יעקב סגל כדי לנסוע לבית־החולים בחדרה ולתרום שם דם. רובם נפסלו, כי עבור השופט היה דרוש סוג הדם הנדיר — 0.
מאמצי הרופאים להציל את חייו עלו ב־(המשך בעמוד 26)

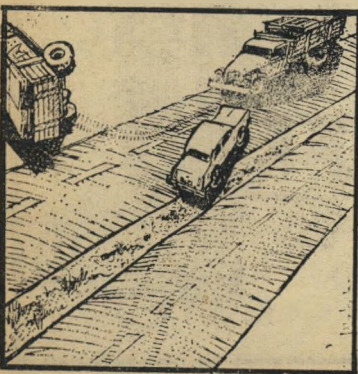

לחץ את גזיו־המתחת למכונית ההרוסה. עד לפני חודשיים לא היתה לזוג רוזנפלד מכונית והם קיבלוה במתנה מבתם, הלומדת רפואה בקנדה. אשת השופט, קיבלה לפני חודש את רשיון הנהיגה.

אשת-השופט

בת־שבע רוזנפלד נמנעה מתחת ל־גלגלי המכונית, אחרי שהוטלה מתור נוסעים שהזדמנו למקום מנסים

לחגיגת הענקת תואר מהנדס לבנם הבכור, שסיים את לימודיו בטכניון. בת־שבע רוצה לנצל הזדמנות זו כדי להביא את הילד הבכור, אירע תקר בגלגל השמאלי הקדמי של מכונית הפגיו. בת־שבע איבדה את השליטה בהגה, חצתה את השביל המפריד בין המסלולים ונתקעה במשאית שבאה ממזרח.
פלד נשאר מוטל על הכביש משך דקות ארוכות מבלי שידעו אם הוא חי או מת. גופותיהם הובלו לבית־החולים במדרה. אחות הראשית שם הרימה את הסנינים מעל הגופות. היא זיהתה את השופט, גיטה. הוא היה עדיין חי. אתריכו־ן זיהתה את גופת בת־שבע, אחותה.
עד לפני שנה לא היתה לזוג רכב

פוצ'ר

סקיצה של התאונה, בה נרצח השופט. בתמונה: שוטרים, פקידים, עורכי־דין ופקידים, התייצבו ליד לישכתו של שופט־השלום יעקב סגל כדי לנסוע לבית־החולים בחדרה ולתרום שם דם.

(המשך מעמוד 25)
תורה. בשעות המאוחרות של אותו לילה הוא מת מפצעיו.
"לא יכולתי לישון כל הלילה", התייפ-
חה נדיה מליכסון (23), שהיתה המתמחה שלו. נדיה, עולה חדשה מתוצאה, סיפרה כשמוצעות בעיניה: "הוא היה לי כמו אבא. אני גרה בארץ לבד, בלי הורים. הוא היה דואג לשלומי ואיתו וזייתי מתייעצת בכל בעיותי האישיות.
"הלילה לא יכולתי לישון. התיישבתי וציירתי את דמותו מתוך הזיכרון. אני לא יודעת למה עשיתי את זה. אולי כדי להקל על עצמי. זאת היתה אבידה גדולה בשבילי."

★ ★ ★

כל הכסף - לזרדים

דרך ארוכה עבר שלמה רוזנפלד עד שהגיע לדרגת שופט מחוזי. הוא נולד בארץ לפני 60 שנה. "לי ולחל-אביב יש יום-הולדת באותו יום", היה נוהג לומר. הוא החל את הקריירה שלו כפקיד קטן במשרדו של עורך-הדין המפורסם ברנארד ג'וזף. תוך כדי עבודתו למד משפטים במכון הבריטי להשכלה-בכתב והיה גם מפקד בהגנה.

לפני מלחמת העצמאות יצא רוזנפלד ל-לונדון, עבר שם את הבחינות שהסמיכו אותו לעריכת-דין. כשחזר רכש עם עוד שני שותפים את משרדו של ג'וזף. למרות שעסקיו שיגשגו כעורך-דין, קיבל על עצ-
מו לפני 15 שנים מינוי כשופט-שלום.
כל חייו חי חיי צנע בדירה ישנה בר-חוב בלפור בתל-אביב. את כל כספו הש-
קיע בהקניית השכלה לשלושת בניה. "פיס-
קיהדין שלו שיסקו את השקפת חייו", סיפרה המתמחה שלו.

הוא הושפע בעיקר ממשפטים בבעיות אישיות שהובאו לפניו. במקרים אלה נהג תמיד להציע לבני הווג להתפשר בטרם החל בדיון המשפטי. לפני ארבעה חודשים הופיע בפניו למשפט זוג שלהם 3 ילדים. האשה תבעה גט בטענה כי בעלה מבזבז את משכורתו ואינו נותן לה כסף לכל-כלת הבית. הבעל טען כי היה חייב לשלם חובות על הדירה ובמכולת. רוזנפלד ראה שבני הווג נוטים להתפשר. הוא חייב את הבעל למסור את משכורתו מדי חודש לא-שה, ואילו האשה התחייבה לפרוע את כל חובות המשפחה בכסף זה.

בענייני מזונות שהובאו בפניו לדיון, נהג רוזנפלד לפסוק סכומים מינימליים. אשתו לשעבר של ספורטאי מפורסם, תב-עה ממנו מזונות של 500 ל"י לחודש עבור בתם היחידה. היא הסבירה שלילדה יש צרכים גדולים: היא לומדת לרקוד, והיא לומדת נגינה באקורדיון ופסנתר. כשהתברר לרוזנפלד שמשכורתו של הבעל אינה עולה על 650 ל"י לחודש פסק לא-שה רק 200 ל"י מזונות. "אם אין ברירה", שתפסיק את לימודיה האמנותיים", אמר.
בפעם אחרת הובא בפני שלמה רוזנפלד נכה, שהואשם בהתפרעויות במקומות ציבוריים. בדק רוזנפלד את תיקו של הנאשם והתברר לו שאין זו הפעם הראשונה שהוא מועמד לדין בהאשמה זו. מדי פעם הוא מקים שערוריות במוסדות ממשלתיים על שאין נענים לתביעותיו.

שופטים אחרים נוהגים במקרים כאלה, של עבירה חוזרת, להמיר בדינם של הנאשמים. אבל רוזנפלד החליט לשים פעם אחת ולתמיד קץ להבאתו של הנכה לבית המשפט. הוא הזמין לבית-המשפט את הנגלה הכלליים של משרדי הבריאות וה-סעד, בדק עימם יחד את אפשרויות שיקומו של הנכה ודחף אותם לשקם את האיש במקום לשלחו למאסר.

לאחרונה התמחה רוזנפלד בבעיית החוק החדש של תהליכי ההוצאה-לפועל. לפני שנה הועמד בראש ועדה, שעסקה אחרי תהליכי ביצועו של החוק החדש, ולאחרונה עסק בכתיבת ספר על נושא זה.

★ ★ ★

תאונה בלתי נמנעת

לפני שנה הובא בפניו לדין בעל-רכב, שדרס הולכת-רגל למות. אחרי שבדק את כל פרטי התאונה, והתברר לו שהיא אירעה בשעות הלילה, כשהולכת-הרגל יר-דה מהמדרכה במקום חשוך, קבע רוזנפלד: "התאונה היתה בלתי נמנעת. המכונית סט-תה. הנהג איבד את השליטה על ההגה ופגע באשה". הוא פסק לנהג 4 חודשי מאסר על תנאי, 200 ל"י קנס ושלילת רש-יון לשלוש שנים.

השבוע, כשהובילו אותו למנוחות, נז-כרו ידידיו מבית-המשפט בפסק-דין זה, והיקשו ממנו לגבי נסיבות מותם של השו-פט ואשתו: "התאונה היתה בלתי-נמנעת."

לעזרה ועזרתי לו. לא ידעתי שהוא חשוד בדבר. לו הייתי יודע זאת, לא הייתי עוזר לו." לשאלת התובע אם לא ראה את תמונתו של חיים אברהם בעיתונים ובטלוויזיה, ה-שיב: "מי אומר שאני יודע לקרוא עיתונים ושיש לי טלוויזיה בבית?"

הבלשים גילו את שני חבריו - והניחו להם להסתובב חופשיים - כדי לתכוס אותו

השודד הפצוע

אולם העיתון שנמצא בחיפוש שנערך על-ידי המשטרה בדירתו ובו תמונתו של "ויצמן" מן הוכיח, לדברי התובע, שכן ידע היטב שידורו מבוקש בשל אשמה רצינית ובכל-זאת לא מסר על-כך למשטרה.
אחרי לכידתו של "ויצמן" עצרו השוטרים שוב את סבך שוויק ולוי פינגרהוט. לשניהם מייחסים חוקרי המדור המרכזי את ההשתתפות בשוד. לבסוף נעצרה גם חברתו

תחתון לגילוי עיקבותיו, ובמקביל המשיכה לעקוב אחרי שוויק ופינגרהוט.
אחרי כמה ימים התברר כי "ויצמן" מס-תתר אצל ידידו נתן טון. אך המשטרה איחרה. כשהגיעה לביתו של טון, וייצמן כבר לא היה שם.

★ ★ ★

פצוע

בתחתונים

בשלב זה הוזמנה לחקירה חברתו של "ויצמן", שימחה חורי. למשטרה הגיעו ידיעות כי שימחה הוכנסה בסוד מביצע ה-שוד, בטרם בוצע, וידעה היכן מסתתר ידי-דה.

תשובתה של שימחה לשאלות החוקרים היתה קצרה: "אני לא יודעת מכלום. מאיפה אני צריכה לדעת איפה הוא נמצא?"
מה שלא גילתה שימחה, גילו המודיעים מן העולם התחתון: "ויצמן נמצא בביתו של משה כהן בקיראון".

ביום השישי האחרון כותר ביתו של כהן על-ידי כוחות משטרה, ובשעות הערב פרצו השוטרים לדירה. הם מצאו שם את וייצמן לבוש בתחתונים, כשעל רגלו הימנית תח-בושת.

"אינני שייך לעולם התחתון", טען בבית-המשפט משה כהן, בעל דוכן למכירת ירקות בתחנה המרכזית. "ראיתי אדם פצוע הזקוק

שלושה אנשים רעולי-פנים הגיעו במכונית ואליאנס לתחנת הדלק ב-כביש גהה-לוד. הם באו במטרה ברורה: לשדוד את פידיון אותו יום של התחנה. אך דבר אחד קילקל את תוכניתם של השלושה. היה זה בעל התחנה, הרמן מרקל (59), ש-התנגד בכל-תוקף למסור לידי השודדים את תיק העזר שהכיל כ-1600 ל"י.

השודדים התגברו על המיכשול: הם ירו באקדה שהיה ברשותם, במרקל. בעל התחנה נפצע קשה, מת מפצעיו. השודדים נמלטו מן המקום.

נפות תל-אביב ורמת-גן של משטרת-ישר-אל החלו במצוד הגדול ביותר מאז החיפו-שים אחרי הרוצח משה אנואר.

השבוע הסתיים המצוד, בניצחון המשטרה. לפני שופט השלום התל-אביבי יהודה טריי-ביש הובאו להוצאת פקודת-מצער שלושת החשודים בביצוע השוד. שניים מהם, סבך שוויק (19) ולוי פינגרהוט (20), הובאו זו הפעם השנייה לפני שופט באותה אשמה. ב-פעם הראשונה, יומיים אחרי השוד, הוציא השופט פקודת מצער, אך המשטרה שיחררה אותם מחוסר הוכחות, והמשיכה במעקב אחריהם.

שמו של החשוד השלישי היה ידוע למש-טרה, אך עיקבותיו נעלמו. היה זה חיים אברהם (20), הידוע יותר בכינוי "ויצמן". המשטרה גם ידעה, כי הוא נפצע בעת השוד. המשטרה הפעילה מודיעים מן העולם ה-

ה'ידדה
שימחה חורי, שלפי טענת המשטרה ידעה על תוכנית השוד מראש, עזרה לידידה להסתתר לאחריו.

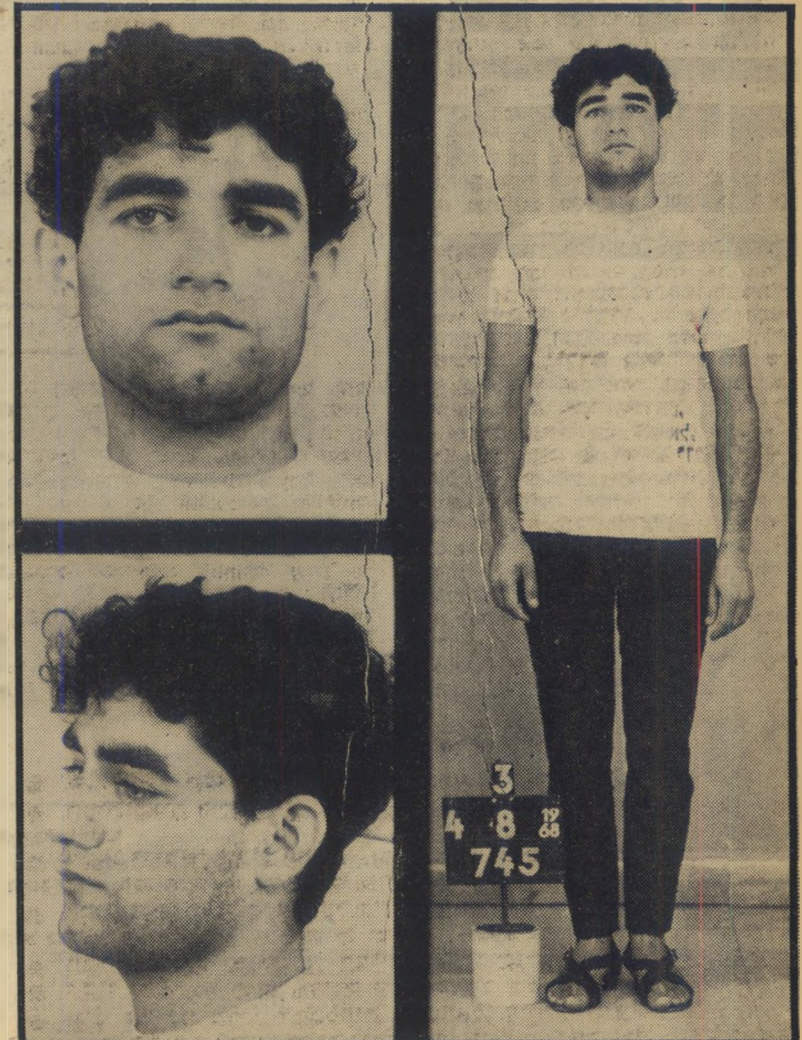
של "ויצמן", שימחה חורי, והואשמה במתן סעד וסיוע לעברייני נמלט.

★ ★ ★

"בחורה טובה"

שימחה חורי היא דוגמה של בחורה מבית טוב שנקלעה לחברה רעה. היא בת-ילמשפחה מיוצאי עיראק, המתגוררת ב-דירה מרווחת, מרוהטת ברהיטים מודרניים, ברחוב אצ"ל בשכונת התקווה, כשהאב מפר-נס את משפחתו מעבודתו כחייט בצה"ל.

"שימחה היתה תמיד ילדה טובה", מספרת אחותה הנשואה, סעודה. "היא היתה תל-מידה טובה בבית-הספר העממי הדתי בית יעקוב". היא אפילו למדה שנתיים בתיכון, חלמה להיות מוזיקרה. היא עמדה להרשם לבית-הספר לפקדות. סיפרה האחות: "לפני פחות משנה היא הכירה את הבחור הזה. בתחלה הוא נראה בסדר. תמיד היה לבוש יפה ומדבר בנימוס. אחרי-כך התחלנו לשמוע שהוא מן העולם התחתון. אמא שלי דיברה עם שמה שתפסיק ללכת איתו, כי הוא לא טוב בשבילה. אבל שימחה לא שומעת מה שאומרים לה. היא עוד קטנה ואין לה שכל. הבחור הזה היה לוקח אותה למקומות יק-רים בלילוי ומוציא עליה המון כסף. אז היא התאהבה בו ולא רצתה לשמוע לאף אחד

בעל תחנת הדלק בכביש גהה-לוד, הרמן מרקל, הוא חיים אברהם, המכונה "ויצמן". בתמונות חזית ופרופיל שנלקחו

החשוד ברצח

איך תפתרנה בעיות ישראל-ערב לטר-
בת ישראל? לרבי **מנחם מנדל שני**
אורסון, הידוע יותר בשם **האדמו"ר**
מלובאביץ', יש פיתרון: "מחובת העם
היהודי לחזור בתשובה ולקבל עליו עול
מלכות-שמים". ואז "יקרב היום לגיחון
מוחלט על אייבינו יותר מאשר איפעם".
דברי הרבי היושב בניר-יורק. גם עצות
יש לרב מארצות-הברית לחסידיו בארץ.
הוא מציע להם להשתתף במאמץ המל-
חמתי של ישראל. "עלידי הנחת תפילין",
ולהשתדל לשתף במיצוה זו רבים ככל
האפשר. גם לאשתו של שר-הביטחון
משה דיין, היה קשר עם ערבים. אפילו
עם חברי אל-פתח. בשבוע שעבר, למשל,
טיילה **רות דיין** בהייד-פארק הלונדוני.
על אחת הרוכנים עמדו כמה נואמים ער-
ביים, שסיפרו על "התעללות השליטנות
הישראליות בתושבי השטחים הכבושים".
אחד מהם סיפר כי הוא תושב ירושלים
וכי "פעמיים הציעו הערבים שלום ליש-
רל" והוא סירב לקבל את היו המור-
שט. צעקה לעברו רות: "גם אני מירוש-
לים, האם אתה מוכן לחזק את ידיו"
הערבי הסכים. אז גילתה לו אשת השר
את זהותה. הערבי הגבוך ביקש ממנה למ-
סור דרישת-שלום לקרוביו בירושלים ובי-
חברון. כן טלחיונה בשבת? לא טל-
חיונה בשבת? הממשלה דנה, והחליטה: כן.
אולם כאשר יצא השבוע השר **מנחם**
בגין מאותה ישיבת הממשלה, שאלו
אותו הכתבים הפרלמנטאריים מה הוחלט
בקשר לטלחיונה? השיב השר: "מה הר-
עש, אחרי הכל אין כל סיכוי שהטלחיונה
תופעל בשבת עד הבחירות..." מי ש-
חשב שעסקנות-ציבורית כרוכה רק בעוג-
מת-נפש, צרות ואיגטריות — טעה. יש
עסקנים שזוכים אפילו לנשיקות. כך למ-
של קרה להילל זיידל, חבר התעודה
המרכזת של ההסתדרות ויושבי-ראש המה-
לקה לפנסיה שלה, שנסע לציכיה כדי ל-
השתתף בדיוני התעודה המכינה של הקוג-
גרס הבינלאומי לביטוח סוציאלי. יום אחד,
כשסייר יחד עם משתתפים אחרים באחד
רים מפורסמים של יהודי פראג, התגנבל
עליו אחד המדריכים, והדביק נשיקה לא-
מיצחו. "אני מנשק את עמי ישראל", אמר
המדריך — ונעלם. ● סוף-סוף הצליחו:
להצחק את סגן יושבי-ראש הכנסת, חיכ
אריה בראיער. היה זה בעת ביקורו
אצל חברי לישכת רוטארי בנס-ציונה. אחד

החברים סיפר לו בדיחה: "שאלו ילדים
ברוסיה, מי היה המצביא הגדול ביותר
בעולם? השיב איבאן: 'יוסף סטאלין'.
מדוע אתה חושב כך? תמהה המורה.
כי הוא היה חכם, השיב איבאן, נסוג
למוסקבה, חיכה לבוא החורף, וכשבא ה-
חורף מתו החיילים הגרמנים". קפץ מישקה
הקטן ממקומו: לא נכון! **גמאל עבד**
אל-נאצר מצביא עוד יותר גדול! מדוע,
מישקה? כי נאצר נסוג לתעלה, ומחכה
שם לבוא השלג..."

קנר

בטוטו

שר-הביטחון משה דיין מושך קהל רב
להופעותיו. כשדובר השבוע דיין באולם בני-
ברית בתל-אביב, היה האולם מלא לגמרי,
ובמסדרון נשארו רבים שלא הצליחו להי-
כנס. ביניהם היתה גם היפהפיה התל-אבי-
בית המשתלמת לאחרונה בבימוי טלחיונה,
מלכה רוזנשטיין. בחוצפה נשית היא
הצליחה להיחלץ ולהיכנס לאולם. היא הגי-
עה אפילו עד הבמה, ועלתה עליה, וכך, ב-
מצב מאוד לא נוח, כשהיא נאחזת בדגלי
הלאום, שהיו על הבמה, עמדה מלכה והקי-
שיבה כל משך הנאום לדברי המנהיג.
העיתונאי **יגאל ליב** מרוגז. למה? כי
בתחילת השבוע הוא שלח מכתב למזכיר
האירגוני של מפ"ם, **נפתלי פדר**, ובו
תבע להעמיד לדין מפלגתי את מארגני
תנועת דיין-לראשות-הממשלה מקרב חברי
קיבוצי השומר-הצעיר, ובו הוא מפרט כי
בין החותמים יש כ-600 חברי קיבוצי מפ"ם.
— בין היתר 20 ממרחביה, קיבוצו של
מאיר יערי, ו-18 ממשמר-העמק, קי-
בוצו של **יעקב חזן**. תגובת המפלגה
למכתב: השעייתו של ליב עד להעמדתו
לדין-העברים. הגיב ליב הנרגז: "אופייני
שמוכירות מפ"ם, היוודעת להילחם על
דמוקרטיה בציכיה ובברית-המועצות, מח-
ליטה החלטה כזו בלי לקרוא לאדם שעליו
דנים, ולפחות להודיע לו על כך". מי
שדואג לעתידו של מפקד משטרת תל-אביב
לשעבר, **יעקב קנר**, יכול להפסיק לדי-
אוג. מייד אחרי שזעז את המשטרה הציע
לו הקבלן **אריה פילץ** לנהל את התחנה
המרכזית החדשה בתל-אביב, שהוא אח-
ראי להקמתה. קנר סירב, והסכים להצעה
אחרת: הוא ינהל את חברת הטוטו היש-
ראלית. ● גם ראש עיריית תל-אביב לש-
עבר, **מרדכי נמיר**, מצא עיסוק: הוא
ייעץ בהתנדבות לג'ורג' וייס, נשיא
אוניברסיטת תל-אביב. ● איך להרוויח כסף
בקלות הציע השבוע קריין שידורי יש-
ראל, **גרעון לבארי**. היה זה בתוכנית
הראדיו הסומבית ישר לעניין, אליה הוזמן

זאת הישראלית שנאמה באסיפת „אל-פתח" בלונדון

צעירה יפה עם שיער קצוץ, נאמה
ב"כיר טרפלגר" הלונדוני. היא הת-
ריעה נגד "המעשים חלא-צודקים ש-
עושה ישראל, והתנכלותה לאוכלוסייה
הערבית בשטחים". חלק מהקהל, מש-
תתפי החפגנה של "אל-פתח" למען
שיחורר פלסטין, מחא-כפנים. חלק אחר,
ישראלים ואוהדי ישראל, צעק בוז.
הנואמת היתה המשוררת הישראלית
דינה הכט. דינה, ששירתה בצ"ל,
לומדת עתה בבית-ספר לציור בלונדון.
היא השתתפה באסיפה שאורגנה על-
ידי אנשי "אל-פתח", כנציגת ה"ועד
לפעולה מהפכנית ישראלית בחו"ל",
שהוציא לצורך האסיפה מאניפסט מיו-
חד הנושא את הכותרת "הלאה הצ-
יונית".

תגובתם של הישראלים להופעתה של
דינה: ריקודי הורה משך כל החפגנה.
אגב, יש כאלה הטוענים כי דינה מזוי-

בין השאר גם דן אלמגור. הוא עלה
לבמה מייד אחרי שירד ממנה ראש לחי-
לשעבר, **נתן ילין-מור**. "הייתי השבוע
בספרייה הלאומית, ונתקלתי שם במודעה
בזמן הבריטים, המקציבה 500 לירות שטר-
לינג עבור הסגרתו של 'ילין-מור', סיפר
דן. הצעתו של ליבארי: "אתה יכול להסי-
גיר אותו עכשיו..." יומיים אחרי
מותו של השופט המחוזי **שלמה רוזנ**
פדר, נהג השופט המחוזי **מקס צ'רנו**
בילסקי במכוניתו ברחוב אבן גבירול
בתל-אביב. כשהגיע לפינת שדרות גורדאו,
לא הבחין כי הממור האדום מסמן לו
לעצור, המשיך לנסוע, וכימעט התנגש ב-
מכונית שבאה מהצד. צ'רנובילסקי הספיק
לבלום ברגע האחרון, כשהגה המכונית צו-
עק לעברו: "לא צריך לחסל את כל בית-
המשפט המחוזי בשבוע אחד!"

נאצר

בחידון

התנ"ך

הסטודנטים בכל העולם נמצאים בזמן
האחרון בכותרות. חלקם מנסה לעשות
מהפכות, וחלקם סתם עושה רעש. גם ה-
סטודנטים של ישראל, פעילים, השבוע,
למשל, במסגרת יום הסטודנט, ערכו יוש-
בי הקפסריה של אוניברסיטת ירושלים,
מישחק כדורגל נגד יושבי קפה טעמו
הירושלמי. מי לא היה שם? כולם היו.
בניבחרת הסטודנטים השתתפו עורך פי
האתון **צבי אייך**, הברון **אריה**
(פפח) **פדרמן**, ואפילו היה שם שר
קן אמיתי, הסטודנט **אהוד רובוביץ'**
המשחק כדורגל בבית-יר ירושלים. ולעז-
מתם הציבו אנשי טעמו ניבחרת לא פחות

פסוקי השבוע

דינה הכט

קה לערבים יותר מאשר היא מועילה
להם. עובדה: העיתונאי המצרי הושב
לונדון, וואג גאלי, שהיה מאוהב בה,
התאבד, כך אומרים, בגללה.

חזקה: קריין הטלחיונה הענק דן בירון,
את עוה"ד **ראובן ריבלין** ואת איש ה-
דיסקוטקים **ראיף אליאם**, שאפילו נפ-
צע תוך כדי המישחק. אך גבירת טעמו
בלי המשורר דן **עומר** איאסשר, לכן
צירפו גם את הברון **דני ליטאני**. כש-
צירפו גם אותו, וכדי שיהיה מי שיצחק,
שמע בעל טעמו, **מרדכי קופ**, כי כל
הקליינטים שלו הולכים לשחק, הוא הלך
יחד איתם. "כי רובם חייבים לי כסף,
ואחד מהם עוד עלול לברוח לי אם לא אשי-
מור עליו", אמר קופ בחיך. בקיצור, ה-
מישחק החל כששופט בו הסטודנט למישפ-
טים שנפצע במלחמת ששת-הימים, **רמי**
דמרי. הבאלאגאן במיגרש היה גדול,
אך גם התוצאה היתה גדולה: 4:3 לטובת
טעמו. שוכתה בעוגת הענק שנותמה כי
גביע. ● מישחק כדורגל אחר, לא פחות
עליו, נערך גם בתל-אביב. נטלו בו חלק
אמני קירקס טוקי ששיחקו נגד עובדי
הדיסקוטק הארי זה הורס. ניבחרת הקיר-
קס ניצחה. אבל זה לא הסליא את הצו-
מים. כי בראש ההתקפה שלה עמד מאלף
הארי **פוסקן גורדרי**... ● במרתפו
של **עמוס קינן**, צייר הצייר **אורי**
ליפשיץ את גולדה **מאיר** בדמות של
אמונה, כאשר חזה אחד חשוף ומכוסה
ברטייה שחורה. אחד האורחים, שטען כי
הוא קונסול הסליפנים בישראל, קנה את
הציור בו במקום. ● השחקן **יוסף קיפ**
ליב, זה שהחליף את השחקן **חיים**
אמיתי בהצגת הדודה ליהז בהבימה,
אחרי שהאחרון קיבל התקף-לב, ישב הש-
בוע בקפה כסית. הוא הצחק את כל ה-
חברה, וכאשר ראה את כותרות העיתו-
נים המספרות כי עבד-אל-נאצר אמר ביר-
איון לשבועון טיים כי התחיל ללמוד את
התנ"ך, "כדי להבין את היהודים", הציע:
"כשנה הבאה אפשר לצרף גם את נאצר
לחידון התנ"ך העולמי".

הפרי המתוק של האורז המר

מי שלא היה מספיק מבוגר כדי לשרת ב-
פלמ"ח ולהקים את המדינה וליהנות מחימו-
קה של השחקנית **סילבנה מנגנו** בסרט
"האורז המר", יקבל פיצוץ מתאים יותר לגי-
לו: בתם של סילבנה ושל הבמאי **דינו דה-
לורנטס**, הגיעה לפריקה הקולנועית.
ורוניקה, שהיא כיום בת 19, תשחק את
התפקיד הראשי בסרט "וטרלי".
הבדל אחד בכל זאת יש: אמה היתה בת
18 בלבד כשכבשה את העולם.

סילבנה

ורוניקה

קולנוע

ישראל

מודעה

קטנה

קודם כל, לא קוראים לסרט התשוקה לילד אלא הנסיכה.

אחר-כך הוא לא הוכר בשום מקום כי הסרט הטוב ביותר, יהוא רחוק בכלל מלהיות סרט טוב ביותר אפילו לפי קניי מידה המסתפקים במועט.

אחר-כך הוא לא הוצג בשום פסטיבל, ובוודאי שהוא לא זכה בפרס ראשון בפסטיבאל קאן, ובפסטיבאל ברלין, ובפסטיבאל ונציה.

חוץ מזה כל מה שנאמר במודעות זה צעקניות לגבי הסרט התשוקה לילד הוא נכון, בייחוד נכונה העובדה שמיכאל שחף לי הוא המפיק שלו.

המזל היחידי של שחף הוא שהוא עושה את הפירסומת שלו בצורה כל-כך מגוחכת וחסרת-טעם, שממילא איש לא מאמין לו, והוא לא מצליח לרמות אף אחד. כששאלו אחד מאנשי מדוע יש כל-כך הרבה שקרים במודעה קטנה אחת, הוא ענה: "צריך להבין אותו. בזמן האחרון הוא הפסיד הרבה כסף. מותר לו". הנה סיבה מתקבלת על הדעת.

סרטים

אפשר,

ואפשר גם לא

התשוקה לילד (ארמון-דוד, תליאב בן-שודיה) זהו סיפור אהבה שיכול להזיל דמעה מהנשים שנוהגות להזיל דמעה בסינטי-הבכי, אבל יכולים לראות אותו גם אותם שאינם נוהגים להזיל דמעות.

זהו מין רומאן זעיר, המספר על נערה יפה ובליגנדית ההולכת למות, ועל גבר שגואש כבר מחיי הדיסקוטקים, והוא מתפשט משהו חדש ויפה בחיים.

הם נפגשים על שפת-הים. כל הנשים הן אחרות מחזרות אחריו ועוגנות עליו, ורק היא יושבת בצד, בודדה ויפה, ובלתי-מעוניינת.

אחר-כך הם מתאהבים, והוא בטוח שבי-עזרת האהבה הוא ינצח את המחלה שלה, ורואים סיפור אהבה מפורט מאוד, ואין הן סיפור הזה נאבק בכל המיכשולים.

זהו מין רומאן זעיר. אבל הוא עשוי בחוש-מידה, בלי הגזמות, בלי שמאלץ, כך שכל אחד יכול לראות אותו, אם הוא רוצה. אם לא, הוא לא מוכרח.

סרט

אשפה

הלילה החם ביותר (מא, חיפה; צרפת) סרט שלם נעשה כדי שאפשר יהיה לראות את הגוף העירום של שתי בחורות מכוערות. כאילו אי-אפשר לפתוח את פלייבוי ולראות את זה בלי כל הסבל הכרוך בראיית סרט-אשפה.

הן מוכנות לעשות הכל כדי להתפשט, הכל, אפילו להיאנס, אפילו להתרחץ, הכל. הן באות הביתה ונכנסות ישר לאמבטיה, ואחת, זאת המכוערת יותר, מנצלת את ההזדמנות כדי לעשות דברים לזאת המכוערת עוד יותר.

אחר כך הן שומעות גבר נר בדירה, כי כל זה לא שווה בלי גבר. הוא רוצה לבד נוב את הכסף שלהן, אבל לא לפני שהוא נרדם וצועק: "ויאט-נאם ויאט-נאם!" היום אפילו בשביל להתפשט צריך לדבר על ויאט-נאם. אחרת לא יאמינו לעירום הזה. בהזדמנות זאת, שהוא כבר ישן, הוא גם חולם על אשתו העירומה עם גבר במיטה, כדי לא לבזבז את השינה רק על פוליטיקה. הצרה היא שיש אנשים שכבר לא נהנים מעירום, ואם זה לא הולך, עם סאדיוזם, זה לא גורם להם תענוג. לכן הבחור הזה מן ויאט-נאם גם קושר אותן למיטה, ואחת מהן חולמת איך הוא מכה אותה בשוט.

אחרי זה הן מתפשטות עוד ועוד, במסווה של סרטי-פסטי, וכשכבר רוצים להקיא מזה הבחור סוחב אחת מהן למרתף, ועושה לה מסגים, או איך שקוראים לזה, ואחר כך גם הבחורה עושה לה מסגים. בקיצור, היו שלא אוהב ליכלוך, ויכול לחיות גם בלי זה בכל מסווה שהוא, יכול לחתר על הסרט הזה.

טראסאנה בישראל!

קאסטור (איטליה) ו-אלקטרה (ישראל)
הציגים

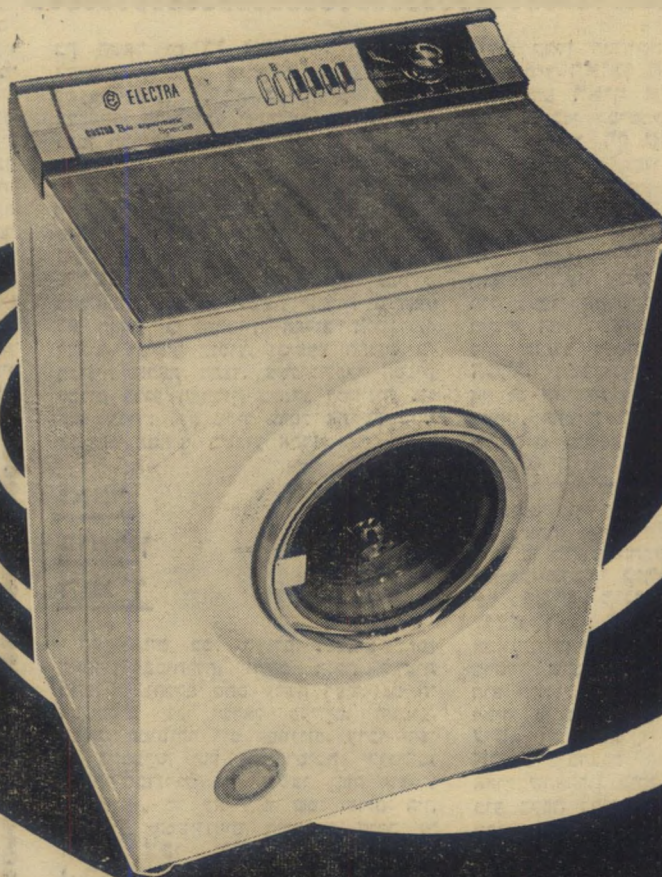
ביו סופרמטיק

המכונה שנבנתה במיוחד לעידן הביו - עם תכנית כביסה מותאמת במיוחד לאבקות כביסה ביו.

שרייה דינמית במים בטמפרטורה של 40 מעלות מאפשרת פעולה מושלמת של האנזימים. תכניות כביסה לפי הצורך - וכל זה אוטומטי לחלוטין!

פני בהקדם לאחר מסניפי אלקטרה (טלפונים: תל-אביב 38711, ירושלים 21669, חיפה 524940) או לחנויות החשמל המובחרות ותקבלי פרטים מלאים.

שימרון - נצמו

BIO SUPERMATIC

שרות נאמן שעמד במבחן

אלקטרה

עולם האשה

מה דעתך שהגברת הראשונה של צה"ל תהיה

המורה בבית-הספר של ילדיך?

אלפי סימני שריטות — מעשה ידיהם, או רגליהם, ליתר דיוק, של שני הכלבים ה-משפחתיים.

אשת הרמטכ"ל

מסרבת להיכנע

ל בביתו וחנינותה של תמר בר-לב לא נעלמו גם כאשר ביקשתי ל-

מה דעתך שהגברת הראשונה של צה"ל תהיה המורה של ילדיך?

אם ילמד בן בשנה הבאה בבית-הספר החקלאי הכפר הירוק, השוכן בין תל-אביב להרצליה — יש לך כל הסיכויים לכך. שכן תמר בר-לב, אשתו של הרמטכ"ל, הגישה לא מזמן את מועמדותה להצטרף בשנה הבאה לצוות המורים של בית-הספר. אשתו של רבי-אלוף חיים בר-לב היא מורה ותיקה, שעסקה במיקצועה כל השנים. לפני שנתיים הפסיקה את עבודתה, הלכה

אשת

הרמטכ"ל

חוזרת

לכיתה

חיים ותמר בר-לב במסיבה

— לפחות עד יום הלימודים הראשון. קודם כל, ללמד בכפר הירוק הוא אתגר לכל מורה: החומר האנושי שם קשה — ומעניין.

בהצלחה!

למורה החוזרת

סתם

מורה

פצתי משם לכפר הירוק, לשמוע מה אומר הבוס העתידי של המורה תמר — מנהל בית-הספר גרשון זק.

לגביו, מסתבר, העובדה שהוא יהיה הבוס של אשת הרמטכ"ל הינה חסרת-משמעות לחלוטין. מבחינתו היא סתם מחנכת ותיקה ומוכשרת, אחת מהגישו לו את מועד מותן לעבודה: "בינתיים, עוד לא התקבלה תמר בר-לב לעבודה", סיפר לי בשלחה אר-לימפית. "צריך קודם לבדוק דברים רבים: אם השעות הנוחות לה נוחות גם לנו, אם הכיתות מתאימות — ייתכן, לדוגמה, ש'אנחנו רוצים מורה לכיתה י"א, שלא כל מורה מוסמכת להורות בה — ושאר מיכלול השאלות הכרוכות בקבלתו של מורה חדש לבית-הספר." חד וחלק.

עד שיחליט, תמשיך תמר בר-לב להיות קצת נרגשת. וגם אחרי-כן — בעצם

מוע על משרתה החדשה. בשיא האדיבות והנימוס, כשעיניה ממשוכות לרצד בצחוק, סירבה לענות אפילו מילה אחת לשאלותי.

לא התפלאתי: אשתו של הרמטכ"ל ידועה מאז ומתמיד כאגוז קשה לעיתונאיות ועיתונאים. איכשהו, בישראל הראוותנית של 1969, נשארו עדיין כמה גברים ונשים צנועים באמת. תמר בר-לב היא אחת מהם. היא מסרבת בתקיפות, עד היום, להיכנע ל"עובדה" שהיא אשתו של רמטכ"ל צה"ל. וזה זה.

גם כאשר סיפרתי לה שידוע לי כבר כי היא מועמדת למשרת הוראה בכפר הירוק בשנת הלימודים הקרובה, לא נתרסקה. טוב, נניח שהיא חוזרת להיות מורה. אז זו סיבה מספקת כדי להעמיד אותה באורם של הרקורים?

הבעה

שובבה

בכל העולם, חשבתי, אשת הרמטכ"ל היא אישיות מפורסמת, המבלה את ימיה וערביה במופעים פומביים, וזוכה לי-כיסוי מלא של כל צעד מצעדיה. ישראל היא מן הסתם הארץ היחידה בעולם ש'אישיית כל-כך חשובה לא רק שאינה חורגת עצמה לאישיות כל-כך חשובה — אלא גם עוסקת לה, כל השנים, בצינועה במיקצועה, ומסרבת לראות בכך משהו מיוחד.

ללמוד באוניברסיטה — ועתה היא מתעתדת לחזור למשך בעול. יהיה זה עבודה חג כפול — שכן השנה חוגגת תמר בר-לב גם את מלאות 20 שנה לנישואיה.

זאת אמא

לצנחנית?

מה הרגשתה בקשר לכך? קפצתי אל חווילתם של הבר-לבים כדי לשמוע כמה מילים ישר מפי הגיבורה. לאחר צעדה מאורששת, ארוכה למדי, לאורך השביל שחצה את כר הדשא הנרחב, המטופח, הנצתי ל-בית עצמו.

קיבלה את פני גברת ממוצעת-קומה ו'דקת-גיוורה, בעלת הבעת-פנים שובבה ו'עיניים חייכניות. "את תמר בר-לב?" שאלתי בפיקפוק.

היכרתי אותה אומנם מתצלומיה, אך קשה היה קצת להיות בטוח שלאשה שלפני יש כבר בת צנחנית.

כן, היתה זאת תמר בר-לב, אשתו של הרמטכ"ל ואמם של זוהר ועומר. הוומנתי באדיבות פנימה. הסלון הענק הצליח — למרות שנועד לקבלות-פנים רשמיות — לשרות אווירה משפחתית, לבבית.

עזרה בכך לא במעט דלת-הכניסה: חצייה התחתון היה חסר צבע כמעט לגמרי, מכוסה

אך לא רק זאת. כל מורה הנוטשת את עבודתה לזמן ממושך, נרגשת מחדש כאשר היא צריכה לשוב ולעמוד בפני כיתה: "קשה קצת להסביר את זה בסיבות מוחשיות", סיפרה לי מורה ותיקה בבית-ספר עממי בשכונת החיקוה בתל-אביב, שחזרה לעבוד — באותו בית-ספר — לאחר חמש שנות הפסקה. "זה לא פחד מפני התומר, או מכישלון, או בכלל ממהו מסויים. זוהי יותר הרגשה, כאילו אלפי נימים שהיית קשורה בהם ניתקו כאשר עזבת, ואת צריך כה עכשיו לחזור ולבנות אותם, לאט וב-סבלנות. ועד אז, את חשה שלא בנוח. מצ' חיק, לא?"

כלל לא.

נאחל לה הצלחה.

לה, ולשאר המורות, באשר הן, החוזרות למשך בעול.

וביניהן גם לאחת, שהיא במיקרה אשת-הרמטכ"ל.

הגבר הזר -

לא היה

מאהב

כאשר אשה מתגוררת בדירה אחת עם גבר זר, שאינו בעלה — האם אין זה מובן מאליה שאותו גבר הוא מאהבה, והשניים חיים כבעל ופגש?

לא, קבע בית-הדין הרבני בתל-אביב ב-פסק-דין מפתיע.

לאה, האשה שבה דברים אמורים, היתה על-מית-חן בת 20 כאשר נישאה. חלף בעלה היה אז בן 40. כשנה אחרי הנישואין נולד לזוג בן. היה זה בנם היחיד. זמן מה לאחר לידתו נשתבשו היחסים בין לאה לחלף. סיפר על כך הבעל בפני בית-הדין:

"במקום עבודתה של אשתי עבד פקיד ב-שם גולד. אשתי היתה חולה כרונית ולא גרה בבית. אשתי החלה לבוא אליו יום-יום, והיתה חוזרת הביתה בשעה מאוחרת. פעם פגשתי אותם יחד בחצות-הלילה. פעם אחרת פגשתי באמצע היום, מטיילים שלו-בידור ברחוב. היא החלה לבוא איתי במגע והפסיקה להיזקק לי. מאוחר יותר עזבה גם

תיק אישי ברבנות

את הבית ועברה לגור עם גולד. היא גרה איתו עד היום, והם חיים יחד כבעל ואשתו. לא רק זה — היא אפילו החליפה את שם-משפחתה לשם משפחתו."

למה החליטה לאה, לאחר שנים ארוכות של חיים בניפרד מבעלה, לקום ולהגיש פתאום תביעה לגט — לא הסבירה בבית-הדין, לעומת זאת, היתה מוכנה ברצון להס-ביר את גירסתה שלה על חייה במחיצתו של גולד:

"החיים עם בעלי היו קשים, והחלטתי להינתק ממנו. החלפתי את שם משפחתי לגולד — על שם הסבתא שלי, לא על שמו של גולד. גולד עצמו ניכנס לגור אצלי כשכן בלבד, ואין לי כל יחסים אינטימיים עימו. הוא רק שכן, משלם שכר-דירה, וזה הכל. נכון שאין בינינו חווה שכירות, אבל אני מאמינה לו. איני יודעת מה חושבים השכנים על זה שאנו גרים יחד. אין זה נכון שהילד קורא לגולד האהוב של אמא. מה פתאום?"

לאחר ששקלו וטרו עמוקות בפרשה, ה-גיעו הרבנים למסקנה חד-משמעית, אותה פירטו בפסק-דינם:

"הבעל הרי אינו טוען שהוא ראה בעצ-מו שאשתו חיה עם גולד, או שיש לו עדים שראו זאת. לפי דבריו, הוא ראה אותה רק מטיילת שלובת-זרוע. אבל בגלל זה אין אשה עדיין נאסרת על בעלה. הנחתו של חלף שאשתו חיה עם גולד היתה רק על סמך העובדה שהם גרו באותה דירה. לא נראה לנו שעובדה זו יכולה לשמש הוכחה מספקת. לדעתנו, יש במעשה זה משום כיעור ותו לא. העובדה שהיא שינתה את שם משפחתה לגולד — זכר לסבתה היקרה — אומנם מוסיפה על הכיעור, אך לא משנה את המצב. ובגלל כיעור בלבד — אין לא-סור אשה על בעלה, כאשר יש להם ילדים."

* השמות שוננו למניעת זיהוי.

מה דעתך על PLAY-GIRL של 'גוטקס'

בגדי-מקסים זה עשוי חוטי הלנקה נוצר למענך. השנה - תראי חטובה יותר ואופנתית יותר בבגד ים, "גוטקס" עשוי הלנקה. להשיג בחנויות האופנה המעולות.

חוטי הלנקה מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ פתח-תקוה. גרסתה של חב' הברלון, שוויצריה.

בבית-סיפרו, אין ילדך זוכה עדיין בחינוך מיני. זאת עובדה. כתוצאה מכך, פתוחים בפניו רק שני מקורות אינפורמציה — הבית והרחוב. האינפורמציה הנקלמת ברחוב הינה ללא ספק עסיסית ביותר, אך לא חינוכית, לא שקולה, ומסולפת. המקום היחידי לתיקון המעוות הוא הבית. אבל היוזרי: אם גם הבית יעשה שגיאות — אנא יבוא הילד?

מרבית הפסיכולוגים והמחנכים אחידים בדעתם בקשר לכללי-היסוד של החינוך המיני, שעלייך להעניק ליל-דיך. אולם כשכאבים לתרגם את העקרונות לשפת-המעשה, נתקלים המומחים — ויותר מהם, החורים — בשטח הפקר. לא קיים עדיין שולחן-ערוך שבעזרתו יכולה את, האם, להגשים בפועל את התאוריות — יום-יום, שעה שעה.

במידה מברעת, תלוי הדבר בהגיון הבריא שלך ושל בעלך, שבעזרתו תדעי ליישם את העקרונות הכלליים למצבים קונקרטיים.

קל יותר לתקוף בעייה זו מן האגף, להצביע, במקום על מה שצריך לעשות — על מה שאסור לעשות. בכתבה זו עומד הפסיכיאטר ד"ר ג'יימס ליברמן על כמה טעויות מקובלות בין החורים, מספר לך כיצד לא לנהוג בשטח עדין וממוקש זה.

מה אסור בחינוך המיני?

עם האבר שלו, שהוא קטן כליכך? דני נתפס לבהלה. מצבו שהחמיר רק הוכיח עד כמה ממשי היה בעיניו האסון הצפוי.

אל

תתפלספי!

מיקרה זה, שכלל אינו נדיר, נועד ל-הזהיר מפני הסכנות הצפויות בהסבר-רים מסובכים מדי.

לפני שאת או בעלך פוצים פה, עיצרו רגע וחישבו: האם התשובה שעל קצה לשון-ני הולמת את רמתו האינטלקטואלית וה-ריגשית של הילד?

לרוב, די קשה להורים לרדת לרמה ה-נכונה — ביחוד בנושא כה רגיש כחינוך מיני, שבו מעולם אין הם יודעים מה כבר גילה הילד ממקורות זרים.

השיטה להתגבר על בעייה זו: כשהילד, פונה אליך בשאלה, השיבי לו, בעדינות וב-חיוך מעודד: "אולי תספר לי קודם אתה מה דעתך, ואז אני אספר לך מה ועתה". בדרך זו תגלי בקלות מה הוא יודע ומה אינו יודע — ואיך הוא יודע.

אולם לא תמיד מוכן הילד לשתף-פעולה. במיקרה זה, עני על שאלתו בפשטות — ובכנות. והדגש הוא על הפשטות: אל תח-שי שתשובתך תהיה ילדותית מדי. אם זה יהיה המצב, יעמיד אותך בנך על סעות מהר מאוד: "בחיך, אמא, מי לא יודע את זה?" לעומת זאת, אם התשובה מסובכת מדי, הוא לא יגיד: "אמא, לא הבנתי". כי הוא כן יבין — אך דברים מוטעים.

לפיכך שימרי על הכלל: דיאגרמה פשיטה תמיד טובה יותר מתמונה מדויקת ומפס-רת. דוגמה קלאסית לכלל זה: איך תסי-בירי לילדך את המיבנה האנטומי של גוף האשה.

אשה:

שלושה עיגולים

ת יהיה זו שטות להציג בפניו דיא-גרמה שלמה ומדויקת, ולהתחיל להס-ביר לו את כל התורה. ברוב המיקרים, גם את בעצמך אינך מומחית גדולה. במקום זה, ציירי לו, בפעם הראשונה, שלושה עיגולים,

ני בן החמש החל יום אחד מתנהג בצורה מוזרה: להוריו ברור היה, ש-משהו מטריד את בנם, אך כל נסיונות ה-שיכנוע לא הגיעו אותו לגלות את סידו. כשהחמיר המצב, פנו ההורים לפסיכולוג. זה קבע, לאחר ששמע את פטי התנהגות של דני, שהילד סובל מדאגה חמורה, קיבל אותו לטיפול.

אחרי מספר פגישות התגלה הסוד: הכל התחיל כאשר פנה הילד בשאלה אל אביו מה זה זרע. האב, מדען, אדם נאור ומיידע, תיאר לדני בכנות ובנאמנות כיצד נוצר ה-זרע בגוף האדם, כיצד הוא נפלט דרך אבר-המין של הגבר, ואת כל שאר התהליך. לי-סיום הרצאתו, הראה לבנו צילום מיקרו-סקופי, מוגדל פי מאות מונים, של תא-זרע.

הסבר יפה, לא כן? וכי מה יותר מזה אפשר להסביר לילד?

מסתבר שלא כן. ההסבר היפה — הוא שגרם להתקפת-הדאגה של דני. דני לא נזקק ליותר — הוא נזקק לפחות!

כי מה קרה? מכל ההסבר המדעי המפ-רט, לא זכר דני כמעט כלום, מלבד דבר אחד: את צילום תא-הזרע.

ילד בן חמש אינו מסוגל עדיין למחשבה מופשטת. הוא יכול לתפוס רק דברים קונ-קרטטיים. מיקרוסקופ המסוגל להגדיל מאות פעמים חפץ בלתי-נראה לעין — הוא דבר שהילד איננו מסוגל להבין — אפילו ש-יניע הן בראשו, בעת ההסבר, מהיום עד מחר.

מסקנתו של דני היתה טבעית — וחד-משמעית: באחד הימים, עשוי תא-זרע משר-נה כזה, בגודל של דג, לקפוץ החוצה מ-אברי-המין שלו. האבר של אבא אולי מספיק גדול בשביל כזה זרע ענקי — אבל מה יהיה

אפילו את הרוסים זה מטריד

ביקורת חריפה על המורים המונעים הנהגת חינוך מיני בבית-המועצות נמתחת בבית-און איגוד הסופרים ה-סובייטי ליטראטורנאיה גאזטה.

במאמרו אומר פרופסור ה. חודא-קוב, כי "מורים צבועים וצרי-מוחין מונעים הנהגת חינוך מיני בטענה, כי פירושו של דבר — לחטט ב-ידיים מלוכלכות ברגשות אינטימיים ביותר. המאמצים להעלים דברים אלה מבני הנעורים מטעמי מוסר, כבי-כול, אינם מצליחים, וגורמים תוצ-אות חינוכיות שליליות. הסקרים ש-נערכו הוכיחו, כי 72 אחוז מבני ה-נוער לומדים על עניינים אלה מפי חברה,ם, ורק 6 אחוזים מקבלים הסבר מפי הורים."

פרופסור חודאקוב מספר, כי "ה-קסכולוגים הפסיכיאטרים בארצנו נדהמים מהבורות בענייני מין ה-שכיחה אף בקרב אנשים הנשואים זמן רב". הוא מציע להקים ברחבי-המדינה מרכזי הדרכה בשאלות מין, להנהיג חינוך מיני בבתי-הספר ול-פרסם ספרות-הסברה פופולארית.

להדגמה השתמשי בבובה, עליה את יכו-לה להראות את מיקומם של שלושת העי-גולים. לעולם אל תדגמני על עצמך. גופם העירום של ההורים מהנה גירוי מיני מוזק לילד.

כשילדך מתחיל לשאול את שאלותיו ה-ה (המשך מעבר לדף)

אחד מתחת לשני, וספרי לו במילים פשו-רות, בלי שום מונחים מדעיים, שהעיגול העליון הוא הפתח דרכו נפלט השתן, מתח-תיו הפתח שממנו יוצא התינוק, והתחתון נועד להפרשת הצואה.

את חושבת שהסבר זה הוא פשטני מדי? תתפלאי כמה פעמים תיאלצי לחזור עליו.

מה אסור

בחינוך המיני?

(המשך מעמוד 31)
ראשונות בענייני מיניות, זה הזמן ללמד אותו את השמות הנכונים של האברים והפעולות המיניות לעניין, ולהפסיק את השימוש בשמות התינוקיים. מבוגרים רבים מחקשים לבטא, אפילו בפני הרופא שלהם, את המילה אבר או פין, רק בגלל שכל ימיהם השתמשו במילה פופי. כשסיימת לענות על השאלה, הפעילי את הכלל החינוכי הידוע של הונהגות: נסי, בשאלות מצידך, לברר מה קלט הילד מהסברך, ואם הייתם בכלל על אותו גל. הימנעי משימוש בתמונות-חתך: הילד יהיה כה מועסק בשאלה כיצד ולמה זה ניסיון את הדודה שבחמונה לשניים — שהוא לא יקלוט מילה מדברייך. נקודה אחרת היא השדיים: לעיתים קרובות מסבירות אימהות את השדיים כפרס לילדה על שאין לה אבר-מין זכרי. ההסבר לא רק מוטעה, אלא גם מוזיק, התרבות המערבית מועסקת כל-כך בשד כסמל מיני, שהיא שוכחת לפעמים שיש לו בראש וראשונה ייעוד ביולוגי. תפקיד השד הוא לספק חלב להנקה-תינוק, לא להתחזות בגבר. אבר-המין של הנקבה אינו פחות ניכר או חשוב מזה של הזכר.

מילים

גסות

מהסברים מביכים — לאיסורים. הכוונה איננה להורים האוסרים על ידיהם להעלות בכלל שאלות-מין: הורים כאלו הם מחוץ למיסגרת הדיון הנוכחי, נזקקים בעצמם לחינוך מיני-יסודי, אם לא לטיפול פסיכיאטרי. הכוונה לאיסורים על דברים "רעים", כי שימוש במילים גסות או התעניינות באבר-ריהמין — שלו או של אחרים. כשילדך משתמש במילים גסות בעלות משמעות מינית, זו הוכחה שהבעייה בטר רידה אותו והוא מחפש לה ביטוי, איסור סתם, עונש או ליגלוג לא יעזרו לו. לחץ מצידך יגרום רק לניתוק-מגע ביניכם. לעיתים משתמש הילד במילים גסות כי כוונה תחילה: הוא חש שלנושא יש, לגבי המבוגרים, איזו משמעות מיסטרית. הדבר מרתק ומסחיד אותו כאחד, והוא מניסח לגלות, באמצעות פרובוקציה, מה הור' לך פה. כאשר את מגלה סימנים אלה — דעי שעליך ליווה בנושא שמטריד אותו.

שעשועי-

מין

אשר מגלה הילד לראשונה את נושא-המין, אל תטרידי אותו בדברים אחרים. אל תנסי להחזיר בו תודעת צניעות. הוא לא יבין על מה את מדברת. הרשי לו חופש מוחלט. בארצות-הברית הוצע נושא החינוך-המיני צעד גדול קדימה, כאשר הוצף הר' שוק באח הקסן, בובת-תינוק בעלת אבר-מין זכרי מושלם, על כל פרטי-פרטיו. בתחילה קמה שם זעקה גדולה מצד כל החוגים המסגרים והחשוכים, אך כיום הר' בובה היא להיט — ביחוד בין ההורים. התברר שהילד המשחק בה אינו מגלה התעניינות באבר-המין של האח הקסן יותר מאשר באווירה. להיפך, דחקא בובה חסרת אבר-מין מרכות את תשומת-ליבו ל' איזור זה, מאותתת לו שיש פה משהו מוזר. חבל שבובה זו לא הגיעה עדיין ליש-ראל: טמונה בה ברכה רבה — יותר מאשר במאה הרצאות. עד גיל בית-ספר, הרשי אס-כן לילדך חופש גמור בשעשועי המיניים. הם תמימים, ויישארו כאלה — אם לא תפריעי. רק החל מכיתה א' את יכולה להתחיל להחזיר בו מושגי-צניעות — אך בזהירות, לא-טלסט. אל תיחפזי. אין לך מה לחשוש — הוא לא ימשיך להשתעשע בפומבי באבר-המין שלו גם בגיל 20.

לה נפלא...

להתרחץ ב-

סופו של פלש!

עם

ישיקה אלקטרו 35

הצלום הביתי היום תמיד בעיה לצלמים חובבים, ומקצועיים כאחד. הרכבת פלש, כיוון המצלמה לצילום בפלש, טעינת ה' פלש ועוד ועוד... והעיקר התמונות אשר צולמו בעזרת פלש לא נראו טבעיות ונאמנות למקור.

הפתרון המודרני לבעיות הצילום הביתי הוא מצלמת "ישיקה 35" — המצ-למה האלקטרונית היחידה בעו-לם המצלמות בכל תנאי תאורה ללא עזרת פלש.

המוח האלקטרוני של "ישיקה אלקטרו 35" ישאיר את צמצם המצלמה פתוח

30 שניות

עד ל- רצופות, לקבלת

כיצד שומרים על בגד הים?

בגדי הים וחחוף נוטים לחת-קטות ולדהות כתוצאה מהשפעת המזיקה של מים, שמש, וחמרי החיטוי שבבריכות. כביסה קלה במים קרים, טקסטיל שמפו" תשמור על גמישותם וצבעיהם של בגדי הים וחחוף. טקסטיל שמפו" מוציא את יסירי המלח וחמרי החיטוי, ומאריך את חיי בגד הים.

טקסטיל יוני

חסימים חבי' נוריים בעים מוצרם ביחיד נקה בעים

הנסיך והנסיכה של ישראל

איל הורביץ, בן ארבע, מרחי הכותל המערבי 13, באר-שבע
גם לך יש בנית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת. ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). עדיפות תמונות בשחור-לבן. מדי שבוע יפורסם מיבחר התצלומים. תחרות זו פתוחה לכל ילד וילדה — מגיל שלוש עד שש בלבד.

המיפלצות שלי

תאמיני, איזה מזל מחורפש — הוא נפל בדיוק על ערימת הסוודרים והמעילים ש שמנו אותם בצד על הריצפה. כן, גם ה סוודר שלי נשרף. מה את מסתכלת ככה — אני אשמה שהתורן התמוטט?

אמא — אני מתה מעייפות. שלום. תש מי — זה היה משהו לא נורמלי. מדורת ליג בעומר פנאנית כזאת לא היתה לנו עוד בחיים. איזה בידור. את זוכרת את ה תורן הענק שסחבנו לפני שבועיים מהבנין שבונים ברחוב השני? זה שאחריכך באו הפועלים לחפש אותנו. בגלל שהם אמרו שהבסון עוד היה טרי והעמוד התמוטט?

בר-יוחאי חי! חי!

גולדשטיין, והמכביאש שבאו כיבו לא רק את השריפה בתוך הבית, אלא גם את ה מדורה שלנו, והיינו מוכרחים להפסיק כבר באחת-עשרה. אבל אין דבר, העיקר שהיה מוצלח. ומה שחשוב עוד יותר זה שה מורה אמרה שהיא מסכימה כבר שנעשה ערביי-שישי ברחוב.

זהו. אז את התורן הזה העמדנו במרכז ה מדורה, ותלינו עליו למעלה בובה של נאצר, והשתגענו איך שהיא לא נשרפת, כי התורן היה כליכך גבוה, שהאש לא הגיעה למעלה בהתחלה. אחריכך כבר כן, אבל תיכף אני אספר לך.

אז בינתיים התחלנו לאכול ארטיקים, אבל לא הספקנו ללקק אותם מספיק מהר, כי האש חיממה אותם, אז כדי שהם לא יתכוו בו התחלנו לזרוק אותם על נאצר. אל תש אלי מה הלך. ובגלל זה גם הכתם הזה על השמלה, שלומי הטמבל פיספס את נאצר. אבל זה יורד, נכון? כן, חשבתי ככה.

העיקר, עכשיו אני כבר יכולה לגלות לך למה לא הרשינו להורים לבוא למדורה. זה בגלל המורה. רצינו להוכיח לה שאנחנו יודעים להתנהג כמו שצריך גם בעצמנו, בלי ההורים. זה בגלל שהיא לא מרשה לנו לעי רון ערביי-שישי ברחוב, רק בבתים פרטיים. אפשר לחשוב שאנחנו לא מסיימים עוד מעט את כיתה ה', באמת.

אז כדי להראות לה שאנחנו מספיק גדו לים, חזמנו רק אותה, והוכחנו לה שאנחנו יכולים לבלות ערב שלם בלי פיקוח של מבוגרים ובלי שטויות. האמא של שלומי ה טמבל ואחותו הגדולה של חיימיקו באו בכל זאת לראות מה העניינים, אבל הברחנו אותם. אז שרנו ורקדנו סיפרנו בדיחות ואכלנו ציפס וקרטושקים והיה עולמי. ובסוף האש הגיעה גם לראש התורן, והבובה של נאצר התחילה לבעור, וכולנו צרחנו משמחה. אל פתאום התחיל התורן הבורע להתמוטט. אל תשאלי, בקושי הספקנו לברוח הצידה. ולא

בישראל עמדו לפקודתה 200 יועצות-יופי. כיום היא יושבת, אי שם בפרס הרחוקה, בעיירה שכוחת-אל, שדפוסיהחיים לא הש תנו בה מאז ימיהביניים — ומלמדת את נשות המקום המוסי למיות את מסתרי האפור וטיפוחיהחן של המאה העשרים.

ישראלית

בקצוותיו

ראליות בעבודות-משרד בתחום תה ל, או בהוראה בבית-הספר הישראלי. הן כמעט ואינן מקיימות מגע עם הנשים האירניות, פרט למינימום הכרחי לצרכי קבלת שירותים או במסגרת תפקידם של בעליהן.

★ ★ ★

צעירות — ובלויות

וצאת-ידופן בין הישראליות היתה זיוה, אשתו של דויד תלם, ראש קבר צת יועצי תה-ל בפרויקט המים. בעולם הזר של קוויין נתקלה בנשים בלויות בטרם-עת, כשהן עוד במיטב שנותיהן, כתוצאה ממזג-האחיר הקטלני

זיוה תלם היא האשה המפורסמת ביותר בקוויין. לפחות, בין נשות המקום. קוויין היא עיירה נידחת בפרס, ב מרחק 200 קילומטרים מטהראן. תו שביה, כולם מוסלמים אדוקים, הינם שמרניים מאוד, מרוחקים מהקידמה ו החיים המודרניים של עיר הבירה. ה נשים סובכות בסימטאות הצרות, ה מלאות בוך ורפש רוב ימות השנה, כש הן מכוסות צ'אדור, מעין עבאיה כהה המכסה אותן מכף-רגל ועד ראש. וזיוה תלם? זיוה היא יפהפיה יש-ראלית טיפוסית, תושבת הרצליה-פיתוח לשעבר, דור שלישי בארץ, בת למשפ-חה מראש-פינה ואם לשלושה ילדים.

זיוה תלם

הגברים עוזרים, הנשים מנותקות

— קור קשה ושלג בחורף, חום יזובש חמורים בקיץ. זיוה החליטה להכניס לאפרוריות ה עתיקה קצת יופי וצבע — פשוטו כ ממשעו. וכך, בנוסף לגידול שלושת ה ילדים, החלה עורכת לנשות קוויין קור-סים בתורת-היופי.

הקורסים נערכים בביתה של זיוה, ל קבוצות של חמש נשים, באחירה אינטר מית, על כוס קפה. זיוה מדברת אנגלית, אחת האורחות מתרגמת לפרסית. מה שנשות המקום מרוויחות — כבר ברור: מה שזיוה מרוויחה — זה לה כי מקרוב את מורשת האשה הפרסית, את עדינותה, את אדיבותה.

בנוסף לפרסיות, החלה זיוה מעבירה את הקורסים שלה גם לישראליות ב מקום. רובן הן בנות ההתיישבות ה עובדות, ולחלק הארי ביניהן לא היה כל ידע בנושא לפני שהגיעו אליה. בארץ לא היה להן זמן — ולעיתים אף לא כסף — לטפח את יופיין ולקבל טיפול מדי אחת מ-200 דיוולות-היופי של זיוה תלם.

עתה, בקוויין הנידחת שבפרס, הן נהנות מטיפולה האישי של זיוה עצמה.

בישראל היתה זיוה יועצת-היופי ה ראשית של חברת לוג, פיקחה על פער לתן של 200 דיוולות היופי של החברה ברחבי הארץ. כיצד הפכה היפהפיה מהרצליה-פיתוח לשם-דובר בקוויין?

★ ★ ★

לא נדבקות

פני שבע שנים פקדה את קוויין רעידת-אדמה קשה. בעקבותיה, ה גיעה לשם מישראל מישלחת-סקר של תה-ל, כדי להציע תוכניות פיתוח ל חבל-ארץ מפגר זה. הצעותיה התקבלו עליידי הפרסים — ועל קוויין נחתה קבוצה של כ-70 ישראלים על משפחתייהם: מומחי תה-ל, שהחלו ליעץ ול הדריך צוות איראני ענק, המונה מאות מהנדסים, טכנאים וחקלאים.

מאז חלפו שנים ארוכות. למרות זאת לא פיתחו בנות המושבה הישראלית יחסים חברתיים עם נשות המקום. בעור הגבר הישראלי בקוויין מטפל באדם ו באדמה האיראניים, עוסקות רוב היש

במדינה

רפואה

הישראלית

והגלולה

הירות ובשטף, ובקושי ניתן היה לרשום את דבריו בפרוטוקול ולתרגם. הוא דיבר בהתלהבות, אבל בהתלהבות של מלשין הרוצה להוציא מתוכו כל מה שהוא יודע. עדותו כללה ים של שמות, מקומות ואינפורמציה שכלל לא נשאל עליה. אפילו הבדואים של שבט אבו רביע, שנכחו במשפט, אמרו: "זה גיבור, זה? זה ציפור ששרה!" בשלב מסוים של עדותו שאלה אותו סניגורית הנאשם: "ג'אבר, למה אתה מלשין על חבריך?" "אני מלשין?" נעלב ג'אבר, "אני רק

טורקיסט ג'אבר
"אני מלשין?"

לא סחות משבע מיליון נשים בכל רחבי העולם משתמשות בגלולות למניעת הריון, בכדי לתכנן את משפחתן, או להימנע מהריון לא רצוי.

עם הוכחת יעילותן של הגלולות השונות, מתרכזים עתה המדענים והחוקרים בחיפוש אחר גזקים אפשריים כתוצאה מהשימוש בגלולות, חקר תופעות-לחץ, נסיגות להקטנתן.

בישראל הסתמים לא מכבר סקר השוואתי על ארבעת תכשירים שונים למניעת הריון, או כפי שהן ניקראים בפי אנשי הרפואה — תכשירים לדיכוי הביוץ. על הסקר מדווחים הגניקולוגים ד"ר אפרים למברג וד"ר מרדכי שרף, שאף השתתפו במחקר עצמו, בעיתון הסתדרות הרפואית בישראל, הרפואה.

המחקר הקיף בתחילה 1000 נשים, כולן בנות קיבוצים. הגילאים אליהם התייחסו — מחקר היו גילאי הפיריון העיקריים — 40-20 — והתברר כי 50 אחוז מהנחקרות — 497 נשים, השתמשו או משתמשות בגלולות למניעת הריון.

מעקב קליני קפדני נערך אחרי המשתמשות בגלולות, במשך סך של 11,266 מחזורי-שימוש בגלולה, כלומר מיספר דומה של מחזוריים חודשיים של אשה (וסת), הי מהחיים ב-931 שנות חיים.

הגלולה וההריון. המסקנות אשר הורסקו מהמעקב יוחדו להבדלים שבין התכשירים השונים, וטיבם. נקבע כי תופעות-לחץ לשימוש בגלולה נעלמו כעבור עד חודשיים מיום הפסקת השימוש בגלולות; מאידך, התדירות של תופעות הלחץ היתה, בדרך-כלל, גבוהה ממה שפורסם עד כה. לכן נטו החוקרים לייחס זאת לכך שהחברות היתה מסוג מסויים, קיבוצית, וכן לצורת הרישום של הממצאים.

רק שני תכשירים נמצאו מתאימים לטיפול המוגי. כ-12 אחוזים מהנשים התייחסו על כאבים בעת החוסת לפני שנהגו להשתמש בגלולות למניעת הריון. רובן שוחררו מכאבים אלה עם התחלת השימוש בגלולה. גם אצל מיספר לא-קטן של נשים אשר סבלו מחוסת בלתי-סדירה או מוגברת, נעלמה התופעה עם השימוש בגלולה.

בין ארבעת התכשירים, שלושה היו בעלי יעילות מירבית; אף לא משתמשת אחת בהן הרתה. לעומת זאת היו 10 כישלונות מתוך 2497 מחזוריים בין המשתמשות בתכשיר נוגסט 75.

מצב הפוך שורר לגבי הרוצות בהריון. 43 נשים נטשו את השימוש בגלולה עלי מנת להיכנס להריון. בידי 39 מהן עלה לעשות זאת תוך חצי שנה, שתיים נוספות תוך שנה, ואילו שתיים עדיין ממתינות לביקור החסדה.

משפט

החזרה

הכללית

משפטו של עבד-אל-רחים אמין ג'אבר, מי שהיה מפקד האירגון לשחרור פלסטין באזור יהודה ונתפס באוקטובר אשתקד, עמד להתחיל השבוע בבית-המשפט הצבאי בחברון. בגלל צויה-הריתוק, שהוצאו לעורכי-הדין הערבים-הישראליים, נמנע מהם להופיע במשפט, והמשפט נדחה.

אולם מי שרצה לתהות על קנקנו של האיש, שהטיל את חיתיתו כטירוריסט הנוצני ביותר בהרי חברון, יכול היה לעי שות זאת בבית-המשפט המחוזי בבאר שבע. ג'אבר הובא לשם כדי להעיד במשפטו של בדואי מהשבט אבו-רביע, שהוא שם בביצוע פעולות חבלה והשתייכות ל-אירגון עויין.

כמו במיקרהו של "דוקטור נור", הגיי בור של אירגוני-הטרור הערביים בירושלם, שהתגלה במשפטו כנומשה, כן גם ג'אבר. הוא ניפץ כמו יינו את האגדה שקמו סביבו. עדותו במשפט זה נתנה לו הזדמנות לחזרה כללי לקראת משפטו. למה הוא מלשין? כמתורגמן לעד דותו של ג'אבר שימש נשיא בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע, שלמה אלקיים. מצבו היה קשה ביותר. ג'אבר דיבר במי

עונה על שאלות בית-המשפט. אני יודע שממילא שלטונות ישראל יודעים הכל. "ישראל — כנופייה. בעדותו סיפר ג'אבר על גיוס נשים וילדים לאירגוני הטרור, כיצד נתן כביכול משכורות לאנשי שים שלא היו ולא נבראו, איך הבריח נשק לישראל ואיך חילק אותו. הסביר ג'אבר מדוע לחם בישראל: "היי תי משוכנע שישראל אינה מדינה אלא כנופייה אחת, כמו הכנופיות שלנו. זה לפי דברי תחנות הרדיו הערביות. לא האמנתי שישראל היא מדינה מתקדמת כמו שאני רואה עכשיו. רימו אותי. אמרו שאם נית פס ישפטו אותנו כחיללים."

"אני מתחרט על כל המעשים שעשיתי. לא היתה לי ברירה אלא לשפוך דם נקי. ואם עשיתי זאת, זה היה לפי הוראות ה-מונים עלי. כיום נשאר לי רק לבקש סליחה משילטונות-ישראל ורחמים." האיש שהיה אחראי לליל-הרימונים בירושלם ולפצצות בתחנה-המרכזית בתל-אביב הוסיף וביקש רחמים, למרות שלא היה זה משפטו: "אני אב לארבע בנות ואשתי בהריון. אם לא עלי — רחמו על בני משפחתי. בהודמנות זו אני רוצה לפנות לכל הכתורים הערביים בעלי ההשכלה, שלא ייגררו אחרי מעשיהם של אירגונים הרסניים. כמו עיני ראיית איך ישראל התייחסה אלי, איך הצילו אותי ממחוז חורשה שציתי, והגישו לי את כל העזרה הדרושה, למרות שלדעתי, זה לא היה מגיע לי."

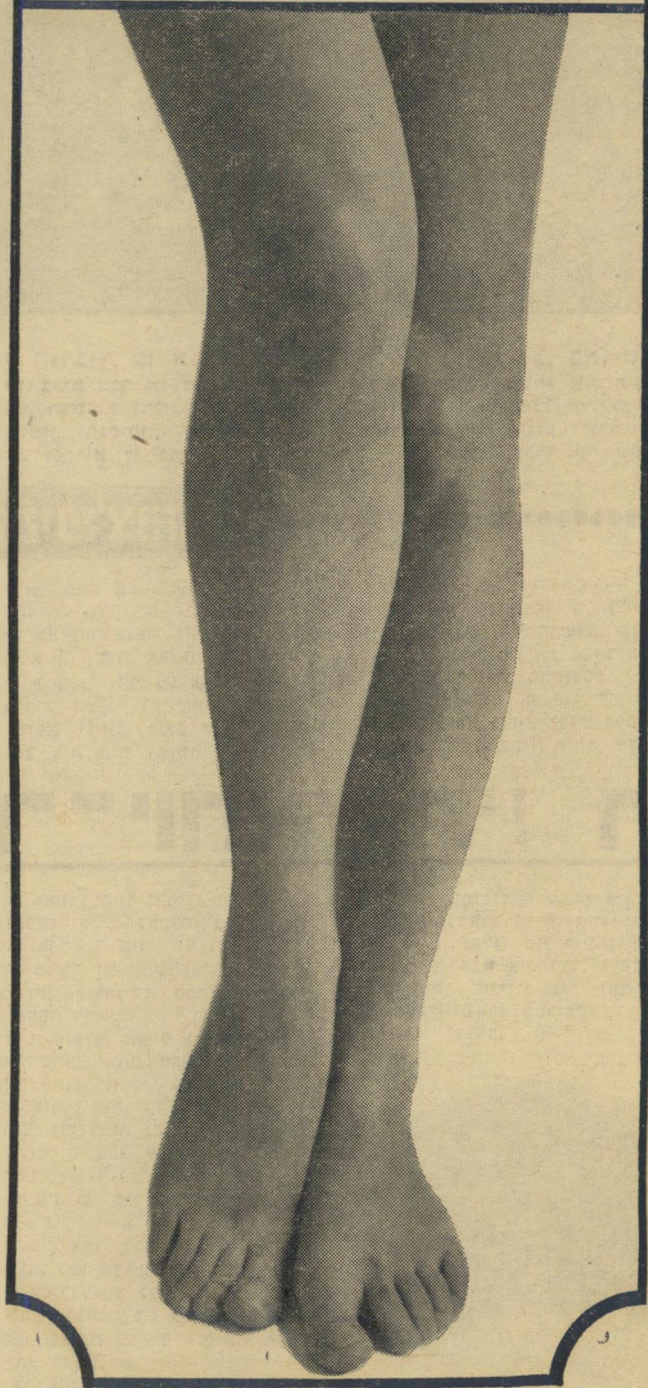
Lon

דפילטור

חדש לאשה - דפילטור "לון"

הקדם העדין המרחיק את שערות הרגליים תוך דקות ספורות

בעל ריח נעים ומתאים לשמוש גם על חלקי גוף אחרים.

"העולם הזה", שבועון החודשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 301345. תה. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דוסוס משה שהם בע"מ, העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ. תל-אביב, רח' סין 6 • גלוסות: צינוקורפיה כספי בע"מ •

לילה ולילה

הידד! יש כבר תקליט של הפסטיבל - ויש שערוריה!

„כנופיה נגדנו“

שרלי שמירם

שאנו גם נקבל את ההקלטה המקורית, להוציא תקליט משלנו. על הצעה זו נציגנו בשלילה.

לכן נתתי הוראה לאבי שלא לחתום על שום חוזה עם רשות השידור, והסוף היה שהוא עלה על הבמה מבלי לחתום על שום התחייבות או ויתור על זכויות. מאוחר יותר שמעתי שסי.בי.אס. מתכוון לכלול בתקליט חיקוי של בדרך חזרה, תוך שימוש בפסטיבל המקורי של תיז מורת קול ישראל, שלחמה את אבי בפסטיבל.

לפי דעתי זהו מעשה בלתי-הוגן מאין כמוהו. זה כאילו שאמרנו לאבי: בוא תעשה את העבודה השחורה, תעשה שהפנינו מין יצילח — את הפירסום והרחמים שבאים אחריה, יקבל משהו אחר.

אני אישית הייתי מוכן לבוא בדברים על הסכם כלשהו, כדי שיוכלו לכלול את אבי בתקליט הכולל של הפסטיבל. אבל בשום פנים ואופן לא הייתי מסכים שייצא תחת השם סי.בי.אס. משום שזה עניין של יוקרה.

עדי לרכישת כל ההקלטות של שידורי ישראל, להוציא תקליט מושלם, כפי שיהיה נהוג בשנים עברו?

מבני דהתום

מאז מלחמת-ששת-הימים אנו עדים לתחייה שלא היתה כמוה לזמר הישראלי. זמרים וחברות תקליטים גילו שיש תקליטים עבריים לפי פכו מבוקשים לחיות כמו להיטים זרים. לכן החליטו הנהגות חברות התקליט שיש שלא להניח לחברת סי.בי.אס. ליהנות מן הוויכוח הבלעדי שלה עם שידורי ישראל. הן החליטו לעשות גם הן רווחים מהפיזיומורגים שיש ששרו בפסטיבל, בל, אותם זמרים קשורים איתן בחוזה.

הראשון שעורר את הבעיה היה מנהל חברת אי.אס.איי, אבשלום רובין, עימו קשור אבי טולידאנו בחוזה-הקלטות בילי עדי. לפני הפסטיבל פנה אלי חנוך חסון, ממפקי הפסטיבל, וביקש רשות לקבל את אבי טולידאנו לפסטיבל. סיפר אבי שלום השבוע. „אמרתי לו בבקשה, בתי נאי שנוכל, אחרי-כך, לקבל את ההקלטות, כדי להוציא תקליט.“

קיבלנו תשובה שהדבר בלתי-אפשרי, משום שהוויכוח הבלעדי הוא בידי סי.בי.אס. לכן הצענו שאנו מצידנו ניתן רשות לסי.בי.אס. להוציא את הפיזיומורג אך ורק על תקליט כולל של הפסטיבל, בתנאי

באוסף הביקורות שהתפרסמו אודותיה, סופר לא אחת כי צביה למדה לחלל כאשר רעתה את צאן הוריה בשדות. האם סיפור זה פורבך עבור העיתונות האמריקאית? „זו האמת לאמיתה“, מחייבת צביה, „כש“

חמישה שירי נשמה

עליתי ארצה עם משפחתי, במיבצע מרבד הקסמים, הובילו אותנו תחילה למחנה היעולים בעין-שמר ואחרי-כך הועברנו לקריית בנימין. הסוכנות נתנה לנו כמה כבשים ועיזים, ואני הייתי רועה אותם בשדות ליד הבית, שם למדתי לחלל... המשיכה אל המוסיקה העממית נולדה בה עוד בגיל צעיר. „בתימן שירי זמירות לז'אנר, ותמיד ביקשתי מאבא שיקח אותי ל“

מכשירי התקליטים של חברת סי.בי.אס. בישראל עבדו בשבוע שעבר במלוא התפוקה. בסוף השבוע כבר יכלו חובבי הפיזיומורג הישראלי לרכוש את התקליט שהכיל כימעה-את-כל-הפיזיומורגים שהושמעו בפסטיבל הזמר האחרון.

תוך ימים אחדים הגיעה מכירתו של התקליט ל-5000 עותקים. הציבור כבר ידע לפזם את הפיזיומורג ברחוב ותחנות השידור השמיעו אותו ללא הרף.

מה שאי-אפשר היה לשמוע מעל-גבי תקליט זה, היו הצלילים הצורמים, שליוו השירה את הפקתו של תקליט זה. היו אלה צלילים הצורמים של מחול-שדים, שהתנהלו בין חברות התקליטים בישראל, ושאתה מתוצאותיו היתה שהתקליט מכיל השנה רק 10 מתוך שנים עשר הפיזיומורגים שהושמעו בפסטיבל, 5 מתוכם לא בביצוע המקורי.

מה קרה, בעצם? מדוע לא הצליחה חברת סי.בי.אס. שהיא בעלת התחנה הבילי

צביה עם פמי דיוויס

קשה להאמין מה שפיזיומורג אחד יכול, לפי עמים, לעשות לזמר. להיש אחד — והוא קנה את עולמו. צביה אברבנאל הולכת על בטוח: היא הקליטה חמישה שירים בבית אחת, בתקווה שאחד מהם, לפחות, יצליח. כשמדובר בזמר מתחיל, ההצלחה היא דבר יחסי מאוד. אפילו מקום עשירי במצעד הוא הישג גדול. במקרה של צביה נועד להצלחה תפקיד אחר — לשנות את התדמית שלה. צביה עזבה את הארץ לפני שבע שנים. כסולנית בלהקת עינבל, לאחר שהלהקה סיימה את תפקידה בהסרטה סרט על חיי ישו: בהוליווד, החליטה צביה להישאר בארצות הברית, למדה באוניברסיטה היסטוריה של המוסיקה היהודית, והופיעה בהצלחה רבה בכל רחבי היבשת.

ההגינות הציבורית

דעה דומה היתה למנהל חברת התקליטים הד ארצי, זאב לוי, אשר בשלב מסוים קיבל ייפוי-כוח לנהל את המשאומתן גם בשם חברת אי.אס.איי. וגם בשם ההוצאה-לאור אסנת, ששני פיזיומורגים הפסטיבל השניים לה — מכתבי אהבה ופרגא — לא נכללו בתקליט בכלל. „ההגינות הציבורית של מוסד כמו רשות השידור מחייבת אותם לארגון שהקליט — נושא שם פסטיבל המאורגן על ידם — לכלול את כל השירים המקוריים שהוש“

בית-הכנסת. אבל מכיוון שאסתר היה לנשים להיכנס לבית-הכנסת, הוא היה לוקח אותי רק בשמחת תורה... בארצות-הברית עסקה צביה, פרט להופעות באוניברסיטאות ובאולמות ציבוריים, גם בפיתוח כלי נגינה מקוריים. בעיקר כלי הקשה. לפעמים הייתי נתקלת בחסר רבעי-טונים, כדי להביע ניואנסים דקים במנגינה. לכן פיתחתי לעצמי כלי הקשה מקוריים.

היא חזרה ארצה לפני שמונה חודשים, יחד עם בעלה, על מנת ללדת כאן את בתה ולנסות להחזיר לעצמה את מה שהפסידה בתקופת העדרה. בארצות-הברית היא שרה בעיקר שירי עמים, החל מתימנית וכלה באידיש, אבל החליטה שמה שחסר לקהל בישראל, הם שירי נשמה ישראלים אמיתיים. לכן הקליטה חמישה כאלה. אצלי לתמיד, אתמול (אין שום קשר בין הפיזיומורג הזה לפיזיומורג הידוע של לונדון ומקרטני), דומם ובלאדה ללוחם הם פיזיומורגים עבריים שהיו רים. כלומר: גם המילים וגם המנגינה מקוריים. את מילות השיר בלאדה ללוחם כתב, אומנם, דן זלמנגור, אך אין קשר בינו לבין בלאדה לחובש. שיר נוסף שהקליטה הוא קורטוב אהבתך, המבוסס על נעימה זרה. באיזה מכלל החמישה היא תולה את התקוות רבות ביותר? „בפיזיומורג אצלי לתמיד“, היא אומרת בביטחון. אז שימו לב — זהו

דוין

מעו בו“, אמר לוי. „אבל אף אחד לא גילה נכונות לבוא איתנו בדברים. אני יודע שבעלי הוצאת אסנת היו מוכנים לבוא להסכם בדבר השימוש בשני השירים שלהם — אבל איש לא פנה אליהם...“ „אינני יכול להוסיף על הדברים האלה, משום שהדבר נתון עתה בידי היועץ המשפטי שלנו ובקרב נחליט בדיוק מה לעשות...“ ומה יש בפי הגברת שרלי שמירם, מנהלת הפרטוראר ויחסי הציבור של חברת סי.בי.אס. „השיקת לבעלה? „כל החברות עשו כנופיה אחת נגדנו“, טענה. „מובן שאנחנו גו היינו מעוניינים להפיק תקליט מושלם, עם כל הביצור“ עים המקוריים — אבל הם התנגדו. „היחידים שיצאו מופסדים מכל העסק, הם האמנים. כי בכך גרמו להם חבירות התקליטים של הפסטיבל כספי, פירסומי ואמנותי. אנחנו היינו ברצון רב מכניסים אותם לתקליט, כפי שהכנסנו את אלכסנדרה, הי קשורה, בדרך כלל, בחוזה עם חברת רסי.איי...“ אין ספק ששם קצת רצון טוב מצד הנהגים עים בדבר, אפשר היה להגיע לפיתרון שבו גם חברות התקליטים, גם האמנים וגם ציבור שוחרי הזמר הישראלי — היו יוצאים נשכרים.

ג'וני קדלה

...התקליט והאופנה

סרט הקלטה, לאחר שגיוני הביע רצונו ל-
הקליט בעברית שני פיומונים המופיעים
על תקליטו מאריך הנגן החדש, ארץ ה-
קודש. שני הפיומונים הם בוא לכותל ו-
מדינת ישראל. כמה מכס חושבים שיש
מקום למיצעד הפיומונים השלישי מיצעד
המרגנית — בגלי צה"ל. קרייני
תחנות השידור שלנו חייבים להיוהר יותר
בהיגוי שמות זמרים. בתוכנית לעקרה
הבית ביטאה זוהר אוריין את שמו של
מבצע הפיומון גנוסטון כג'ון קמפא-
באל, בעוד שלמשה יש לבטאו: קמבל.
היא תיקנה את שגיאת הביטוי רק בעיקר
בות הערה טלפונית של מאוין, שצילצל
אליה לאלסן. סטיבי מאריוט, ש-
פרש מלהקת הפנים הקטנות ופיטר
פרמפסון מלהקת העדר, הקימו יחד לה-
קה הנקראת בשם שקשה לתרגמו לעברית
— האמבל פאי. בעקבות הסיכסוך בין
חברת סי.בי.אס. לבין חברת המו"לות אסנת,
מתעכבת הוצאת תקליטה של שולח חן.
מה שמדאיג את שולה היא העובדה שעד
שהתקליט ייצא לאור, עשויה השמלה, בה
היא מצולמת על העטיפה — לצאת מן ה-
אופנה. אריקה רפאל הוא שם שכדאי
לזכור אותו. היא הגיעה בימים אלה מגר-
מניה לאנגליה, כדי לכבוש את עולם הפיו-
מונים. קליף ריצ'ארד יגיע בקרוב
לישראל, כדי להסריט כאן סרט בעל תוכן
מיסיונרי.

לשורת המיבצעים העבריים של שירים
מתוך פסטיבל סאן-רמו, יצטרף בקרוב
גם אבי טוליראנו, המקריט את גיר-
סתו למה שמת לי בקפה הראשון ש-
הקליט אחד מפיומוני סאן-רמי בעברית,
היה דני בן ישראל, ששר את צועניה.
פורצים אלמוניים חדרו בשביע שעבר
לדירתם של הבלו ג'ינס, ברחוב בן-יהודה
בתל-אביב, אולם יצאו בדיים ריקות. הם
אפילו לא לקחו כמה מצלמות וכסף קמץ
שהיה מונח בדירה. כנראה שהם חיפשו
חשיש, אמר מנהיג הלהקה, ריי אנים.
אבל אם היו שואלים אותנו קודם —
היינו אומרים להם שאנחנו לא מעשים
בכלל... מוטב היה לו המבקרתי ה-
אמנותית של הארץ, הורה בושם, לא
היתה שולחת, כאחת מרשימותיה, את
אהוד מנור, ללמוד מג'ינעד בן ש"ך
כיצד להגיש פיומונים. ההקדמות שמצרף
בן ש"ך לפיומונים שהוא מכין לתוכנית
בוצי היום של שידורי ישראל, מעידות
על חוסר ידיעה מוחלט בנעשה בעולם ה-
פיומונים. ברשימה שהופיעה בגליון
העונם הזה הקודם (לא במדור לוהט ול-
הט), נאמר כאלו משה ווילנסקי
חיבר את המנגינה לביקשתי אש של
איננה רובינא. זוהי טעות מצערת
המקפחת את המלחין האמיתי — נתן
שחר. חברת סי.בי.אס. שלחה לומר
ג'וני נאש תמליל עברי בכתב ועל-גבי

ג'וני לי

מאז ומתמיד חלם הרצל קינו (44)
להכיר משוררת מיקצועית. אצלו היתה
כתיבת פיומונים ומנגינות עניין של
תחביב בלבד. אולם למרות זאת זכה
לפרסם רבות מיצירותיו. שטחי כתיב-
תו הם רבים ומגוונים; החל בשירים
רציניים, המתפרסמים בעמודים הספ-
רותיים של העיתונים, ועד לתרגום פיו-
מונים כמו "אובלאדי אובלאדה".

כאשר עסק בתרגום הפיומון "כאלה
היו הימים", נאמר לו כי הזכויות ל-
פיומון זה שמורות בידי הפיומונאית
רימונה דינור. הוא התקשר עימה על-
מנת לברר את הדבר, אך היא השיבה
לו כי כנראה חלה טעות מצערת, משום
שהיא איננה בעלת הזכויות.

אולם מכיוון שכבר פתחו בשיחה,
חבל היה לקינו לוותר. הוא ביקש מ-
רימונה להיפגש עימה, כדי להראות לה
אחדים משיריו. "ניפגשתי איתה בביתה,
בתחילת ינואר השנה, והראיתי לה,

הרצל קינו

את השיר!

בין השאר, פיומון שכתבתי, ושמו
את לי לתמיד, סיפר קינו השבוע.
"אולם מה נדחמתי כאשר גיליתי ש-
בין שירי פסטיבל הזמר נמצא פיומון
של רימונה, ששמו, את הרוח! ושהוא,
לדעתי, חיקוי גס של השיר שלי!"

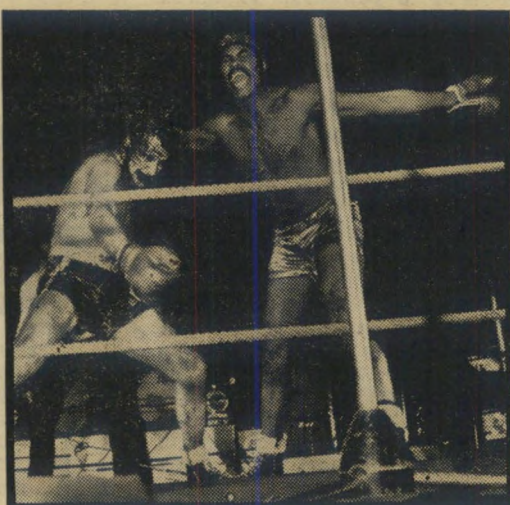
לדעתו של קינו מתבטא החיקוי ב-
כך שבשירה של דינור, כמו בשיר שלו,
מתחיל כל משפט במילה "את". הגיבה
על כך רימונה (26): "לא היו דברים
מעולם. נכון שנפגשתי איתו לשיחה קצ-
רה, והוא הראה לי כמה סאטירות
פוליטיות שכתב אבל אינני זוכרת אותן
אפילו."

"תמלחין רפי בן משה הזמין אצלי
את השיר לפסטיבל, כדי שאכתוב
אותו לפי מנגינה מוכנה. המנגינה דר-
שה מילה בת הברה אחת בתחילת כל
שורה, לכן השתמשתי במילה, את".
בכלל, נכתבו כל-כך הרבה שירי אחבה,
עד שאין פלא שאחד דומה לשני..."

שנתיים תמימות עברו מאז ש-
ג'וני האלידיי הגדול הופיע
על במה גדולה. חשבתם שמת?
אתם אולי לא — אבל המת-
חרים קינו שכן. הוא שתק —
והכין את הפצצה הגדולה.
בשבוע שעבר זה התפוצץ.
ואיזו הצלחה! הוא לא הופיע
כזמר סתם, אלא כאמרגן שה-
ציג תוכנית מפוארת, נוסח אמ-
ריקה, שפאריס לא ידעה דוג-
מתה מקודם.

ריקודים? 30 נערות גגולו
רעשו עשר תזמורות אלימות?
תחרות איגרוף המתחרים: ג'ו-
ני האלידיי, 73 ק"ג, נגד זמר
כושי של הלהקה — לצלילי מו-
סיקה מסורפת.

כמובן, ג'וני ניצח בשני סי-
בובים. אחרי כך, עייף, מיוזע
עם קצת דם — שר את שירי-
הנצחון. ובמקום שבועיים —
היו מוכרחים לשכור את אולם-
הנעק לשלושה שבועות.

ג'וני האלידיי מתאגרף — ומזמר

רחל מרחלת על כל העולם

המאהב החדש

17 שנים משחק ראובן ברייתם ב-תיאטרון ובקולנוע בארץ ולא יצא לו לע"שות אפילו סצינת אהבה אחת. פשוט, הוא לא נראה הטיפוס בעיני הבמאים המקומיים. אלה חושבים אולי, שרק גברים נשיים כאלה, טובים בשביל נשיקות וכל השאר על הבמה ועל הבד. ברייתם, המוצק ובעל החזות האלימה, נראה גברי מדי לכך.

עד שבאו האנגלים וגילו את ברייתם. הם לקחו אותו לתפקיד ראשי בסרט המלחמה

ברייתם וקנופקה

פרצוף שכמוך

את יגאל לב פנים אל פנים. הכתב לא התעצל ויצא לפגישה. הוא פגש בצעירה נרגשת ששפכה את ליבה בפניו: "בגלל אבדתי את החבר שלי" "מה פת" אום בגללי?" תמה לב. "זה בגלל זה שהופעת אתמול בסלווייה" הסבירה הצעירה.

יגאל היה משוכנע שנהיה עוד אחת הולכת להתוודות בפניו שאחרי שראתה אותו בטל" ויזה לא יכלה עוד להתאפק, גמרה עם ה" חדר שלה ובאה לנרד ברך לפניו. אבל ה" סיפור בפי הנערה היה אחר.

"אני בעצם לא ראיתי את התוכנית" סיפ" רה, "אבל התברר שלי ראו אותך בטל" ויזה. הן אמרו שאתה לא דומה לחבר שלי". "אז זאת סיבה לגמור עם החבר?" שאל. "לא", רגזה עליו הצעירה. "אתה לא מבין, חשבתני כל הזמן שהחבר שלי זה יגאל לב ממעריבי. עכשיו הסתבר לי שהוא רימה אותי. הוא בכלל לא אתה".

"יתכן ויגאל היה מציע לנערה להשתמש במקור במקום בחחליף, שנעלם לפתע אחר" רי אותה תוכנית סלווייה. אבל הוא נשוי. יש אנשים שזה מהווה מעצור לגביהם.

יום אחד בלבד אחרי שכתב בתייהמשפט של מעריב, יגאל לב, הופיע בחוכנית ה" סלווייה של נעמי קפלינסקי פרצוף שכמוך. צילצל הטלפון במערכת, ועל הקו נשמע קול צעיר ורענן שביקש את יגאל. היה זה קולה של צעירה שביקשה לראות

של חברת מיריש, ספינות הגיהנום, ש" צולם החורף במלטה.

בריותי משחק בסרט תפקיד של איש קר מגדו ארצישראלי, נועז וקשוח, המוכיח כל הזמן למפקדיו האנגליים שאחרי המלחמה הגדולה, מלחמת העולם השנייה, יהיו לו עוד חשבונות איתם בקשר לפלשתינה (א"י). אבל אפילו הוא הופתע כשהטילו עליו לשחק בסרט סצינת אהבה. "אבל אני אף פעם לא עשיתי את זה?" ניסה להתחמק. שום דבר לא עזר. הוא היה צריך לנשק ולחבק את מוגדה קנופקה, שחקנית מ" מוצא פולני, שהופיעה גם בסרט מרוסיה באהבה. נוסף לעצם המעמד המביך, היא עוד היתה גבוהה ממנו.

זה קרה בקטע בו חודר ברייתם, מחור פש כדייג איטלקי, לסיציליה, כדי להכין שם ותקפה על בסיס טילים גרמני. מגדה, ה" מציגה את עצמה כאשתו, מתנפלת עליו ב" נישוקים לוהטים. בריותי החליט "על ה" חיים ועל המוות" והתמסר לה. זה היה כל כך משכנע, שלא היה צריך לצלם זאת שוב. עכשיו, לרגל הצגות הבכורה העולמיות של הסרט, הזמינו המפיקים את ברייתם ל" מסע-פירסום באירופה ובארצות-הברית. ו" אתם תראו שעוד יציגו אותו בעולם כ" "טיפוס של המאהב הישראלי החדש".

אצל דובר צה"ל

לפני שלוש שנים נבחרה גילה נול מבין 25 מועמדות לייצג את ישראל ב" פורום הבינלאומי של "הראלד טרייב" ויו". השבוע היא נבחרה מבין הרבה מאוד נשים לייצג את עצמה בחתונה של איתן הבר, בתור בחירת ליבו.

ובחתונה שלה ייצג את הדת הרב של- מר גורן, שבאותו יום גם ימונה לרבה הראשי של תל-אביב.

ואיפה אתם חושבים הכיר אותה ה" כתב הצבאי של "ידיעות אחרונות", איתן הבר? כמובן, אצל דובר צה"ל, שם היא עבדה. ומי יהיה בחתונה של- חס, אתם חושבים? יהיו כמובן אלו- פים, נציגי כל החילות, והרמטכ"ל.

לא לדאוג!

החתונה או לא התחתנה? תחזור ארצה או לא תחזור ארצה? רבה איתו או לא? נא להפסיק את כל השאלות הללו. נח" מה הנדל, המכונה הלנה הנדל, התחתנה השבוע בחול-טוב עם בח"לה אנטול רבייה. החתונה נערכה בטכס צנוע, בלי שום הורים ובלי קרובים. לבני הזוג שלום.

שובר הלבבות

דני

החוכמה, והוא עוד לא יודע כל כך טוב איך להשתמש בה.

אבל אם הוא מוסיף לזה: "אני כבר בן רבע מאה, ועדיין לא עשיתי שום דבר ב" חיים", תבינו שהוא גילה אותה מזמן, וש" הוא לא ידע אף פעם איך להשתמש בה.

העניין הוא שדני בן ישראל הוא זמר, לכן הוא לא צריך שכל, הוא צריך רק קול. וזה דווקא יש לו, אבל הוא מתעקש להפעיל את הקול היפה שלו כדי להוסיף ולהגיד: "אני לא מחפש בחיים את הטיפוס האמנה. אני מחפש אשה רעה, כי הנשים הרעות הן תמיד המעניינות".

במשך שנתיים הוא היה גשוי לחנה שור. לפני שלוש שנים התגרש ממנה. "היא הלכה לפסיכולוג ומצאה שאני לא טוב בשבילה, אז הייתי צריך לעזוב את הבית", הוא אומר.

מאז היא החלה ללמוד באוניברסיטה, ו" גמרה כבר תואר ראשון בפסיכולוגיה, והוא החל לתעות בדרכי החיים. הוא הסתובב ב" וינה, בגרמניה ובהולנד; הוא גידל שיער וחולצות מלאות סרטים, ולפני ארבעה חוד" שים הוא החליט שהפסיכולוג של אשתו יגיד מה שיגיד — הוא חוזר אליה, והוא חזר.

עכשיו הוא גר בבית ערבי מלא שטיחים וכריות על הרצפה. הוא לומד לנגן על עוה, ועומד על הראש בשעות הפנאי שלו, ועושה כל ערב חצי שעה תרגילי יוגה.

אלא שזה כמובן לא כל כך מעניין. מענ" ין לשמוע מה יש לו עוד להצהיר על ה" חיים. ובכן, מה שהוא יכול להוסיף על מה שאמר כבר, זה: "אני רוצה ילד מאשה בלי נשואין, כדי שלא אצטרך להיות עבד ל" חיים. אבל אני מתחייב לדאוג לילד. מי שרוצה, שתפנה אלי לתיבת-דואר 257. שר" בר לבבות, לאימתי זה שובר? שובר עם פטישים.

כשאדם אומר לכם משפט כזה: "נשים טובות לא מעניינות אותי, מה שאני אוהב זה דווקא נשים רעות", מה תחשבו עליו? תחשבו עליו כוודאי שהוא עוד לא עבר את גיל ההתבגרות, ושזה עתה הוא גילה את

חתונה בצמרת

כל דוגמניות הצמרת *

מסעירה, פרי יצירתו של מתכנן האופ-נה פרדי טוריצקי. וכל נערי ונערות הזוהר של תל-אביב מחאו לה כפיים. אבל אפילו אלה שהוזמנו בשעתו לחתונות האקסקלוסיביות של גורן-דצקי או נחום קפלן, טוענים ש" חתונה כזאת עוד לא הייתה. מה שהו" גש שם לאורחים במקום ה"גפילטע פיש" המסורתיים, יכול היה להיכלל בשקט בתפריט של כל מיסעדה פארי" סאית המכבדת את עצמה.

מה שמעניין הוא שבתום הטכס וה" ארוחה, לא מיהרו החתן והכלה להתי" חיל בירח הדבש שלהם. יחד עם כל האורחים הם הלכו להמשיך לחגוג עד אור הבוקר ב"מאנדיס". סוף-סוף, אי אפשר להדגים שימלת-חופה אופנתית יותר מאשר פעם אחת בחיים.

* נראים מימין לשמאל: נעמי אלי, שרה אלי, מימי מרגוליס, יצחק ברבי, רחל גיי" גר, מאנדי שאולי, ליאורה לפידות וברי קייסן. דוגמנית אמריקאית שהחלה לעבוד בישראל.

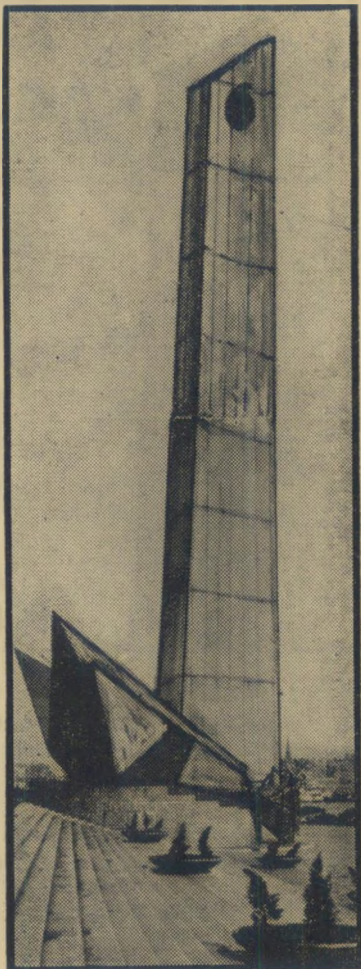
רחל ויצחק ועונת החתונה

במדינה

רעיונות משלי ואינני טיפש להעתיק פרוי ייקט מפורסם ולחתום עליו את שמי על מנת לזכות בתחרות. את המסע נגדו הגדיר תר מרקין כ"ציד מכשפות".

גם פיקאסו חיקה. הוויכוח האמנותי הגיע עד להולנד, משם הגיעה השבוע חוות דעתו של ויליאם סנדרברג, מי שהיה היועץ האמנותי של מוזיאון ישראל, ואחד ממומחי האמנות המפורסמים בעולם.

טען סנדרברג, שהיה בזמנו אחד השופטים בתחרות בה נבחרה אנדרטת רוטרדם של

"החרטום" של רוטרדם
מיגדל מים

הפסל קראסו: "זה נראה מובן שמישהו ש" צריך להקים אנדרטה ימית, יחשוב על חר- סום של ספינה או עוגן. האנדרטה של רוטרדם מזכירה לי חרטום. אף פעם לא חשבתי עליה בתור עוגן. הפרוייקט של חיפה מזכיר לי עוגן... אני סבור שתומרי קין הוא פסל יוצא דופן ברמה בינלאומית, וקראסו אינו כזה.

"פיקאסו" הוסיף סנדרברג, "צייר את תמונתו הידועה שלושה מוסיקאים בשנת 1921. אבל צייר אחר, היידן, צייר את אותו נושא בשנת 1920, גם כן בסיגנון קוביסטי, אם כי חלש מאוד. אינני יודע אם מיהוה ה" חמש כאן במושג פלאגיאט ואני דוחה מיד את הרעיון במיקרה של תומרקין-קראסו."

מי לא אובייקטיבי? חתיד דעתו של סנדרברג לא הרשימה את מתקיפי תומרקין. הוא לא אובייקטיבי, אמר גרשון קניספל, "לפני חצי שנה הוא הכתיר את תומרקין בפרס על שמו. חוץ מזה, מה הוא אמר? שלא חשוב שהאנדרטת דומות, אלא שזו של רוטרדם גרועה וזו של תומרקין טובה." תומרקין עצמו, במסיבת עיתונאים שנערכה השבוע בחיפה, פסל את קניספל מלהתערב בעניין האנדרטה, למרות היותו היועץ האמנותי של עיריית חיפה: "לפני שנערכה ימי" רז בעניין האנדרטה, הגיש קניספל הצעה משלו לאבא חושי, שפסל אותה בהתייעצות עם מהנדסי העיר."

בפתיחת תערוכתו של תומרקין בחיפה השבוע, התבקשו המבקרים להזות את דעתם אם יש דמיון בין פסל העוגן המיועץ בחיפה לבין פסל החרטום של רוטרדם. 65 א"ש חיז את דעתו. 61 מהם טענו כי אין כל דמיון בין שתי האנדרטאות ורק 4 מצאו דמיון ביניהן.

"זהו מה שאמרתי, צהל תומרקין, אם לדבר על דמיון, גם הארובה בעשית דומה לאנדרטה של רוטרדם."

אמנות

האם

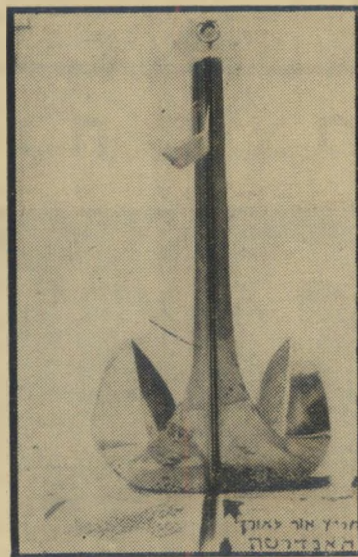
נגנב

העוגן?

ביקורת מסוגים שונים הוטחה לא אחת כנגד יצירותיו של הפסל הישראלי יגאל תומרקין, מהנועזים והחדשנים שבאמני ישראל. טענו נגדו שהוא מאחז עניינים, שאמנות אינה אלא מלאכת מסגרות, שדמויותיו והמרוטשות נאות לאיטליו מאשר למוזיאון, ועוד כיוצא באלה. בדבר אחד לא העז איש להאשימו: בחיקוי.

אולם מזה חודש נאלץ דווקא תומרקין, שמלבד יצירותיו האמנותיות נודע גם בביקורתו התוקפנית נגד יצירותיהם של אמנים ישראליים אחרים, להתגונן נגד מסע ההאשמות מקיף שנועד להדביק לו תואר חקין. היה זה אחרי שתומרקין, יחד עם אורי כלי הנוף צבי מילר ומשה בלום, זכה במיכ"ר של עיריית חיפה להקמת אנדרטה לזכר יורדיהים, בתל-שיקמונה, במבואות הדרום-מזרחיים של חיפה. אנדרטה זו, המתנשאת לגובה של 28.5 מטר, נועדה להיות פרוייקט ענק. הקמתה תעלה כמיליון וחצי ל"י. כא- שר פורסם תצלום הדגם שזכה במיכ"ר בי עיתונות, התעוררה סערה. חיפאי בשם יורם ליאור שלח לעיריית חיפה שקופית של ה- אנדרטה לזכר יורדיהים שבנמל רוטרדם ש- בהולנד, לפיה נראה היה שהאנדרטה דמוית העוגן של תומרקין אינה אלא פלאגיאט של האנדרטה ההולנדית.

אבא חושי, ראש-העירייה המנוח של חיפה, לא הושפע מן הרמיון, הורה להמשיך ב- הקמת האנדרטה. אולם לאחר מותו דאגה יד מיסתרית להפיץ את תמונות שתי האנדר- טות בעיתונות. כמה סערה ציבורית, שבי-

"העוגן" של חיפה
קתדרלה גותית

עקבותיה החליטה עיריית חיפה לשקול מ- חדש את הקמת האנדרטה של תומרקין.

מגדלימים וקתדרלה. תומרקין לא נשאר חייב למשמיעיו. במכתב ששלח לגור- מים ציבוריים בחיפה טען כי המלחמה ה- מתנהלת נגדו אינה מלחמה אמנותית אלא מערכה של קינאה אישית. המנהלת נגדו בידי הצייר גרשון קניספל, היועץ-האמנותי של עיריית חיפה ובידי הצייר התל-אביבי דני קרוואן. תומרקין האשים את שניהם כי פלאגיאטורים, והם איימו לתבעו לדיון.

לגבי עצם ההאשמה טען תומרקין: "הפרוי- ייקטים של רוטרדם ושל חיפה הינן אנדר- טות ליורדיהים, המבוססים על סמלים ימיים: עוגן, חרטום, תורן ואביזריים ואוניות. אבל הרמיון שבין שני פרוייקטים אלה הינו כי בין מיגדלימים (רוטרדם) וקתדרלה גותית (חיפה), הגישה שונה לחלוטין. פרוייקט רוטרדם הוא אובליסק אטום, ללא פנים, ללא ערכי-פסול, עשוי גירוסטה דמוית-חרטום. "האנדרטה בחיפה קשורה לגן ולאמפי- תיאטרון ולכוכב אשר תסמן עליה טושנת הרוחות. היא יצוקה בטון ומצופה קרמיקה מצבע זהב, ויש לה פנים וחורן — מעין מיקדש לאור — סמל לגבורת יורדיהים."

"דודן וטימטום הוא להאשמיני בעשית פלאגיאט", טען תומרקין, "יש לי מספיק

השבוע שלמניך מורכב משתי יחידות. האחת — בת שלושה ימים — בה מו- טב שלא תצא מפתח-ביתך, והשנייה —

אף היא בת שלושה ימים — בה תנהל אורח חיים רגיל, וב- סופה צפויה לך נסי- עה ארוכה למקום רחוק, או לחו"ל. את היחידה הראשונה של השבוע, כדאי יהיה ש- תנצל ללימוד ולקרי- אה, מה שלא היית עושה עד כה. את היחידה השנייה נצל בצורה בה לא תזניח מאחוריך את מה שהתחלת.

הידיעה שהביא לך ידיך הצעיר מחברך הטוב הנימצא עתה בחוצלארץ — תעורר

בך השתאות מרובה. אך שיחת-טלפון שתנהל ימים אחדים לאחר-מכן, תפתור את התעלומה. בת עקרב: אל תושפעי משפט "העצות הטובות" שמרעפות עליך ידיו- תיך "האזהבות", וסימ- כי על כושרי-שיפוטך — ועליו בלבד. אל תתייע- צי אף בבן-זוגך, על-אף

העובדה שהדבר עלול לגרום לו עוגמת-נפש. בעניין החשוב — רק את מסוגלת להחליט.

בעיות כספיות הן שיעמדו השבוע ל- מיכשול בדרךך, ויקשו עליך להוציא אל הפועל כמה מרע- יונותיך המבטיחים. חלואות, משכנתאות, ותשלומי-ריבית אלה יגרמו לך גם טירדה מרובה, וכאבי-ראש.

בת קשת: אל תתווכ- חי! אם את מתנגדת, אל תניחי לו להבחין בכך, וחיתרי מתחתיו בחשאיות, כדי להני- חית את המהלומה המוחצת דווקא כשלא יהיה מוכן ובזמן שיראה לך.

רצונך לשפר את רמת-חיך הוא לגיטימי- בהחלט, אך לשם-כך עליך להצטייד במידה גדושה של סבלנות. אם תנסה לדחוק את הקץ, אתה עלול למצוא את עצמך בנקודת ההתחלה, ללא כל סיכוי של ממש להשיג את קו-המטרה. חיך הרומאנטיים רצו- פים משברים ומשברי- זוסא. נראה שעדיין לא מצאת את האחת-היחיד- דה, ועליך, אם כן, ל- המשיך ולחפש. אם תמצא אותה, היא עשויה לסייע בידך לפתור בעיות רבות.

התקדמות בקריירה שלך תפתח ב- ניך שיעים חדשים, ואיתם אפשרויות טובות לקשרי-קש- רים חברתיים עם בני החוגים שאינך בא איתם בדרך-כלל במ- גע יומיומי. השיפור שיבוא בחיך הציבורי יינים ישפיע על תוכ- יותיך לעתיד. זהו ה- זמן לפתוח בתיכנון יסודי — בתחילה ל- טווח קצר ובניווני, ואחר-כך לטווח ארוך.

בת-דיליים: השבוע צפויים לך מיבחינים, או — אם הינך תלמידה — בחינות.

אתה לא-מעט אומלל, דווקא לא באשמתך. אור- לי היה טוב יותר אילו היית שומע בעצת ידיך הקשיש, שרצה-באמת ב- טובתך, אך להכות על חסא אין עתה כל ערך. היחור והיחמר מעשיית מעשה נחפז בהשראת מצב-רוח עגום, שהוא

בן-חלוף. הרבה להאזין למוסיקה טובה — בהתרגנות מעין זו תיחלץ מן המשבר. אל תעשה ימים עד שבועיים. בת-דיליים: תל תדחי את עצותיהם של הורייך. הם רוצים בטובתך ומבינים יותר משאת סבורה.

מריבה קלה עם אדם קרוב תפתח לסיכסוך- ללא-מוצא, לא-מעט ב- אשמתך. כדי לפתור את הבעיה יהיה עליך ל- התייעץ עם ידיד משר- תף לך ולבן-זוגך לסיכ- טון. אין ספק שבכו- ידכם, בסופו של דבר, לצאת מן הסבך. ידיעה משמחת שהגיעה לך בשבוע שעבר, תתברר כבדוה.

שתי המטרות שהצבת לך — הושגו, אך לא במעט עמל. את חשה עתה ריקנות, לאחר תקופת המתח הממור- שכת בה היית שרו- ייה. כדי לצאת מה- מרה-השחורה התוק- פת אותך לעיתים, וה- מחשבות אודות חיך כחסי-יתכלית, טוב תעשי אם תעמידי לעצמך מטרות נוספות, שיגוונו חיך.

בן תאומים, שים-לב: מים שקטים — חודרים עמוק! אין ספק ששי- מעת כבר את הפיתגס הזה, אך כניראה מעולם לא חשבת עד כמה הוא נכון לגביך. היזרה, אם כן, מיידיך הנוסף נר- פת-צופים, ואשר מפרז ארס לכל כיוון ברגע ש- אתה מפנה לו את גבך. אל תיתפתה להא- מין כי חיי העסקים הינם מים שקטים.

השבוע יהיה רצוף תהפוכות, ועל אף זאת, עשי כל שבי- יכולתך להימנע ממי- ריבות, ומליצור לך אויבים או אויבות. רק כך תוכלי ליהנות מן הבשורה שתגיע אליך לקראת סוף- השבוע במיברק מפת- יע, או במיכתב-אקספרס. סרטן: לא היופי — כי אם האופי הוא העיקר.

יום המיפנה הוא יום רביעי השבועי זהו סר- פה של תקופה, ותחיל- פה של אחרת. אשר, כך לפחות אתה רוצה, תה- יה טובה מקדומתה. ל- שסיכך יהיה עליך לע- דוך כמה שינויים יסר- ריים: ראשית, בגישתך לעבודה — הצריכה לה- יות עירנית יותר, רצינית יותר ויסודית יותר. שנית — בחיטך עם הסובבים אותך.

שבוע לא-נורמלי! כי- אילו במיוחד, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

שבוע בטיחות, כל מה שציפית לו, מגיע דווי- קא השבוע! ברור ש- זהו שבוע-ההצלחה שלך, ומותר לך ליה- נות ממנו, אך כמו כל אי-ש-צא טוב, דע ל- נעלי-הצלחה, והמשך במסע-ניצחון פרטי מ- ילך. עם הכישרונות שלך, וללא המיג- יעות, אין ספק שהדבר יעלה בידך.

● לא כדאי לראות
* לא חשוב לראות
** אפשר לראות
*** רצוי לראות
**** חובה לראות

הולנע

סרטים חדשים

רומיאו ויוליה (אלגבי, תל-אביב)
מחזהו המפורסם של שקספיר על שני הילדים אוהבים משתי המשפחות היריבות בוינסטר לטרס על-ידי האיש (פרנקו זפירלי), שהצליח להפוך מחזה אחר של שקספיר (אילוף הסוררת) לטרס עליו ומלא אוויר. על סרטו השקספירי השני, רומיאו ויוליה הושמעו כבר על-ידי מבקרי העולם כל הדיעות שבעולם, כבר נאמר עליו ש הוא כישלון מוחלט, מכל הבחינות, וכבר נאמר עליו שהוא יצירת מופת, מכל הבחינות. ואין בריחה אלא ללכת, לראות, ולשפוט לבד.

סרטים אחרים

* **התשוקה ליד** (ארמון דוד, תל-אביב)
בחורה החולה במחלה ממארת מתאהבת בגבר, נישאת לו ומנסה לנצח את המוות בעזרת האהבה והחיים. תצוגה לא תצליח? זה מתברר, כמובן, רק בסוף.

* **הכותל בירושלים** (נת תל-אביב)
מלחמת היהודים במאה העשרים על-ידי הרבה יומנים דוקומנטריים, וכישרון של במאי דוקומנטרי גדול. פרדריק רוסקי.

*** **יומנה של הדרנית** (ארמון דוד, תל-אביב)
לואי בונואל לוקח חלק חברתי ועורך בו ביקורת גאנית, מלאת כוח והומור. עם ז'אן מורו.

*** **תינוקה של רוזמרי** (תל-אביב)
אחיות בלהות בלב נירירק ב ביתן של זוג צעיר העומד להביא ילד לעולם. רומן פרוזאי ממשק מישחק נועז מאוד עם המציאות והעל-מציאות בעזרתה של מיה פארו וג'ון קאכבן.

*** **השבויה** (פאר תל-אביב)
תיאור של מישחק אהבה פרברטי, הגובל בשנינות ובמחשבה המתנהל בין שלושה אנשים. מישחק מצויין. (לורן טרציה, ארזובט ווינר). צילומי צבע עשירים להפליא.

טלוויזיה

ביום חמישי 15.5.69, בשעה 18.30 נהל ויכוח על: ערבית ספרותית או מדוי? ישתתפו מיספר סופרים ערבים. ב-19.30 יחזור תיאודור ביקל ויומר בקולו חסר הרגש, שירי-עם שהוקלטו ב עת ביקורו האחרון בארץ. ב-20.15, שוב מסע אל העבר. הפעם על הנערות שהא שמו בני עירה שלומים כמכשפים שקש-רו קשר עם השטן. ציד המכשפות בטאס של שנת 1962, היויה כזכור גרעין למח זהו של ארתור מייזר שלחם במכר תיום, במסחה של עלילה מימים עברו. ב-20.40 חידון בידעת הארץ, בעריכת אורי דביר המוקדש הפעם לירושלים. ב-21.30 גביט לחדשות.

תיאטרון

* **זולפונה** (הבימה)
של סטפן צווייג, ליצירתו של בן ג'ונסון, אינו מחזה רב-ערכים (אמנותיים, רעיוניים ו/או אחרים) המצדיקים ומסכי-רים העלאתו, במיוחד כפי שהוא מועלה בשנת 69 על-ידי תיאטרון בעל תואר "לאומי" (ובקרוב "ממלכתי"). זוהי סא-טירה קהה על רודפי-בצע ומעחתי משפט, שלא עמדה במבחן הזמן. הבימוי של דיווילי לא גמל את מישא אשורוב (כוולפונה) מן המונטוניות ה-קולניות הסרת הניואנסים, המציגת את דרך מישחקו, לא הפריע לנשים עזיקרי (כמוסקה). למשור בתושים כנבל אמיתי, ולרפאל קלצ'קין ליצור דמות מעוצבת היטב (בטיסטיקה של התרזה) של מלחה רבינית, נוסל וערומ. התרגום העברי אבי ריק, התפאורה חדשה ומכוערת. הקטעים

בהם היא מוחלפת, ברעש בלתי-מוצדק, באור מהבהב, (כקרן-אור ראינועית, מה חים בדיחה השייכת למחזה אחר), והפ-ניות אל הקהל, אינן מוצדקות ומעידות על חוסר עקביות בבימוי. (התיאטרון הקאמרי) מיצירתו של אריסטופאנס

מים הרגיל לתיאטרון הישראלי הממוסד.

בידור

* **שא, שא, שא** — דער שדום גייט... (התיאטרון הסאטירי ביידיש)

לוי וגוריון ב"סולומון גריפ"

לוי וגוריון ב"סולומון גריפ"
"פרצי" היא היחידה שהצליחה לא להזדהות עם תפקידה ולבצע אותו ב-מיה רבה של חיצוניות מחוייכת, מ-לוטשת ומשכנעת, ממש כפי שיש ל-שחק ביצירה כמו שכתב לוי שדמיו-תיה עלובות ומאיוונטיות. לפנינו שח-קנית צעירה ובשלה שתוף פניה מזכ-רים לעיתים את ז'אן מורו, כוכבת הקולנוע הצרפתי. ישראל גוריון הפריז פה ושם, אך גם הוא תפס ב-יוק כיצד יש לבצע דמות סמרטוטית כד"ר כרמלי, עורה לו לא במעט הת-בושת המסוגגת של מתי גרינברג. נחום שליט כיהושע, אחיו האיד-יוט של סלומון גריפ, ממש מאמצים כנים להיראות אידיוט, אך מאמציו היו קטנים מדי. רמזי קול כומר גלכטה, ש-חק ווימר בצורה מופרזת, רצינית מדי.

הדל נאמן עצמו בתפקיד הראשי, התייחס אל הדמות בשיא הרצינות, ש-חרנה מן המיסגרת הכללית של ההצ-גה, לעומת זאת דווקא בביצוע הפיד-מונים הפנין נאמן ביטחון ודרך ביצ-וע שלא היו מביישים שום פיזיומאי ב-קברט סאטירי מעולה (וכדאי שיתר ה-משתתפים ילמדו בעניין זה פרק מ-נאמן).

יכול להנחות ערב מבדר בהיכל התרבות בלי כל חשש שהקהל יורוק אותו מן ה-במה. כל זאת כמובן בתנאי שהקהל יהיה "שלו", שהקהל יבין אותו. כי כדי ליה-נות מהופעתו של דויגן הוא שוחה כדג במים. התוכנית החדשה שלו (שא, שא, — השלום בא...) מורכבת כרגיל ממונול-וגים, בדיחות, מערכונים ופיומונים. החומר ברובו הגדול (מלבד מיספר בדיחות על-חשבון הרוסים וחבריינסנס מסיימים) רדוד למדי, ולוא תורגם לעברית ספק אם היה מעלה חיוך. כאחר ושוואכר הדל להופיע ליצורו של דויגן עוד לפני מותו, מופיעים כאן מיספר שחקנים המצליחים בקושי לא להסתוכך בצילו, במיוחד הקר-מיקאי זיגמונד סאוויץ (בקטע יידישע געשעפט), והשחקנית הצעירה והיפה א-לי-בדה (בקטע עזרת בו היא מפגינה שלי-טה ב"ידיש מוחות"). סוניה שפטי-היא שחקנית דרמאטית, והופעתה כאן מה-ר-ססת למדי. המחול המורחב ושירי הש-מאלץ ביידיש (שבחלקם תורגמו מעברית וביידיש הם מקבלים את המידע האמיתי שלהם ומהחיים מס לקהלו הישראלי של דויגן, ולתיירים?).

מוסיקה

*** **פסטיבל מוסיקה** (אבו גוש — קריית יערים) מיפעל מיוחד במינו שבראשו עומד המוסיקאי זיג-ו שטרמן. זו הפעם ה-12 שניתן יהיה לשמוע יצירות מוסיקאליות שטרם הוש-מעו בישראל. בין המשתתפים (העושים מלאכתם בהתנדבות), המנצח ד"ר פאול שטייניץ והמקהלה של חברת באך מ-לונדון. יושמעו מיצירותיהם של י. ס. באך, פראנץ שוברט, ו. א. מור, צרמ, אנטון ברוקנר, הנר סורסקי, מקס רגר, היינריך שיק, בנימין בריטן והישראלי פאול בן-יהיים.

תערוכות

*** **פטר פרוקש** (גלריה הדסה קלצקי, תל-אביב). צייר נוסף מבני אס-כולת "הריאליזם הפנטסטי" המכונה מציג 23 ציורים ו-20 רישומים, המזכירים את ברויגל הזקן וביורנימוס בוש. פרו-קש בן 34 גויס על-ידי בעלת הגלריה, כששתהה בחינה לרגל הופעת הבימה שם. חלק מן הציורים לא הוצגו בתערוכות

"אפרודיזיה" של פטר פרוקש

קודם לכן. לעומת זאת לא מוצגים ארבעת הציורים המקשטים את עטיפת הקאטאלוג — כי שום חברת-ביטוח לא היתה מוכנה לבטחם נגד נזקי-מלחמה, ואילו האספן שרכש את הציורים לא היה מוכן להש-אילם ללא ביטוח.

שמעון דויגן הוא אחד הקומיקאים ה-מבריקים של הבמה הקלה — הסאטירית. הוא יודע להגיש מונולוג בחן יהודי שהר-בה מנחם ישראלים לא נחברכו בו. הוא מספר בדיחות בחסד, ללא פגיעה בטעם הטוב, וירידה אל טעם הקהל הרע. דויגן

בעיבודו ובבימויו של עודד קוטלר, לא נותר כימעט זכר. אורנה פורת אינה יודעת לשיר ולרקוד, לכן אחרות עושות זאת עבורה (שלא בהצלחה, גלגל מוסיקה עלובה של רפי ברימשה וכו-ריאוגרפיה עלובה יותר) ללאורה ריב-לין ואלי כהן משעשעים בקטע המהה-גרעין לרעיונו של המחבר: הנשים מחלי-טות להינזר מן הגברים כדי לאלצם לכרות ברית שלום עם אויביהם. ההשלכות ה-מודרניות להחייטנו, אינן דרושות ולכן משיגות תוצאות הפוכות, כשם שחצאית המיני עושות שירות דב לחלק מהמשתת-פות.

*** **מחכים לגודו** (ה-בימה) סמואל בקט, יוסף יורעאלי, יגאל תומרקין, מיכאל סגד (מוסי-קה), ניסים עזיקרי, אייל תורן, שמעון לביארי וברוך דוד שותפים להצגה מלאת סיוט, על-פי מחזהו האל-שני של אבי תיאטרון האבסורד. קונספצ-יית הבימוי המיוחדת, לפיה כל העולם קירקס; הבמה הציבוענית המאכלסת, וה-איפור המוקיני, בניגוד לתפיסה הקלאסית (במה ריקה עטופה במסכים שחורים) אינם בניגוד לרוח היצירה, בה ממתינ צמד קל-ו-שאים לאחר גודו. ממתינ וממתין עד בוש.

*** **שש וטראנס** (המודעון הלאומי, רחוב שלמה המלך תל-אביב) שני מערכונים בלתי-לאומיים, כתובים ומבויימים על-ידי יוסף מונזר, בחיספוס אך בננות תיאטרלית רבת-עוצמה. האשה התוקעת במערכון הראשון סכין בגבו של הצעיר, ושרהביטחון הרוצח צלמת חבלנית לא לפני שניסה לשכב עימה במערכון השני, יגרמו אינזוחות לא רק לחסידי תנועת ארץ ישראל השלמה, אלא אף לקהל הת-

העולם הזה

דיפלומט ישראל חטף

סמודנטיט זו בנידובי - מידי

כנופיית פושעים בינלאומית

מאיה מילר

צברית
בצמורני
סוקרי
הזנות